

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYAG DOLGOZOINAK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 49. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1968. DECEMBER 3.

December 7,

a Magyar Sajtó Napja

1918. november 24-én megalakult a Kommunista Magyarországi Pártja. A Központi Bizottság elhatározta, hogy azonnal megjelenteti a párt központi lapját. Kun Béla, Rudas László, Vágó Béla és László Jenő elvtársak lettek a szerkesztő bizottság tagjai. Úgy tervezték, hogy megvásárolnak egy kisebb napilapot, de a tárgyalások nem vezettek eredményre. Ezért a Központi Bizottság elhatározta: nem veszi figyelembe a papírendeletet és új lapot indít. Nevül, hosszas vita után, a Vörös Újság elnevezést fogadták el.

Végre sor került a lap kiadására, senki sem akad azonban aki vállalni merne volna az ezzel járó felelősséget, az akkoriban működő nyomdatulajdonosok közül. Egy József téri nyomda vállalta előbb, de közvetlenül a nyomás előtt „véletlenül” elromlottak a gépek. Az Egyesült Fővárosi Nyomdába mentek át a lap szerkesztői, de ott is megismétlődött ez a jelenet. Végül Uraszov elvtárs, egy orosz hadifogoly, magyar munkások egy csoportjával állott a gépek kerekéhez és kézi erővel látott hozzá a lap nyomásához.

Igy jelent meg 1918. december 7-én a Vörös Újság első száma.

A Vörös Újság nagyszerűen szerkesztett lap volt. Magyarázta a munkásságnak az eseményeket, kiváló marxista teoretikusok írtak benne a mindennapi aktualitásokról. Egész sereg szak szervezeti funkcionárius állott a lap rendelkezésére. A csepeli rádióállomáson is volt a szerkesztőségnek megbízottja, aki például az orosz Vörös Hadseg helyetteseit hamarabb adta le a Vörös Újságnak, mint a kormány. A párt külön illegális rádióállomást is épített a Svábhegyen, amely szoros kapcsolatban állott a szerkesztőséggel. A vezércikket és a többi elméleti írásokat rendszerint Kun Béla és Rudas László elvtársak írták. László Jenő — az önfeláldozó, a megpróbáltatásokat hősiessé bíró nagyszerű forradalmár, akit 1919. december 29-én Korvin Ottó elvtárral együtt bitófán végeztek ki a fehérterror prikei — adta a legragyogóbb cikkeket a „népkormány” munkásellenes működéséről. A proletárdiktatúra kikiáltásakor Szamuely Tibor elvtárs vette kezébe a lap szerkesztését, majd amikor hadügyi népbiztos lett, a KB János Károlyt bízta meg a lap szerkesztésével. Később Rudas László szerkesztésében jelent meg.

A Vörös Újság hatalmas szolgálatot tett a pártnak, a munkáshatalom megszervezése és megvédése érdekében. Terjesztette a marxizmus eszméit, népszerűsítette a párt politikáját. Ezért tekintjük példaképünknek a Vörös Újságot. Ezért ünnepeljük minden év december 7-én a Magyar Sajtó Napját.

December 7-én, a Magyar Sajtó Napján, kegyelettel emlékezzünk elődeinkre, és értékeljük saját munkánkat. Megfogadjuk: örizzük és továbbfejlesztjük azokat az eredményeket, amelyeket a szabadságért, a szocializmusért folytatott harc érdekében elődeink megkezdtek és igyekezünk a magunk munkatervükön a forradalmi eszme bator, őszinte és sok küzdelmet vállaló képviselőivé válni.

Vetélkedők

SZABOLCSON

Jobb oldali képzünk a magyar munkásmozgalomról rendezett vetélkedőn készült, amelyet a Puskin Művelődési Házban rendeztek a szabolcsbányaiak. Nagy küzdelem után a Koritnik Károly vezette csapat szerezte meg az első helyet, s a jogot, a vállalati elődöntőn való részvételre. A csapat tagjai: (balról jobbra) Hauli Ádám, Koritnik Károly és Kitti László.

A „Ki tud többet a magyar munkásmozgalomról?” címet viselő szellemi vetélkedő reggel nyolc órakor kezdődött hat csapat részvételével. A zsűriben István-akna műszaki, gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetői vettek részt.

Már az írásbeli feladatok kidolgozása során meglátották, hogy az első két csapat a Koritnik és a Kapusi csapat között dönt el. Hosszú ideig fej-fej mellett haladtak, s a szóbeli „vizsga” még csak szorosabba tette az eredményt. Tizenegy kérdés után teljesen egyformán álltak, s csak egy pótkérdés tudta eldönteni az első helyet Koritnik Károly csapata javára. Jellemző a szoros küzdelemre, hogy a második helyezett Kapusi Sándor harmasa is 117 pontot gyűjtött össze.

A további helyezettek: Tóth Antal 104 ponttal a harmadik, Sznopek János 103 ponttal a negyedik, Kiss Mihály 79 ponttal az ötödik és Szabó János 72 ponttal a hatodik lett.

Győző Jenő, az István-aknai pártbizottság titkára nagy meglepéssel nyilatkozott a versenyzők felkészültségéről, a vetélkedő színvonaláról, majd átnyújtotta a jutalmakat. Koritnik Károly csapata jogot nyert a vállalati elődöntőn való részvételre, a második és harmadik helyezett csapat értékes tárgyjutalmat kapott.

A vetélkedő végén került sor az üzemen rendezett sportbajnokságok első, második és harmadik helyezettjeinek megjutalmazására is. Az okleveleket, az érmeiket és a vándorszerleket ugyancsak Győző Jenő elvtárs nyújtotta át.

Hauli Ádám, a győztes csapat tagja elmondta, hogy az üzemi, gépészeti selejtezőn csak másodikok lettek, s most nagyon örülnek a szép sikernek.

— Bár kevés időnk volt a felkészülésre, igyekeztünk minden percet jól kihasználni. Nagyon sok munkásmozgalmi anyagot böngészünk át, de megértte. Remélem, a vállalati vetélkedőn is sikerül hasonló eredményt elérni.

Koritnik Károly mindehhez még hozzátette:

— A Kapusi Sándor vezette csapatnak annyival könnyebb volt, hogy jobban ismerték a KISZ történetét. Fiatalok, nem a mi korosztályunk. De a régebbi dolgoknál mi voltunk előnyben. A döntőbe jutást hát kiharcoltuk, most a folytatásra kell gondolnunk.

ZOBÁK-AKNÁN

Zobák-bányauzem november 30-án este a „Május 1” Művelődési Ház klubhelyiségében rendezte meg a „Ki tud többet a magyar munkásmozgalomról” c. vetélkedő üzemi döntőjét.

A vetélkedőt színes műsor előzte meg, ahol a komló zeneiskola növendékei léptek fel és adtak elő ének- és zongoraszmokat. Majd Dull Gábor, az Irodalmi Színpad tagja mondta el Zelk Zoltán Kommunista é. versét.

A vetélkedőn hat csapat indult három-három fővel. Ha sportnyelven fejezném ki magamat, azt mondanám, hogy fej-fej mellett küzdöttek a csapatok. Végig egész kis pontkülönbség alakult ki és valamennyi versenyző igen komoly felkészültségről tett tanúbizonyságot.

(Folytatás a 6. oldalon)

Négy kérdés négy felelet

Amikor egy év a végéhez ér és közeledik a másik az új esztendő, sok boldogságot szoktak kívánni egymásnak az emberek. Ez év elején mi is ezt tettük lapunk hasábjain. A Mecseki Szénbányák irányítói elmondták jókívánságaikat, s mellé terveiket, ötleteiket. Teljesültek-e az akkori elképzelések? Erre kérünk választ az alkalommal a vállalat négy osztályvezetőjétől, és feltettük a kérdéseket:

1. Az 1968-as esztendőben milyen új feladatokat oldott meg az osztály?

2. Az év hátralévő időszakában mi lesz az osztály legfontosabb tennivalója?

3. Megfelelő segítséget kap tak-e a feladatok elvégzéséhez, s ha igen kitől, illetve milyen segítséget várnak a jövőben?

4. S még egy kérdés: ha egy napra Ön lehetne a Mecseki Szénbányák igazgatója, milyen intézkedéssel kezdené el az 1969-es esztendőt?

HEGYBÍRO BELA, a Beruházási és Fejlesztési osztály vezetője.

1. Új feladatot jelentett az osztály szerteágazó tevékenységében a fejlesztési munka bővülése. A beruházási tevékenység mellett a távlati fejlesztés bővült a műszaki fejlesztési és üzemgazdasági feladatokkal is. A beruházáson belül az új mechanizmus ide vonatkozó rendelkezései szerint kellett a folyó évi munkákat folytatni. A hosszú évek gyakorlata alapján kialakult rutínunka helyett az új pénzügyi lebonyolítás és az új árakra való áttérés ügyek kaptak az új szerződésű. A beruházások jóváhagyásának egyszerűsítése, a saját vállalati gazdálkodás kibővítése hasonlóan újszerű és kedvező hatású volt. Beruházásunk ügyvitelével ezzel gyorsabb és rugalmasabb lett. A távlati tervezésnél a mű-

KI TUD TÖBBET a magyar munkásmozgalomról?

Év végi beszélgetés

szakj és gazdasági csoport osztályon belüli kapcsolódása megalapozottabbá tette a döntés előkészítését. A műszaki fejlesztés terén az önálló és rugalmasabb intézési lehetőség biztosítása eredményezte, hogy 1969 elejére a legkorábbi fejtségi jóvesztés gépesítés és önjáró biztosítás feltételeit megteremtettük!

2. Az év hátralévő időszakában az osztály feladatainak megfelelően a főfeladatot a jövő évi munkák előkészítése jelenti. Ezen belül az 1969. évi beruházások pontosítása az egyik legfontosabb feladat! Beruházásaink szorosan kapcsolódnak a szénbányászati távlati terveivel. Ez azonban nem kizárólagosan vállalati ügy, kapcsolódik az egész magyar szénbányászati jövőjéhez is, amelynek a mecseki szénbányászati szerves része. Így beruházásainkat a vállalati érdekekén túl a bányászati egészével kell összhangba hozni. Fejlesztés terén a gazdaságosságra való törekvés még hangsúlyosabb szerepet kap. Így foglalkozunk az üzemi kapacitásaink rejtett tartalékairak feltáráásával, koncentrációs törekvéseink fejlesztésével, új technológiák bevezetésével.

3. Az osztály munkáját csak a társ-osztályok és üzemek érdemi közreműködésével végezheti eredményesen. A szükséges támogatást és segítséget az év folyamán mindenkor megkaptuk, és reméljük ezen a téren a jövőben sem lesz fermakadás.

4. Ez lenne a világ nyolcadik csodája, ezen a napon még szóhoz sem tudnék jutni!

FERBÍRO PÁL, a Revizori Osztály vezetője.

1. Az 1968-as esztendőben újjászerveztük az osztály működését, mégpedig úgy, hogy az eddigi 2 csoport (3-3) fő helyett, egy nagy csoportot hoztunk létre, 6 illetőleg 7 fővel. E csoportban

szerepel az SZTK-ellenőr is, akinek vizsgálata szinkronban működhet a bér- és munkaügyi vizsgálattal, amely az SZTK-vizsgálat anyagával szorosan összefügg. Ezzel elértük azt, hogy a vizsgálatok az eddigi 30 napos időtartam helyett a vizsgált üzem nagyságától függően csak 7-12 napig terjednek. Ez azt is jelenti, hogy az üzem érdekelt dolgozóit csak a ferti időpontig költjük le a korábbi 30 nap helyett, ugyanakkor maga a vizsgálat is hatékonyabban működhet. Nem beszélve az erkölcsi hatásról, amit 7 revizor egyidőben való megjeleneése idéz elő és az, hogy a csoport egyszerre kezdheti meg tevékenységét valamennyi munkaterületen. De el tudtuk érni azt is, hogy a két brikettüzem belépeése nem okozott időzavart, mint többjelmunka. Lerövidítettük az ellenőrzés írásbafoglalásának munkáját is azzal, hogy a korábbi jegyzőkönyv, hibajegyzék, valamint összefoglaló jelentés helyett, csak egy úgynevezett vizsgálati jelentés készült, amely minden megállapítást tartalmaz az ellenőrzési program tagolásának megfelelő felépítésében. Újként jelentkezett az az elhatározásunk is, hogy minden vizsgálat befejeztével a vizsgálati anyagból kiemeltük a felmerült hibákat és azokat pontosabba foglaltuk. Ezt sokszoroztuk és közlemény formájában megküldjük minden üzemünknek azzal, hogy az üzemek érdekelt vezetői lássák azokat, okuljanak belőle és már meretközben — ha azok a hibák náluk is előfordulnak — helyes irányba terelhessek gazdálkodásukat, illetve ügyvitelük menetét. Természetesen ezek a körülmények nem tartalmazzák a vizsgált üzem nevét, ahol a hibák előfordultak, a közlés csupán a hibák ismertetésére szorítkozik. Az egyéves gyakorlat azt igazolja, hogy a módszer bevált és jó! A rendszer évi vizsgálati program végrehajtása mellett külön feladatként elvégeztük még: a) Az egész vállalat vonatkozásában a raktári és munkahelyi anyagok, valamint fogyóeszközök átvizsgálásának ellenőrzését, abból a szempontból, hogy annak lebonyolítása a vonatkozó rendelkezések értelmében helyesen történt-e, különös tekintettel az 1968-as évre, mint az új gazdaságirányítás bevezetésének első évére, amikor elengedhetetlenül szükséges volt az új áron történő értékeléseknek legmesszebbmenőkig való alapossá és helyes elkészítése. b) Alapos felmérésekkel — a vállalat Anyagosztályával karöltve — tanulmányt készítettünk a vállalat üzemének összes munkására vetítve, hogy szerszámból és egyéb fogyóeszközökből mennyi legyen az egy főre eső forint-összeg. E tanulmány adatainak isme-

rete alapján ezután javaslatot készítettünk, hogy a szerszám és egyéb munkahelyi készletekre 1969-re, de a további éveket illetően is a vállalat az üzemek részére készletelés szempontjából milyen optimális számot határozzon meg egy főre vetítve és összességében is!

2. Mint ismeretes 1968. évtől a vállalati mérlegeket nem a NIM, hanem a vállalatok igazgatói hagyják jóvá. A mérlegek helyességének felülvizsgálata a Bevételi Igazgatóság által majd csak egy későbbi időpontban történik meg. Epp ezért a mérleg jóváhagyását megelőzőleg a Revizori Osztály teljes apparátusával ugyanolyan szisztema szerint, mint amilyen a Bevételi Igazgatóság végzi majd az ellenőrzést, felülvizsgálja a vállalat mérlegébe kerülő teljes anyagot és csak annak megtörténte után kerül a mérleg a vállalat igazgatója által jóváhagyásra. Erre az előbb említett mérlegfelülvizsgálatra osztályomat alkalmassá tartom, annál is inkább, mert az osztály jól képzett szakemberekből tevődik össze, akik közül négy okleveles környvvizsgálói képesítéssel rendelkezik. Ez utóbbival — időzójelbe téve — egyetlen szénbánya, de talán az ország egyetlen vállalata sem dicsekedhet! Következésképpen a NIM minden évben, de a legutóbbi évben már a Bevételi Igazgatóság is igénybe vette az itt működő revizorok szolgálatát a mérleg felülvizsgálatok alkalmával. Hogy ezen a területen a szakmai képzettséget tovább bővítsük, két revizorunk december 16-21-ig egy NIM Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézet által tartandó tanfolyamon vesz részt, amely tanfolyamon az éves mérleg és eredményellenőrzés fő témaként szerepel!

3. Feladataink elvégzéséhez a vállalati igazgatóságtól, de főként a vállalat gazdasági igazgatóhelyettesétől — akihez egyébként szervezetileg is tartozunk — minden támogatást megkapunk. Nekem, mint az osztály vezetőjének, állandó kapcsolatomban van a vezetéssel, egyrészt, mert a vállalat kollégiumának állandó tagja vagyok, ahol vállalati koncepciók ismertetésére és döntésre kerülnek, másrészt részt veszek a gazdasági igazgatóhelyettes által a hozzátartozó osztályvezetők részére hetenként tartandó értekezleten, ahol mindent, a vállalat gazdasági életében előforduló esemény megbeszélésre kerül. A jövőben is azt kérem, hogy a vállalat vezérkarjában résztvehessek, hogy érezsem annak lüktetését, mert csak úgy és annak segítségével tudom az osztály munkáját úgy irányítani, hogy az a vállalat gazdasági működésének érdekében történjen!

(Folytatás a 2-es oldalon.)

Négy kérdés
négy felelet

Év végi beszélgetés

(Folytatás az 1. oldalról.)

4. Mindazokat, akik a termelés minőség és az önköltség alakulására hatást tudnak gyakorolni, arra kérném és kötelezném, hogy már az év első napjától kezdve, ugyanolyan hozzáállást tanúsítsanak, mint az 1968-as év IV. negyedében; hogy már az év első napjától a következő év gazdálkodását készítse elő, mert tudomásul kell venni, hogy a bányászat egy sokrétű és nagy körülményű iparág, amelynek végrehajtását ellenőriztetnem — azt illetően miszerint eszközeink (álló és forgóeszköz) állományát az év végére legalább 5 százalékkal csökkentjük. Az e feladatok végrehajtásában résztvevők részére egészen komoly összegű célpremiút tűznék ki, de csak azok részére, akik értékesítéssel, vagy legalábbis könyvvizsgálással történő átadással oldják meg ezt a feladatot, hogy az valóban ösztönöz hatású legyen. A selejtezést meg hivatalt kötelességgé tenném!

SZABÓ REZSŐ,
a Tervező Osztály vezetője.

1. A Tervező Osztály a megszokott rendszeres tervek mellett 1968-ban fejlesztési és gazdasági vizsgálatokat végzett. Többek között a vállalati bányabeli vízellátás javítása, szennyvízbírság csökkentése, a saját ipari vízellátás növelése érdekében. Kiviteli tervszinten elkészült a komlói hosszán vitatott kérdés, a központi meddőhányó elhelyezése, úgy, hogy 1969-ben már a megvalósításon dolgozhatnak a kivitelezők. A központi meddőhányó célzerű elhelyezésével kapcsolatosan különböző hatóságokat, szakértőket kerestett meg a Tervező Osztály, így az új hányó üzembehelyezése után Komló egyik szennyező forrása megszűnik, és nem zavarja többé a lakosság életét. Igen sok külső tervezést is vállalt az osztály kapacitása birtokában, és így a 12. AKÖV komlói, illetve pécsi települések korszerűsítése, a harkányi gyógyfürdő korszerűsítése, a komlói mélyfúrótelep, a pécsi és komlói vízművek, a Május 1 Ruhagyár, a Pécsi Városi Tanács, a Baranya megyei Beruházási Vállalat megbízásai alapján az év folyamán több terv készült közel egymillió forint tervezési értékben!

2. Jelenleg tárgyalunk a Fehér megyei Polgári Kőbánya korszerűsítésének tervezéséről, valamint várhatóan a Siklósi Márványbánya beruházási programját és kiviteli terveit is mi fogjuk elkészíteni.

3. A Tervező Osztálynak a belső megbízásokkal kapcsolatos az az észrevétele, hogy munkáját rendkívül megkönnyítené és szeretné elérni, hogy a vállalati társoztsályoktól és üzemektől legalább olyan pontos tervezési programokat kapna, mint a fent említett külső megbízóktól, mert akkor hatékonyságát 1969-ben tovább tudná fokozni!

4. — ?

TÓTI TIBOR,
a Szervezési Osztály vezetője.

1. Mindenek előtt hangsúlyoznom kell, hogy a műszaki fejlődésnek azon a fókán, ahol vállalatunk is áll; mind kevesebb az a feladat, amelyet egy szűkebb közösség például egy osztály — egymaga megoldani képes. A megoldott feladatok többsége több közösség — szervezeti egység — együttműködésének terméke — válaszmunka kérdésre így értendő: közreműködünk az üzemi szervezeti felépítések korszerűsítésében, a művezető (aknász) kérdés rendezésében, a komlói fatér gépezésében, műszeres munkaéleti vizsgálatokban. Dolgozott az osztály a munkaidőcsökkentés és munkarendmódosítás bevezetésének előkészítésén, az improduktív külszíni tevékenységek racionalizálásának előmozdításán. Megoldottuk az anyagüggyvitel elektronikus ügyvitelgépezését, és hozzákezdünk az állóeszköz-üggyvitelgépezés előkészítéséhez. Új, korszerűbb és vonzóbb köntösbe öltöztettük a vállalat műszaki könyvtárát, és két tájékoztató jellegű — havonta egy ízben megjelenő — kiadványt bocsátottunk útjára.

2. Igazgatói döntésre kívánjuk előkészíteni a Mecseki Bányászati Műzeum létrehozásának kér-

dését, valamint a munkaidőcsökkentés további lehetőségeinek kérdéseit. Le kívánjuk zárni a vállalati és üzemi szervezetek korszerűsítését célzó és még nyitva levő kérdéseket. Az állóeszköz-üggyviteli gépezés előszervezési munkáinak első szakaszát be kívánjuk fejezni.

3. Megfelelő segítséget az várhat, aki a segítséget értelmesen és pontosan igényli, magyarul; aki azontúl, hogy bármikor segíteni kész; alkalmas is arra, hogy segítsenek rajta. Amikor mi így tettünk, a kellő segítséget megkaptuk! Együttműködés-

sünk több — velünk hivatalos kapcsolatban levő — szervezettel volt, Akiktól igazgatóságon belül a legtöbb segítséget kaptunk azok a Belsőosztály normacsoporthaj voltak. Közvetlen hivatali főnökünkön — a vállalat igazgatóján — túl, sok — főképp erkölcsi — segítséget kaptunk a pártbizottságtól.

4. E kérdésre nekem azért nehéz válaszolnom, mert a vállalat igazgatója a közvetlen hivatali főnököm, s amit — ha egy napig a helyében ülnek — tennék, azt nekem hivatali kötelességem javaslatként előterjeszteni. A vála-

szom: nem „új életet kell kezdenünk” — ezzel indokolatlanul becsülnék le és helytelenítenék az utat, amit eddig jártunk — de zökkenőmentesebbé kell tennünk hétköznapjainkat, hogy több energiát fordíthassunk annak a jövőnek a munkálására, amelyért — ma a vállalati önállóság növekedése időszakában — fokozott felelősséget kell éreznünk. Ehhez kérem minden munkatársam között és becsületes támogatását!

A kérdéseket feltette:

Csóka Magda

Olvasóink írják

István-aknai dolgozók eredményei

A Mecseki Bányász 1968. november 23-i számában olvastuk, hogy „Vasas után Szabolcsbánya is befejezte éves tervét” című cikkben, melyben elismerőleg nyilatkoztak a Kossuth-bányai Gépezet, a Villamosüzem, valamint a szabolcsi külszíni és földalatti lakatosműhely dolgozóiról. Ezt nem kívánjuk kétségbevonni, de valahogy úgy érezzük, hogy egy kis tájékoztatásból eredő hiányszókat pótolni kell, mert az is lehet, hogy egy tízezeres épület felépítésénél a legkiválóbb munkát a parkettrakók és a liftkezelők végezték dicséretesen, mint az István I. mélyszintjén az első nyugati 11-es telepi koncentrációnál — a fent említetteket ismételve ezt nem vonjuk kétségbe.

Milyen munkát végeztek a fent említett dolgozók:

1. Rakodógépi berendezés átállítása, szerelése.
2. Folyamatos szállítóberendezések beszerelése.
3. Palaválogató és csillebuktató szerelése stb.

Természetes először is ki kellett képezni a vágatókat stb., ahova be lehetett szerelni a berendezéseket, vagyis a főmunkákat minőségileg és pontos határidőre. Egy-két

ilyen főmunka volt — elsőszinti — István II-es akna radokó elkészítése, aknaáthattással 4500 Ø falazással, üreskerülő, s ennek elágazása 16 folyóméter falazással. Döntőbunker elkészítése 60 fok dőlésű, alsórészén 12 folyóméter hosszban 4500 Ø falazással, felső részén 23 méter falazással, közbelső rész 3000 Ø TH-biztosítással. Ilyen bunkerrendszert még eddig nem ké-

sítettünk. A 11-es telepi alapvázat és gurító kihajtás stb. A főmunkák elvégzését Baráth Sándor, Nagy István 20., Simonovits Ferenc és Resz György szocialista brigádjai készítették el, s úgy érezzük, hogy ha utólag is, megérdemlik ezek a brigádok a dicséret szavakat, mert időre és minőségi munkát végeztek.

Moór Ferenc
vájár.

Közlemény

Felhívjuk Komló város lakosságát, hogy az 1968—69. évi gyermekbénulás elleni védőoltás I. szakasza 1968. december 9—14-e közötti időben kerül lebonyolításra. Oltást kapnak az 1965. szeptember 1. és 1968. október 31. között született gyermekek.

Az oltás száján át cseppek beadásával történik. Az érdekelteket gyermekek szülei névre szóló idézést is kapnak, ezt feltétlenül hozzák magukkal az oltás helyére.

Oltások helye és időpontja:

Kenderföld, Szállásfalva; M. János, Kisbattyán Tompa út
rendelő: XII. hó 10-én és 12-én du. 14—15 óra
Kökönyös, Dávidföld, Mecsekfalva, Petőfi téri rendelő:
XII. 9-én és 12-én du. 14—15 óra
Szilvás, Szilvási rendelő: XII. hó 13-án du. 14—15 óra
Somag-tető, Rendelőintézet: XII. hó 9-én du. 14—15 óra
Belvárosi, Gesztenyés, Újtelep, Rendelőintézet: XII. hó 10-én és 12-én du. 15—16 óra
Mánfa, Mánfai orvosi rendelő: XII. hó 13-án fél 11-től 12-ig
Kossuth-akna, Kossuth-aknai iskola: XII. hó 9-én 15—16 óra.

LOMBOSI JENO:

Romániában jártam

A felhőkkel takarózott a nap. Nyugvásiával a mókok is táborút ütöttek. Négy-öt kocsi gazdái hevenyészett táborút körül rotyantottak maguknak egy kis gidalevest. Romantikus lett volna velük éjszakai.

Lugos és Hátszeg között úgy szaladtam a hegyek közé, hogy észre sem vettem. Az autó viszont igen! Először hetven, később ötven kilométeres sebességgel tudtam csak menni. Az eső zuhogott! Mintha minden csepp célja a szelvéző üvegem lett volna. Féltém. Mitől? Nem tudom. Egyedüllet egy ismeretlen országban? Akkor értetlen meg az úrhajósok magányérzetét. Borzalmas lehet. En csak a hazám voltam távol, azok meg a Földtől.

Az útról ködök, párak szakadtak fel. Reflektorom tompított fénye is szétolvadt. Két méter nem láttam előre. Jobb lett volna a mókokkal maradni. De jó lett volna egy autóstoppal! Még szerencse, hogy a Kossuth Rádió hangja velem volt. Honvéd—Vasas mérközést követített. Nagyokat villámlott, de nem toltam vissza antennám. A magyar hangot nem engedtem kiszökni a kocsiból. Sajnos, hamar vége lett és spirituálékát játszottak.

A falvakban, mint valami szellemek, fehérgatyás, fehér inges emberek szaladgáltak. Minden faluban, és nagyon sokan. Azt kellett hinnem, hogy az esőben fürdenek.

Vulkan, olvastam a következő helység tábláját. Erről már hallottam valahol? Egy éles

kanyarban, hatalmas buzógányt világított meg reflektorom. Betűgöttem a felírást. Hát persze, Hunyadi János vívott hatalmas csatát a vulcáni hágóban.

Végre Lupénybe értem. 30 ezer lakosú bányaváros. Az ország legnagyobb bányája működik itt. Hatezer bányász naponta hatezer tonna szenet termel. A kolóniák, mint nálunk. Egy és kétszobás házak, az udvar végében sutfi, azon túl, egy kis kert. Leginkább nyugdíjasok laknak itt. A fiatalok az új városrészt hat-nyolcemeletes épületeiben laknak.

Az öregek a házak előtti padokon 66-toztak. Egy-két fiatal bicicelt. Azt mesélték az öregeknek, mi történt aznap az üzemben. A 9-es telepien dolgoztak. Akkorra volt a nyomás, mint a magyar—orosz foci meccsen.

— Na azt hagyd, mert ideges leszek, — mondta az egyik öreg.

— Az én időmben is nyomott a 9-es! Fél schichten csak a törött ácsolatokkal bibelődünk — toldotta meg egy másik. Erősen sipolt már a tüdejé.

— A másik félén meg a lányokkal — ugratta az egyik fiatal bányász.

Nem akartam a beszélgetésből elszalasztani semmit, de úgy is hallottam, hogy egy kicsit körülnéztem a házbán. Nagyon egyszerű bútorok alkoták a berendezést. Itt kell elmondanom — bár távol áll tőlem, hogy általában érvénynek fogadjam el — voltam bányáigazgató, kocsmáros szénegető, tisztviselő, pap, nyugdí-

jas és költő lakásán, de az utóbbi kivételével mindenütt eléggé szerény, kopott volt a berendezés, ami azonban nem csak az anyagi helyzetükkel van összefüggésben.

Az öregek 1500—2500 lei nyugdíjat kapnak. Egy könyvelő, akinek 40 év szolgálata volt a városnál 950 leit. Tehát körülbelül a mi viszonyainknak megfelelő az ellátottság. Elmesélem — nehogy később elfelejtsem: van ingyen konyha. Akinek semmi jövedelme nincs, ebédet és fél kiló kenyert kap. Megkértem a szakácsnőt, hadd kösöljam meg, az ételeket. Krumplileves, babfőzelék és kompot volt, nagyon ízletesen elkészítve. Mintegy százan járnak az ebédért. Ezenfelül kapnak tüzelőt és évente négy-nyolcszáz lei közötti segélyt.

Este a fiatalág díszbe öltözött sétált a főutcán, vagy a város kerületét szelő Zsil hídjának korlátjára támaszkodva tereferáltak. Engem is kivettek vendéglátóm. A nap folyamán elterjedt, hogy magyarországi vendégük érkezett — illik megmutatni.

Minden harmadik emberrel beszélgettünk, és minden kocsmában ittnak cujkat, ettünk miititjét. Hogy mi az? Az előbbi, a szilva első fözete. A pálinkánál egy kicsit gyengébb, nagyon jó ízű ital. Az utóbbi, Jarált marhahúsból készült, és kis kolbászokból rostélyon sütik. Mustárral kell enni, de csak akkor jó, ha friss. Ezért mindenütt kértünk, aztán ott-hagytuk.

Tarka város. 1600-as Renaultok száganak, és fanyereg-

gel felszerszámozott lovon parasztasszonyok poroszkáltak a főtéren. Nagyon sok lány séta. Szépek, de nem csinosak. Marosvásárhelyen és Kolozsváron viszont... Hát az kész csoda. No de nem vágok a dolgok elébe.

Este a konyhaasztal köré telepedtünk le egy kis „veszekedésre”. Vendéglátóm, Józsi bácsi, 65 éves nyugdíjas tanácselnök. Izg-ig-ig román. Felesége Irénke néni, magyar. Puju (román becenév), a fiú harminc éves. Bányatechnikus. 130 kiló és nő-sülés előtt áll. Marita 20 éves, nagyon szép kislány. Udvarlónja nincs, „mert még nem talált olyan fejet”, aki után „dögleni” lehet.

A veszekedést Józsi bácsi fogalmazta meg. Mert hát ha nem velle, akkor a családdal fog összekaszakodni. A cujkas üveg természetesen aktív társunk a beszélgetésben.

— Hát nem szégyellitek magukat? — kezdte gomolyítani a beszélgetést Józsi bácsi. — Talán több primát (premiüm) kaptok, hogy eladtátok a meccset az oroszoknak?

Sem ő, sem Erdély egyetlen focirajongója nem értette meg, hogy előfordul ilyen rosszul sikerült mérközés.

Mikor érveimből kifogytam, az öreg diadalittasan töltötte csordultig a poharakat. En azonban még rendelkeztem egy nyillal. Szerettem volna teltbetálatni, hogy jobban essen a cujka.

— Maga hány éve párttag Józsi bácsi? — kezdtem a támadást.

— Huszonkettő. De azelőtt is mozgalmi ember voltam.

— És az a Krisztus kép, ami a rekamiém felett olyan szürösen nézett rám egész éjjel?! Az egész család megdöbbenve nézett rám. Mi összefüggés van a párttagság és a szentkép között? Nagyon jól megférnek

azok. Hát itt tényleg rögtön veszekedés lesz. Sajnos, még nem tudtam, ami utam végére nyilvánvalóvá lett, hogy az ateista felvilágosodás terén szomszédaink mögöttünk járnak. Így hát az ünnepi vacsora végéhez értünk, amely állott: bárányhúsleves tejfellel, verpataki tokány, túrópusztika, 2 liter cujka és ha három férfi együtt van, az elmaradhatatlan: — nem, nem ultizásból, azt ók nem játsszák — politizálásból. Amelyben fel-fel szökkent egy-egy buzgár, és amelyet csak a jótékony álom tudott elszádni.

Hajnali félőtkor a bányá-üzem felé meneteltem, a bányászokkal. Jól figyeltek rám barátaim. Öt órakor beosztás, negyed hat és fél hatkor indulnak a népek, hatkor a munkahelyen mindenki megfogja a gépet és kettőkor lehet elengedni. Negyed három és fél hatkor indulnak kifele a vonatok. Fél négy, mire az emberek megfürdenek. Már aki az üzemben tisztálkodik. Sokan bányászruhában mennek haza. Szabadszombat nincs. Ha nincs plán (terv) vasárnap is rendes termelő műszak van. Csúszásra. Napi bérek 80—120 lei között vannak.

Az akna, amelyen leszállunk, 620 méter mély. 18 a minősített (gázkítöréses) széntelep. A három 150 méter vastag, meredek dőléses. Csapásmenten, szintesen, szeletekben fejtik le. A fejtésbiztosítás fémtám, a vágatókó TH gyűrű. A szállítást kaparó és gumiszalagokkal oldják meg. Rend és fejelem uralkodik. Erre elég nyomós okuk van. 1965-ben egy sújtólérogbanás következtében 45 bányász vesztette életét. Az igazgató nagyon kedvesen kalauzol, bár nem a legjobban értjük egymást. Elég rosszul beszél magyarul, én pedig mint ahogy említettem, a cujkán kívül...

— A KISZ-titkár nem jöhetne velünk? — próbálkozom, hogy minél több ismeret birtokába jussak.

— Ha én tudnám, hogy hol van? De, hogy őszinte legyek, azt sem tudom, hogy kicsoda.

— Hát maguknál nincs az úgynevezett vállalati négy-szög?

— Nem tudom, hogy mi az? De nálunk csak a párt és az igazgató irányítja az üzemet. A Szindikátus (szakszervezet) és KISZ-nek más feladata van.

Hát erről a „más” feladatról másnap egy hegyifaluban szerzettem tudomást. 100 leiert kaptam kölcsön egy lovat — 1300-ért megvehettem volna — és azzal kaptattam fel a Retzád főfőtte csúcsai felé. Széljóság volt, s már közel állott ahhoz, hogy mankóval segítsen magán a járásban. A Zsil kanyargós, rohanó áradata zúgva bukkaszt a sziklákon. Regát felől hideg hajnali szél szaladt végig a folyó völgyén. Bebujt börmellényem alá, megborzongett. Végig simított a fenyevesken, s azok nagyokat sóhajtvá ébredtek.

A fejszecsapásokról már messziről hallottam, hogy emberközébe jutottam. Hatalmas szalfák ágait dolgozták. Fehér nadrágjuk, mint a kályhakürt. Kívül hordott fehér ingjük combközépnél libgett, a derék feszlő széles öv alatt. Abban van a pénz, kicsak, meg ami az embernek szüksége.

Azon gondolkodtam, hogy miként állítsam meg őket a munkában, egy kis beszélgetésre. Az ő kíváncsiságuk azonban erősebb volt az enyémmel is. Fába csapódtak a fejszék, s várták, hogy szóljak. Hálalistenek tudtak magyarul. Annnyit, hogy megértésük egymást.

(Folytatása következik)

Peremkerület-e az I. kerület?

Még mindig nem kielégítő a közlekedés! — Hiánycikk: a köztelefon
Nagyobb önállóságot az ÁB-nak

Mikor az elmúlt hét péntekjén a pécsi szénbányász lakóterület-tanácságját kerekasztal beszélgetésre invitáltuk szerkesztőségbe, arra vártunk válaszi: peremkerület-e napjainkban az I. kerület, vagy sem? Szabolcs-falu és a telep, Újhegy-szőlő és Gyár, Vasas I. és II. tanácságjai ószintén beszéltek eredményeikről, gondjaikról, ötleteket hoztak noteszükben és bíráltak, ha arra t sor. Ezeket köitöttük egy csokorba és ezekre kérünk majd t illetékesektől.

PERNECKER IMRE Szabolcs-falu

Mindannak ellenére, hogy szerint Szabolcs-falu ma része Pécs városának, én azt mondom: azért még ig csak külterület! Nem sok eredmény született múlt években, de ezek nsem kielégítőek. Sikelőrehaladnunk például kérdésben, mint a főút-kiépítése, ezek villanyításának korszerűsítése. Ezek a sikerek csak részek. Csak a főútvonalra entrálódott. A bekötő? Csak az Április 4-e, az Egyenlőség utcát em, földes út vezet át rajta. ába a szép főútvonal, ráják a sarat a szekerek, tányárok, nem lehet tisztartani. A közlekedés sem gító. Mi a 47-es járatunk, 18 óráig. Utána már járatunk be Pécsre. t? Hétköznap és vasár-egyforma a helyzet. Van falu vagyunk. A mite-ünkön mintegy négyezren ák, főleg bányász nyugdí-és gyári munkások és me- zdaságban dolgozók. A zási problémáinkat a be- ó bányászjáratok, például 7/12-es, nem oldja meg. ink az volt az elképzelé- , hogy az AKÓV hosszab- meg ezekben a kifogásoll- ban, legalább óránként zer, a Fehérhegyig közle- tizes járatot, és máris oldódik a közlekedési unk. Akad itt sok fiatal, szívesen menne be 18 óra is Pécsre. Eddig arra hoztak, nem megoldható, t nincs megfelelő út, dom, most elkészült a fő- k. Ami az ellátást illeti,

százezer forintos szobor, vagy hozzánk jöjjön az a százezer. Legutóbb volt egy ilyen es- tünk. Na de ilyenkor természet- esen a tanácságtagokkal állok szembe, aki szintén bá- nyászterület, mondjuk Me- szes lakóinak érdekét védi.

Kerekasztal beszélgetés az I. kerületi tanácságtagokkal. Balról jobbra: Pernecker Imre, Batai Sándor, Keresztúri György, Balogh József, Eckenfelds Jánosné és Kozsahuba György tanácságtagok. Foto: Császár

Ez fura dolog. Bizonyos ki- sebb összegű.

Önálló rendelkezési jogot kellene adni az Állandó Bizottságnak.

A köztelefon is gond, mert nincs. Egy esetben éjszaka nem tudtak szülőnőhöz men- tőt hívni, az apának kellett segédkezni a gyermek szü- letésénél.

BATAI SÁNDOR Vasas II.

— En 1957-ben kapcsolód- tam a munkába, most másod- szor kerültem tanácsági funk- cióba. Eredményeink vannak. Vasas II-ön teljes villany- rekonstrukciót hajtottak vég- re. Félmillió forintot költöt- tünk a Parcsimra. Elyertük a kerülettől a vándorászlót, azért a társadalmi munkáért, amit végeztünk. Közel 500 méteres szakaszon a Fenyő ut- cától, társadalmi munkában földmunkákat végeztünk. 1963-ban többmillió forintot fordítottunk a B—C és D ut- cák felújítására. A szurdokok- ban azonban elkeserítő a helyzet, bokáig érő sár van! Ha van is utépítés, mint a Puskás Tivadár utcában, az is úgy készül, mint a Luca szé- ke. Hol ott vannak az utépi- tők, hol hetekre eltűnnek, és akkor mindig csak húzódik a befejezés. A személtelordás nem kielégítő. A fiam a Ne- velők utcában lakik. Nem azért szóló róla, de olyan üzszakas, ahol a 16-os autó- busz jár, fordul, 11 éve nem tudjuk megfelelő úttal ellátni. Egyszer kaptunk rá kettőszáz- ezer forintot erre a célra. Tudomásom szerint ebből 300 ezer forintot az egészség- házra költöttek, de hogy a fennmaradó 260 ezer forint hol van, azt nem tudom. Ko- moly gondjaink vannak a Buzaberkai cigányokkal. 26 ce- lád lakik ott, lehetetlen kö-

rülmények között. Se víz, se villany. Bűnösök persze ők is. Tőlük 400 méterre kije- lölték egy területet, ötszáz fo- rintot kellett volna fizetni néhány családnak, és akkor jó ivóvíz-kutat kaptak volna. Nem fejeződött be az ügy, iszapos vízből főznek. Nem tisztázott az általuk elfoglalt földterület sem, állítólag a tsz tulajdona. Rendezni kellene mielőbb. A világításról még. Villanyunk van, de az égők- kel baj van. Nem mindig le- het érvényt szerezni a rongá-

lyesebben nem mindenkinek adnak ki engedélyt! Mert van, akinek adnak. Jó lenne tudni, milyen megokolás alap- ján.

KERESZTURI GYÖRGY Vasas I.

— Negyvenöt óta sokat változott az I. kerület, ezen belül Vasas—Somogy. Sokat tett fejlesztésért a tanács, ez nem lehet elvitatni! De mint- ha mindig felmunkát kap- nánk. Főútvonalat kaptunk,

nincs problémánk. Négy utcát portalanítottunk, ismerem a terveket, jelentős fejlesztési elképzelések vannak Újhe- gyen, ide számítom a foghí- jas területek beépítését is. Ami a problémánk. Mert azért akad. 30 család lakik azon az úton, amelyen a szén- bányák dömperekkel szállítja a palát. Ez az út kátyúkkal van teli, nem tesz semmilyen intézkedést a vállalat a javí- tása ügyében, márpedig ha ez télen így marad, tavaszra sok- kal nagyobb gond lesz az út- építés, javítás. Nincs közte- lefon. Egy telefon van az is- kolában, a tanítónő lakásában, de mást zavarni telefonálga- tással, ez nem megoldás. Új- hegyen 1700 lakó van, köz- tük sok a kisgyerek.

Korábban volt hetenként bizonyos napokon orvosi ügyelet, most nincs.

Igy az apró gyermeket, főleg ha minden nap kell kezelé- sre vinni, autóbusszal kell szállítani a meszei rendelő- be. Itt kellene segítséget kap- nunk. Van egy csodaszép terv, épül majd nekünk egy nyolc- tantermes iskola. Tudom, hol lesz a helye, de mikor, azt nem tudom. Igéret van egy ABC-áruházra is. Mikorra, nem tudom, jó lenne, ha erről a tanácság tudomást szerez- hetne! Ami a villanyhálózatot illeti, többek, szakemberek véleménye szerint, elavult, nem bírja a terhelést. Este 7—9-ig például teljesen homá- lyos a tévé, és a Kossuth-rá- diót sem lehet fogni. Ugy mondják, a trafó még elbír- ná, de a vezetékeket ki kel- lene cserélni. En sokat járok be különféle szervekhez. Ugy látom

fejlődik a városunk, a ke- rület, de nem fejlődik ezzel párhuzamosan a köz- tisztaság.

Gond a személtelordás, min- dig arra hivatkoznak, nincs elég kocsikapacitás. Előbbre kellene lépni e területen is!

KOZSAHUBA GYÖRGY Szabolcs-telep

— Szabolcstelep öreg tele- pülés, ötven esztendősek mondják. Látni ezt a régi üze- mi lakásokon és azt hiszem, ha valamelyik épület tataro- zásra szorul, ezek feltétlenül bekerülnének. En az itteni fel- újítási helyzetet katasztrófa- lissnak látom! Düledező fás- kamrák; egyik oldalán be- rakják a szemet, a másikon kiömlik. Es nem tudunk rajta változtatni. Idős bányászok lakják ezeket az üzemi laká- sokat. Wecé, szinte maradék- talanul az udvaron van, a szli- kőzisos, isizásos bányászok- nak még idejárni is gond. Többízben kértem az Építési üzemet, hogy nézzenek utána a terület helyzetének, de eredménytelenül jártam. Saj- nos a lakosság is elégedetlen. Mint tanácságtaghoz eljönnek elmondani,

vannak lakások, amelyet szinte évenként felújítanak, másokat egyszer sem! Nem sikerült megtudnom, mi- lyen elképzelések, tervek alapján döntenek a tataro- zások kérdésében,

mert mint tanácságtagot még egyszer sem hívtak meg, vagy kérték ki a véleménye- met. A választópolgárok igé- nye jogos! A probléma, hogy tudomásunk szerint január el- sejével a PIK veszi kezélsébe a lakásokat, nem tudom ren- deztek-e a felújítások rangso- rolásának kérdését. Ez égető probléma, tenni kell benne valamit! Sok álmatlan éjsza- kám volt a panaszok miatt. Ami a Hősök-terei bányász- parkot illeti, elhanyagolt, nincs megoldva a világítása. De ki csinálja, az üzem, vagy a tanács kötelessége? Végre el kellene már dönteni. Az üzlethálózatról néhány gondo- latot. Szabolcstelep nagy te- rület, végeredményben idejár- nak vásárolni Fehérkút, Ko- zári-vadászház, Árpád-tető, István-akna lakói. A fűszer- bolt kicsi, inkább hasonlít

egy régimódi szatócsüzlethez, mint egy korszerű fűszerbolt- hoz. A közlekedésről is. Jó lenne, ha eldöntenék illeteke- sek

hol kell megállnia a busz- nak, ez mostanában mindig az adott gépkocsivezetőtől függ! Sokszor nyakig érő sárban kell taposunk, hiába van ott betonút. Mi java- soljuk, hogy a rendelő elől induljon,

ott rendszeresen takarítják a járdát, egy 20 méteres útsza- kaszon. A cigánykérdés nem kis gondunk. Most született egy olyan határozat, hogy ez év december 31-ig a György- aknai telepről István-akpánv kell költözködni a kijelölt családoknak. Ugy tudom, még nem mozgolódnak és nem lát- tom, hogy eredménye lesz a határozatnak. En hathatósabb segítséget várok az úgyszólt Köztelefon van. Ez sok segít- séget ad.

Befejezésül még három kér- dést tettünk fel a tanácsá- goknak:

1. 1969-ben milyen támoga- tást várnak a lakosságtól?
2. Mi a legnagyobb álma, vágya a tanácságtagok?
3. Milyen segítséget igényel a további munkájához?

Ime a válaszok: PERNECKER tanácságtag:

— Nagy türelmet kérek a la- kosságtól Szabolcs-falun, azt, hogy bízzanak bennünk tanácságtago- kban, igyekezzünk részölni a bi- zalmukra! Jobban igényeljük a lakóbizottságok támogatását. Más- szor: Szabolcs-falu nem fejező- dik be a Templom térről, Béke- aknáktól a palahányóig tart, ezt ne feledjük, akik terveznek! Szer- etném látni azt a makettet, amely rögzíti, milyen perspektívája lesz Szabolcsfalunak az elkövetkező 15 évben! Szeretném, ha a lakosság egymás között is tiszteltetben tar- taná a szolgálmi jogokat, és nem támadnának egymásra egy har- minc centiméteres földarabért. Segítséget a terület és városi tá- nács tagjaitól várok, mert sajnos akad olyan, aki azt sem tudja, merre fekszik Szabolcsfalut!

BATAI tanácságtag:

— Olyan lelkesedést a társada- lmi munkához, amilyent korábban is tanúsítottak Vasas II. lakói! Álmom az lenne, ha a szurdokok is kapnának higanygőz világitást. Ha ezt sikerül elérnem, eléget tettem vállalásomnak. Illetékesektől, főleg az építési osztálytól várok segítséget!

BALOGH tanácságtag:

— A gyárvárosi lakosság továb- bi támogatását várom a munkám- ban. Több tájékoztatást várok a kerületi és városi tanácsoktól. Es az a vágyam, ne kezeljenek úgy bennünket, mint akik már ügyis elorsvasztásra vannak itélve! Ha megváltozik ez a szemlélet, na- gyobb öröm lesz tanácságtagnak lenni ezen a területen!

KERESZTURI tanácságtag:

— Nagy vágyam és kívánságom a járdaszegély. A lakosságtól fe- gyelmet várok, mert csak így tu- dukn elég tenni kötelezettsé- geinknek, gondolok itt személtá- rolásra. Segítséget várok továbbra is a kerületi, a városi tanácsok- ra is a munkámhoz. Eddig is meg- kaptam és a Mecseki Szénbányák azon jószokását örízze meg, hogy segítsen bennünket, tanácságtago- kat, a jövőben is!

ECKENFELDS NÉNI tanácságtag:

— További társadalmi munkát a lakosságtól, ezt várom és a lel- kes hozzáállásukat! Van a terü- leten 20 lakóbizottságunk, azt vá- rnam, hogy jöjjenek. Kereszenek meg gondjainkkal, hogy én is han- got tudjak ennél adni. Álmom? Szeptember 11-én lesz a születés- napom, szeretnék e napon én az első vásárló lenni az úgyszólt- ló ABC áruházban! Támogatást a kerületi és városi tanácsotl vá- rok, ugyanúgy, mint eddig.

KOZSAHUBA tanácságtag:

— Kérném a lakosság támoga- tását a munkában. Álmom és vá- gyam, hogy rendeződjön és me- goldódjon a György-aknais ügye, és azt szeretném, ha még ez év- ben segítséget adnának abban, hogy a PIK se hanyagolja el majd az átadásra kerülő lakók- panaszait! Munkám csak akkor lesz eredményes, ha úgy, mint kerületi, és mint városi tanácsá- got, felsőbb szinten is támoga- tnak a munkámban!

Érvényesítik a tagsági könyveket

A KISZ Központi Bizottsága október 28-i ülésén határozatot hozott a KISZ tagsági könyvek évenkénti érvényesítéséről és a KISZ-tagok összeírásáról. A határozat értelmében ez évben ezt a feladatot november és december hónapban kell végrehajtani.

A tagösszeírással összekötött tagsági könyvek érvényesítésének politikai célja: a szervezeti élet továbbfejlesztése, a szervezeti élet fokozása, a KISZ politikai és szervezeti erejének növelése; a szervezetek demokratizmusának, a tagok demokratikus jogainak és kötelességeinek fokozottabb érvényesítése, ezzel összefüggésben a tagság aktivitásának fokozása, a KISZ és fiatalok egymás iránti felelősségének erősítése; a KISZ kommunista vonásainak további erősítése, a KISZ-tagokkal szemben támasztott követelmények fokozása, az önkéntesség kifejezésre juttatása. A feladatokról a közelmúltban a vállalat KISZ-bizottsága már tájékoztatta a nagyüzemi bizottságok, csúcsvezetőségek és közvetlen alapszervezetek titkárait.

A tagösszeírást november 28 és december 22-e között kell elvégezni az alapszervezetekben a tagokkal folytatott beszélgetéssel egybekötve. A tagsági könyvek érvényesítése az erre a célra szolgáló bélyeg beragasztásával történik. Az érvényesített tagkönyveket 1969 januárjában az alapszervezetek az 1969-es akcióprogramot tárgyaló taggyűlésén ünnepélyesen adják át a KISZ-tagoknak.

A tagsági könyv érvényesítése nem egyszerű adminisztratív intézkedés, hanem politikai aktus, amely kifejezi a KISZ tagjainak az ifjúsági szövetséghez való viszonyát, megmutatja eszmélet-politikai feljövőjük színvonalát. A helyes lebonnyított érvényesítés fokozza a KISZ kommunista jellegét, növeli tömegbefolyását.

Felhívás

A KISZ kezdeményezésére a KISZ Központi Bizottsága, a Művelődési Minisztérium, a Szakszervezetek Országos Tanácsa, a Szakszervezetek Országos Tanácsa, a Szövetkezetek Országos Szövetsége, a Kisipari Szövetkezetek Országos Szövetsége Tanácskörtársasági Művészeti Szemlét hirdeti az 50. évforduló megünneplésére. A Tanácskörtársasági Művészeti Szemle célja, hogy a művészetek sajátos eszközeivel helytöltsék el az ifjúság, a dolgozók hazafias és internacionalista érzelmeit. Teremtsen lehetőséget az alkotó tehetség sokoldalú kibontakoztatásához, szolgálja a művészetek értékeinek megismerését és megszerettetését, az ízlés fejlesztését. A szemle, a szó a dal, a zene, a tánc eszközeivel eleveltse fel a munkásmozgalmat művészi értékek és a néphagyományokat, de szólaltassa meg a korszerű irodalmi és zenei alkotásokat is.

A Tanácskörtársasági Művészeti Szemle együttesen vesznek részt az üzemi és falusi KISZ, szakszervezeti és szövetkezeti művészeti csoportok és szakörök, a művelődési házak, otthonok együttesen, szakkörei és egyénileg is mindazok az üzembeli, falusi és dolgozó fiatalok, akik a műkedvelő művészeti munka valamely területére iránt érdeklődnek.

Felhívjuk a KISZ-szervezeteket, szakszervezeti bizottságokat, szövetkezeti, művelődési házakat, ifjúsági vezetéseket és népművelőket, a művészeti csoportok vezetőit, hogy az együttműködési háttérrel szellemében közös erőfeszítéssel, egymást kölcsönösen segítve vigyék sikerre a Tanácskörtársasági Művészeti Szemle céljait.

- A KISZ KÖZPONTI BIZOTTSÁGA**
A MŰVELŐDÉSÜGYI MINISZTERIUM
A SZOT ELNÖKSÉGE
A TERMELO-SZOVETKEZETI TANACS
A SZOVOSZ ELNÖKSÉGE
A KISIPARI SZOVETKEZETEK SZOVETSEGE

A SZOCIALIZMUS TELJES FELÉPÍTÉSE AZ IFJUSÁG ÉRDEKE ÉS HAZAFIAS KÖTELESSÉGE

Bányász Ifjúság

A KISZ MECSEKI SZÉNÁNYÁK JÁRÁSI-, VÁROSI JOGU BIZOTTSÁGÁNAK TÁJÉKOZTATÓJA

Az újhegyi fiatalok

Az év elején Újhegy üzem KISZ-fiataljai szép, de nagy feladatot tűztek maguk elé. Visszapillantva aktív, lelkes és eseménydús évről számolhatunk be. Az éves akcióterv összeállításakor elsősorban a KMP és a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulóját, a szófiai Világifjúsági Találkozót emeltük ki, melyek köré csoportosítottuk tennivalóinkat. Munkánk eredményesebbé tételére megkívtánk, hogy az eddigi jó kapcsolatot még szorosabbá fűzzük az üzemi pártbizottsággal, szakszervezettel, és üzemvezetőséggel. Az akciótervet megvitattuk a rendszeres tájékoztatót adtuk egyes részfeladatok elvégzéséről, ha kellett segítséget kértünk és adtunk, így a nagyobb feladatokat is szinte zökkenő nélkül végeztük és végezzük.

Ilyen előkészítés mellett szinte természetes tűnt, hogy a mostoha kulturális lehetőség hiányát a fürdő alagsorában létrehozott „pinceklub”-bal igyekezzünk ellensúlyozni. A berendezéshez igen sok segítséget kaptunk pártbizottságtól, a szakszervezettől és üzemvezetőségtől. (Sakk, asztalitenisz, zenegép, magnó, rex-asztal, bútorok és egyébek.)

Ez év február 29-én tartottuk a „pinceklub”-avatót, azóta sok-sok klubdelután, politikai oktatás, brigádértekezlet, élménybeszámoló, taggyűlés, filmvetítés és ki tudja felsorolni milyen rendezvények zajlottak le még benne.

Részt vettünk a csertetői emléktúrán 3 csapattal, köszöntöttük március 8-án üzemünk nődolgozóit. (Kirándulásal egybekötött hóvirágszedés). Közben a KISZ-építéssel sem feledkeztünk meg, így 8 fő újonnan felvett fiatalunk tett fogadalmat március 21-én Csertetőn.

A jobb termelési eredmények elérése érdekében március 26-án egyesítettük a „Zrínyi Miklós” és „Buzsáki Imre” szocialista forgószelő brigádokat, mely mint ifjúsági brigád „Buzsáki Imre” néven végzi termelési és társadalmi feladatát.

Ott voltunk szinte mindenütt. A felszabadulási kiállítás rendezésénél, a kispályás labdarúgó bajnokságban, a tiszta hónap keretén belül rendezett vasgyűjtésben, üzemrendezési munkákban, veradásokban.

Tartottunk kétfős névadót a meszesi munkásszállón, voltunk 33 fővel 2 napos kiránduláson a Balatonon, 35 fővel Harkány-Siklóson két alkalommal, a Budapesti Ipari Vásáron. De voltunk sokan külföldön is. Máza Piroksa KISZ-tagunk 6 napos jutalomúton volt Moszkvában, mások 6 napos kiránduláson az Aldunán.

Jugoszlávia, Csehszlovákia, NDK, elsősorban azok az országok, ahol megfordultak fiataljaink. Közben segítőtűk a szabolcsi és fehéregyhelyi ált. iskola, úttörőcsapatait. Előbbinek 4 úttörővezetőt adtunk 15 db örs zászlórúd „kíséretében”, utóbbinak szintén örsi zászlórudat 11 db-ot.

Az „apró” munkák lázas végzése közben már készültünk az év egyik „nagy rendezvényére, az újhegyi kispályás stadionban rendezett „VIT demonstráció”-ra, melyet június 26-án ünnepi KISZ taggyűlés előzött meg, ahol a VIT-ek történetének ismertetése és tablókiállítása mellett értékeltük az I. félévben végzett munkánkat.

A demonstráció 2 napos VIT plakátragasztással kezdődött, mely július 19-én nagy

gondtal és munkával előkészítve — a hűvös idő ellenére is kitűnően sikerült. Az újhegyi kezdeményezéssel indult rendezvény végül is a pécsi terület KISZ-szervezeteinek és a KISZ-bizottság munkájával méltó köszöntése volt a IX. Világifjúsági Találkozónak. Ismét a hétköznapi folyamatos munkái következtek. A kispályás üzemi labdarúgó-bajnokság őszi fordulójával párhuzamosan a vállalati bajnokság, balesetvédelmi szellemi vetélkedő üzemi szinten, szovjet turistacsoport fogadása következett, és máris újabb ünnepek méltó megünneplésére készülődünk. Fokozott gondtal készültünk a KMP és a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulójára.

A pártalapszervezeti vezetőségválasztó taggyűléseket kölcsönös kapcsolat eredményeként úttörők köszöntötték énekekkel, szavallattal. Az üzemi pártbizottság és KISZ-szervezetünk megbízásából az úttörők bányászpartiók, kommunisták, munkásmozgalmi veteránok életét kutadják a „Forradalom lángjai” mozgalom keretében. Jelentésüket a november 28-i ünnepi párt-és KISZ taggyűlésünkön tették meg, köszöntve a KMP és KISZ évfordulóján üzemünk párt és KISZ-tagjait. A „Forradalom lángjai” mozgalomban végzett lelkes és szorgalmas úttörőmunkájuk elismeréseként pártbizottságunk és KISZ csúcsszervezetünk emlékszalagot köt csapatzászlójukra.

Az úttörőkhöz hasonló kutatómunkát végez KISZ-szervezetünk is. Mi a Magyar Kommunista Párt 1945-ös megalakulásának újhegyi körülményeiről érdeklődünk és felkutatjuk az akkori pártvezetőség tagjait. Az eredményről összegyűjtött írásban a november 28-án tartott közös párt és KISZ ünnepi taggyűlésen tettünk jelentést és az írásos munkát átnyújtottuk az üzemi pártbizottságnak.

Amikor e cikk megjelenik, már lelepleztük azt az emlékművet, melyet Seregélyi Aladár és Buzsáki Imre üzemünk mártírjainak emlékére állítottunk fel Újhegyen. Az üzemi pártbizottság, szakszervezet, KISZ-és üzemvezetőség közös összefogásával, a szocialista brigádok aktív segítségével felállított emlékmű 1918—1968 évszámával a KMP 50. évfordulójának emléket.

Hirdeti, hogy Újhegyen a közös összefogás nagy erővel Kis és nagy feladatok megoldására egyformán képes.

Már látom a „nagyiroda” előtt sok-sok ember... idősek, fiatalok, veteránok, régi harcostársak... és itt van Buzsáki néni is, arcán fáradt, megtört meglepődés. Itt vagyunk mi KISZ-fiatalok is. Hordozható magnóval járunk el az ünnepség előtt és után a tömegben. „Búvárkodunk”, kutatunk... a 45-ös pártmegalakulásról érdeklődünk. Szép lesz... nagyon szép... Kár, hogy végetért... szívesen időznénk, de már csak emlékeinket idézve simogatjuk szemünkkel a pár napos kis művet és megynk tovább.

Ismét készülődünk a december 12-én megrendezendő „munkásmozgalmi vetélkedő”-re és KISZ-szervezetünk nagy eseményére, a december 20-i KISZ-taggyűlésre. Névadással köszöntjük taggyűlésünkön a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulóját. Pártbizottságunk zászlót ajándékoz KISZ-szervezetünknek, melyen Buzsáki Imre neve ragyog, hogy nevet adjon csúcsszervezetünknek. Megilletődve és meg-

hatódva állunk majd a zászló előtt, de nem üres kézzel. Viszonyosul átnyújtjuk az akciótervezetünk alapján végzett éves munkánk gyümölcsét.

Átnyújtjuk a pártépitésben végzett eredményes munkánkat, hisz ez évben a felvett 4 KISZ-fiattal 34 főre emelkedett 120 fős szervezetünkben a párttagok száma.

Tovább fejlődött az ideológiai, politikai nevelésben is, mert képeztük és szüntelenül képezzük magunkat. Az elmúlt oktatási évben hatan végeztek el a marxista-leninista esti középiskolát, idén szintén hat fiatalunk végzi.

Emellett egy fiatalunk 1 éves pártiskolát végzett, és egy Marxista Esti egyetemre jár.

KISZ politikai oktatásainkat fejlett, jól képzett előadók vezetik, akik biztosítani tudják a politikai továbbképzés jó színvonalát. Jóleső érzéssel mondjuk el, hogy ez évben gazdasági munkánk nem hagy kívánnivalót maga után. Hónapról hónapra tagdíjelszámolásunk 100 százalékos a korábbi évek gyengébb eredményeivel szemben.

Elmondhatjuk azt is, hogy ez évben Tornyos Ferencné aranykoszorús KISZ-jelvényt, Máj Péter, Máza Piroksa és Rész József KISZ-tagjaink KISZ KB dicséret oklevelét kaptak munkájuk elismeréseképpen.

De eredményeink mellett elmondjuk hibáinkat és feltárjuk hiányosságainkat is. Azaz a céllal tesszük ezt, hogy KISZ-munkánkban a jövő tervek még eredményesebb és jobb munkára sarkallják fiataljainkat.

Es végezetül köszönetet fogunk mondani a pártbizottságnak, szakszervezetnek és üzemvezetőségnek, hogy KISZ munkánk végzéséhez minden segítséget megadtak, bátorítottak és eredményesebb munkára ösztönöztek bennünket, céljaink, terveink sikereire vigyehajátás érdekében.

Hát... így készültünk. Nehéz volt és mégis érdemes, mert ugyan öregebbek lettünk egy évvel, de azok a kis cseppek összeálltak és megpillantották a tengert.

Bótor László tanul.

A KISZ nevelő és pártépitő munkája Kossuth-bányán

24 ifjú párttag — 584 előfizető

Fontos feladat az ifjúsági mozgalomban a fiatalok politikai, ideológiai formálása, az ifjúság kommunista nevelése. Politikai nevelő munkánk arra irányul, hogy a fiatalokat megszabadítsuk a gondolkodásban, viselkedésben még megmutató maradiságtól, de küzdünk az álmodárság ellen. A fiatalok nevelése szép, de nem könnyű feladat. A még kiforratlan erkölcsi, politikai felkészültséget nemcsak pozitív, de igen jelentős negatív hatások is érik. Nálunk a politikai oktatás, központilag megoldott dolgok, ezen a téren megfelelő színvonalú tananyag, jól felkészült propagandisták állnak rendelkezésünkre. A KISZ-oktatást nem lehet és nem is akonostítjuk teljes mértékben az agitációs-propaganda tevékenységgel. Meg kell jegyezni, hogy az oktatás, a technikai nehézségek ellenére is, könnyebben valósult meg és folyik jelenleg is az alapszervezetünkben, mint a szélesebbkörű agitációs munka. A KISZ politikai oktatást minden évben szervezzük, tudunk évről-évre újat adni a hallgatónak, sőt valamelyest a színvonalat, követelményt is sikerült emelni. Az utóbbiak propagandistáink jó hozzáállásának tudható be, közülük is ki kell emelni Vitál Mihály elvtársat. Az 1967/68-as oktatási évben 131 fiatal iskoláztunk be KISZ-oktatásra. Évközi lemorzsolódást figyelembevéve 112 fiatal fejezte be. Nehezítette az oktatást a kétféle műszakrend, a háromharmados, a négyegyed, de végül is a célt elérte. Ez évben 113-an jelentkeztek pártoktatásra ebből 14 fiatal marxista-leninista köztársasági, 12 esti egyetemen, egy fiatal egyéves pártiskolán

Jól sikerült tömegpolitikai akciókat hajtottunk végre; hogy néhányat említsek csak: a csertetői emléktúra, a társadalmi ifjúsági napok rendezvényein való részvétel, KISZ-fogalomtétel Csertetőn. Fáklyás felvonulás Lenin születésének 98. évfordulóján, VII hét, és a KMP és KIMSZ évfordulóira szervezett és rendezendő műsorok. Sokat tettünk a családi ünnepek társadalmi ünneppé tételében. Ez évben 11 névadót, és két KISZ-eszküvét készítettünk elő. Itt meg kell jegyezni, hogy államigazgatási szinten többen kellene fordítani a társadalmi ünnepek rendezésére, legalábbis komló városunkban. Szükség lenne a városnak egy jól felszerelt központi házasságkötő teremre.

Szép eredményeket értünk el az ifjúsági sajtó terjesztésében: 540 Magyar Ifjúság előfizető, 30 Baranya Ifjúsága, 14 Ifjú Kommunista előfizetőt tartunk nyilván.

Jól sikerült VIT heteket rendeztünk. Így például 3 napos országjárásunkat VIT-tel kapcsolatos szellemi vetélkedővel kötöttük össze. Gepüzemünk a Kun Béla Gimnázium III. osztályos tanulóival vetélkedett. A VIT jegyében 153 fiatal 49 liter vért ajánlott fel a vietnami nép javára. Jól sikerült VIT-bált rendeztünk, Béta-bánya fiataljaival közösen. Külön öröm volt számunkra, hogy üzemünkben két fiatal részt vehetett a VIT-en, akik élménybeszámolókat tartottak az ifjúsági napok keretében.

A KISZ a párt ifjúsági tömegszervezete rendelkezik azaz a joggal, hogy a pártba javasoljon KISZ-tagokat. Mi üzemünk vonatkozásban éltünk ezzel a lehetőséggel és ez évben 2 fiatalra tettünk javaslatot. Jóvőre vonatkozóan szeretnénk említeni, hogy a pártvezetőségekkel, a KISZ korabeli párttagok tevékenységét, s rendszeresen számoltassák be arról a KISZ vezetőségét. Igen hasznosnak találunk a pártépitő munkában, ha a pártcsoportok felvonnák a kapcsolatot a KISZ vezetőségekkel. Vannak területek, ahol erre példa van. Ez meghozná az eredményt, ez biztósíthatnánk, hogy a számtalan szerűség mellett a minőség munka is javuljon. Előfordul ugyanis, hogy sok aktív KISZ fiatal amikor éppen jó munkája alapján felvételt nyer a MSZMP-be, elfordul a KISZ-től és nem szívesen látja el a vállalt KISZ munkát. A jövőben is elsődleges feladatunknak tartjuk a pártépités, ehhez kérjük a pártvezetőségek de elsősorban a pártcsoportok segítségét.

Nemes Vilmos
(Kossuth-bánya)
a KISZ Bizottság megbízott titkára

A „Ki tud többet a magyar munkásmozgalmról?”

című rejténypályázat VI. fordulójának megfejtése:

Világ asszonya, emeld fel szavad / vívd az életért, tisztá harcodat, / kiáltd világra többé már soha / nem törtünk a gyilkosok kora.

Jubileumi pályázat

A Baranya megyei Tanács VB Művelődésügyi Osztálya, Pécs m. j. város Tanácsa VB Művelődésügyi Osztálya, a Kommunista Ifjúsági Szövetség Baranya megyei Bizottsága és a Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsa jubileumi pályázatot hirdet 1968. évre.

- Népi díszítő és népi iparművészeti pályázat:**
Pályázni lehet: Olyan népi motívumú kézmunkákkal, amelyek hazánk tájegységeinek — különösen Baranya megyének — népművészetét bemutadják.
- Foto-és amatőrfilm pályázat:**
Pályázni lehet: Hazánk építését, a tanácskörtársasági emlékeket, a magyar munkásmozgalmat tükröző fotókkal, filmekkel.
- Honismereti pályázat:**
Pályázni lehet: A Magyar Tanácskörtársaság helyi történetének, emlékeinek feldolgozásával és dokumentumainak beküldésével.

Pályázni valamennyi pályázatnál név, foglalkozás és lakcím feltüntetésével csak eredeti művekkel lehet, amelyek más pályázaton még nem szerepeltek és nem jelentek meg nyomtatásban.
Beküldési határidő: 1968. április 15.
A pályaművek értékelése: 1969. június 1.
Pályadíj valamennyi pályázaton:
I. díj: 700,— Ft
II. díj: 500,— Ft
III. díj: 300,— Ft
A pályadíjban nem részesült, de jutalmazásra érdemes pályaművek jutalomban részesülnek.
Minden pályaművet a Megyei Tanács VB Művelődésügyi Osztályára kell küldeni (Pécs, II. Széchenyi tér 9. sz.)
A beérkezett pályaműveket kiállításon mutatjuk be.

Baranya megye Tanácsa VB Művelődésügyi Osztálya, Pécs m. j. város Tanácsa VB Művelődésügyi Osztálya, KISZ Baranya megyei Bizottsága, Szakszervezetek Baranya megyei Tanácsa

Hogyan hajtottuk végre a munkásosztály helyzetének javítására hozott párthatározatot?

A vállalati párt végrehajtó bizottság november 28-i ülésén a vezetőségválasztás tapasztalatait vitatta meg Keszler Ferenc elvtársnak a párt és tömegszervezeti osztály vezetőjének jelentése alapján.

A vb ülésen megjelent és felszólalt Koós László elvtárs, a Baranya megyei pártbizottság ipari osztályának munkatársa.

A vitában a párt vb tagjai elmondták saját tapasztalataikat a vezetőségválasztás előkészítéséről és lebonyolításáról és megállapították, hogy ez az esemény rendben folyt le.

A párttagok mindenütt kommunista módon, őszintén és nyíltan bírálták minden hiányosságot, mindenekelőtt saját munkaterületük eredményeit méltatták és saját hibáikat bírálták.

A közel háromszáz létszámú párttagok a vállalat összes dolgozóinak 16,1 százalékát teszik ki. Ennek a párttagságnak a pártéletét öt üzemi pártbizottság, 4 csúcsetvezető és nyolc alapszervezet irányítja. (Ezeket fogja össze a vállalati pártbizottság.) A választás során négy csúcsetvezető és 38 alapszervezeti vezetőjezt választották újjá. Létrehoztak egy új alapszervezetet is.

A vitában — amelyet dr. Bánki Nándor elvtárs, a pártbizottság titkárhelyettese

foglalt össze — kialakult az az egyöntetű vélemény, hogy

pártunk a vezetőségválasztás sikeres lebonyolításával megerősödött. Lényegesen fejlődött a demokrácia a párton belül,

mindenekelőtt azért, mert a jelölőbizottságoknak a választás előtt egy hónappal történt létrehozása ezt lehetővé tette. Olyan módon tette lehetővé, hogy minden kommunista módon adott a megfontolt, és nyílt véleménynyilvánításra. Mindenkit megkérdezték, hol pártcsoporthelyezéseken, hol pedig külön-külön, — egyes üzemekben mindkét módszert alkalmazták — a pártvezetőség munkájáról. Mindenki elmondhatta jóelőre a jelölő bizottság tagjainak, kit szeretne és kit nem szeretne az új vezetőségben látni. Azt is, hogy miért igen, vagy miért nem. Objektív véleményt, reális javaslatokat vihettek a jelölőbizottság a taggyűlés elé.

Elhangzott az a javaslat a vb-ülésen, hogy az ezután következő taggyűléseket is érdemes volna hasonló módszerekkel előkészíteni; kikérni a pártcsoporthelyezéseket és a párttagok egyenkénti véleményét is a taggyűlés napirendjére tűzendő témákról. Így előre felkészülhetnek, tájékozódhatnak, a vitában aktívabban lehetnek a párttagok a taggyűléseken.

szesen helyiség sem, ahol a nyugdíjasok rendszeresen összejöhethetnének. A szabócsi és a somogyi területen nincsen tisztasági fürdő, pedig az ottani lakosság régimódi, fürdőszoba nélküli lakásokban él és még a mai napig is lavórban tisztálkodik. Meszesen nincsen kulturált szórakozóhely, az ottani művelődési ház képtelen kielégíteni az igényeket. Feltették a kérdést:

megtettünk-e valóban mindent, hogy az ifjúság kulturált szórakozását lehetővé tegyük.

Az orvosi ellátás hiányosságai is szóba kerültek. Szabolcson például nem lakik egyetlen orvos sem. Rendelő van ugyan, de Pécsről járnak ki az orvosok: ha sürgős eset adódik elő, nem lehet gyors segítséget biztosítani. A meszesi orvosi rendelő túlszűkült, kicsiny volta is újra felvetődött és ennek kapcsán megállapították, hogy ez városi területi rendelő ugyan, de a vállalatnak is segítenie kell annak korszerűsítésében.

A vb tagjai elégedetlenségüket fejezték ki a sajtó színvonalával kapcsolatban. Megalapozatlan, nem reális, nem a valóságos helyzetismeret tükröződik a bányászokkal

kapcsolatos cikkeiben. Míg régebben a „hósi szénecsatákról” lelkesítő írások jelentek meg a lapokban, most a másik végletbe estek. Főleg az országos napilapokban jelennek meg cikkek, amelyek arról szólnak, hogy „a szegény feleslegessé vált bányászok sorsa mi legyen, hová helyezték el őket, mert bányákat zárnak be, nem kell a szén”, stb., stb.

Lehet, hogy kevesebb szén kell a jövőben mint eddig — mondták a vitában — bár ez sem igaz teljesen. A bányamunka bűcsülete akkor sem szenvedhet csorbát, a bányákban ezután is keményen meg kell dolgozni a szénért és a munkabéért. Azzal, hogy

a szén jelentősége csökkenő tendenciát mutat, a bányamunka hősiességét erősítetesi továbbra is figyelmet és megbecsülést érdemelnek. Az elvégzett munkát — és a bányászt — ezután is tisztelni kell.

Az általa végzett munka ma sem kevesebb, ma sem értékeltenebb mint a „szénecsaták” idején volt. Maga a munka ezután is megérdemli a megbecsülést, hiszen ma is vannak hősi tettek és nehéz feladatok a föld alatt.

Lakásviszonyok, ku'tu'ális helyzet

Megtárgyalta a vb a csökkent munkaképességű bányászok helyzetét, a lakáshelyzetet, a szociális és kulturális ellátottságot. A lakásokkal kapcsolatban felszólalt Garayvölgyi János elvtárs, a vállalat igazgatója, aki elmondta, hogy még mindig vannak dolgozóink között sokan, akik régi lakásokban laknak s ezek a lakások bizony korszertülnének. Két-három év alatt nem tudtunk ezen a helyzeten lényegesen javítani, mégis a felújítások során arra törekszünk, hogy ahol lehet, fürdőszobássá alakítsuk ezeket a régi lakásokat is. Vállalatunk a saját-ház építési akciót segíteni tudja, bár ezzel csupán némi enyhülést tudunk elérni, de lényegében nem tudjuk megoldani a lakásproblémákat. A közeljövőben

átadjuk a tanácsok kezelésébe a vállalati lakásokat, lakbérrelés azonban nem lesz. Sem a vállalat, sem a tanács nem fogja felelni a lakbérrelés és a törvényesen előrt lakberek közötti különbséget a Mecseki Szénbányák magára vállalja és fizeti dolgozói helyett.

Koós László elvtárs, aki a megyei pártbizottság ipari osztályának képviselőjében volt jelen, felszólalásában el-

mondta, hogy 1967-ben amikor ez a határozat — a munkásosztály helyzetéről — létrejött, szükséges volt, mert a párt felismerte, hogy egykezesen jönni kell a dolgozók életkörülményein. Azóta sok mindent megvalósítottunk a határozatból, de vannak még tennivalóink. Tíz év alatt sok problémát megoldottunk, de új gondok is keletkeztek és sok régi problémánk is megmaradt. Ezért a Központi Bizottság újra napirendre tűzi a kérdést.

A vb elé terjesztett jelentés hű képet ad arról, hogy mit hajtottak végre a határozatból a Mecseki Szénbányáknál. Hiányossága, hogy szerkesztői nem kísérelték meg elméletileg is általánosítani, megfogalmazni, hogy mit értenek ma a munkásosztály fogalma alatt. Meg lehetett volna próbálni a jelentésben definiálni:

ki tartozik ma a munkásosztályhoz, hogyan differenciálódott az osztály.

Javasolta, hogy az előterjesztett jelentés és a vita alapján dolgozzák ki a tennivalókat: mit kell végrehajtania a pártbizottságnak, a vállalatnak, a szakszervezetnek. Csak így lesz gyakorlati haszna a vitának.

A vb a vitában elhangzottakkal kiegészítve fogadta el a jelentést.

Gy. K.

A munkásosztály helyzete — a bányászok életkörülményei

A párt központi bizottsága a közeljövőben újra megvizsgálja a munkásosztály életkörülményeit, napirendre tűzi azt a kérdést, hogy a munkásosztály helyzetéről 1957-ben hozott határozatát hogyan valósították meg az állami szervek a gyakorlatban.

Ennek előkészítése érdekében ez év végén és a jövő év elején az alsóbbfokú pártbizottságok tűzik napirendre a határozat végrehajtásának eddigi eredményeit. A Mecseki Szénbányák párt végrehajtó bizottsága november 28-i ülésén megtárgyalta a határozat megjelenése óta lezajlott fejlődést.

megvizsgálták a változásokat, megvitatták, milyen tennivalókat ró a pártra és a vállalatra a még megoldatlan kérdések rendezése.

A jelentés alapján megvitatták a bányászok összetételében létrejött változásokat a vállalatot érintő termelési igények és szervezeti változások szerint. Megállapította a vb, hogy a faluról bejáró dolgozók kétlakosságát még nem sikerült megszüntetni. (Erre

nem is nagyon kell törekedni, ha nem megy a bányászati munka rovasára!) Az elmúlt tíz év átlagában naponta ötezer bányász jár vidékről munkába. A bejáró dolgozók 123 községből utaznak naponta a munkahelyükre és ebből 25 község Tolna megyében van.

A bejáró dolgozók 98 százaléka szervezettben közlekedik az üzemi munkarendhez igazodó menetrendszerű vonatokkal, vagy az úgynevezett polgárosított, illetve szerződéses autóbussz járatokkal. Az így igénybevevett autóbusszjáratok száma 116 és 3 munkásvonatpár.

Az autóbusszokon való utazás kulturáltsága az elmúlt években lényegesen javult, 1966 óta bődéskocsi nem szállít bányászokat.

A kolonizáltság foka a legényszállóban lakók részarányának változásával nőtt.

Kedvező a kép, ha a törzsgárdát vizsgáljuk. Tíz év feletti munkaviszonyal rendelkezők 3344: 15—20 év közötti munkaviszonya van 1164 dolgozóknak.

Bányászok az állami és a társadalmi szervezetekben

Megvizsgálta a vb azt is, hogy a bányászok soraiból milyen arányban vesznek részt az állami, a társadalmi és a kulturális szervezetek munkájában.

A bányász lakóterületeken az összes tisztviselők mintegy ötven százaléka a bányászok soraiból kerül ki. Hétszázannal vesznek részt a lakóterületi, városi, megyei és országos szervezetekben.

Komlón a tanácsotagok 40, az állandó bizottsági tagok 50 százaléka a Mecseki Szénbányák dolgozója. A pécsi városi és kerületi tanácsokban 32 bányász tevékenykedik.

Nagy eredményeket értek el a dolgozók a szocialista brigádmozgásban, a mozgalom fellendítésében. Tavaly 380 brigád 8439 fővel nyerte el

a szocialista brigád címet. Az idén 488 brigád tett vállalatot a KMP megalakulása 50. évfordulójára tiszteletére 10 381 fővel. A bérek emelkedtek. Az átlagbér 1963-ban egy főre számítva évente 27 160 forint volt, míg 1967-ben 29 230 forint. A hűségjutalom összege 1963-ban fejenként 3022 forint volt átlagban, 1967-ben pedig 3588 forint.

Az erkölcsi elismerés, a dícséret, a jutalmazás is szélesebb körű mint 1953-ban volt, a vezetők jobban figyelemmel kísérik a legjobb dolgozók eredményeit és a társadalmi életben való részvételüket.

Több hiányosság és gond is van még a mecseki bányászok életében, erről is szóltak a vb vitájában a felszólalók.

Az öregek és az ifjúság

Többben szóva tették, hogy a nyugdíjasok helyzete nem javult. Mind a nyugdíjak össze-

szége, mind pedig a nyugdíjasok erkölcsi megbecsülése alacsony. Nincs például Me-

A KPM megalakulásának 50. évfordulójára tiszteletére a Kossuth-bányán dolgozó Nagy Dezso többszörös szocialista brigádja családi estet rendezett, amelyre meghívta a közeiben állomásozó szovjet katonai alakulat tisztjeit. Jelen volt az esten Iván Ivanovics Bagyul, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének titkára, valamint Fehér Imre, az MSZBT Országos Titkárságának munkatársa. A vállalatot Monoszlat Istvánné, az MSZBT aktivacsoport vezetője képviselte.

Kossuth-bánya műszaki, gazdasági párt- és tömegszervezeti vezetői rövid tájékoztatót adtak az üzem munkájáról a vendégeknél, majd a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek egy csoportja adott érdekes, színvonalas műsort. Viszonyásképpen az egyik szovjet katonai jellegzetes orosz birkózást mutatott be: két bábuval. Mufatványa ki-robbanó sikert aratott. Kossuth-bánya vezetői őszinte szívvel mondtak köszönetet a vendégnövészeknek, s a barátság jelképeként egy nagyméretű bányászlámpát adták át a színészek vezetőjének.

Az est további részében fehérszert mellett szórakoztak, beszélgettek a vendégek és a vendéglátók.

A Központi Bizottság ünnepi ülésén

Stier József elvtárs, a Mecseki Szénbányák pártbizottságának titkára, Földes György elvtárs, szocialista brigádvezető Zobák-aknáról és Neu Géza elvtárs Pécsújhegy szénmosó üzeme pártszervezetének titkára részt vett a párt központi bizottságának kibővített ünnepi ülésén Budapesten. Az ünnepi ülést a Központi Bizottság a KMP megalakulásának évfordulóján, november 21-én délelőtt tartotta.

A Mecseki Szénbányák dolgozóit, kommunistákat és pártfunkciókat egyaránt érte ez a megtiszteltetés, hiszen a felsoroltak mindhárom a vállalat dolgozói és pártfunkcionáriusai.

Amikor hazakerültek az ünnepi ülésről, megkértük, mondják el, milyen volt a Központi Bizottság ülése, hogyan érezték magukat ezen a történelmi évfordulón.

Stier József elvtárs a következőket mondotta:

— Meghatottsággal vegyes boldog érzés fogott el, amikor a meghívott megkaptam. Magán az ünnepi ülésen pedig újra elfogott ez az érzés, amikor Kádár elvtárs beszédét hallgattam. Figyeltem a körülöttem ülők arcát és láttam, hogy ezekkel az érzésekkel nem vagyok egyedül. Mindenki érezte és tudta, hogy nagy történelmi jelentőségű évfordulót ünnepelünk. Mindenki, aki ott volt, tudta, hogy ilyen eseményre az ember életében csak egyszer kerülhet sor. A kommunista és munkáspártok érkeztetének előkészítő bizottsága a KB ülése előtti napon tanácskozott Budapesten. Ennek a tanácskozásnak a résztvevői is jelen voltak az ünnepi ülésen. Láttuk az arcukon, milyen élénk érdeklődéssel figyelték Kádár elvtárs beszédét, veteránjainkat az emelvényen, a fiatalok üdvözítő bevonulását a terembe. Nagyszerű, felemelő érzés volt részt venni ezen az ünnepi évfordulón, jóleső érzés, hogy ebben a korban élünk.

Neu Géza elvtárs így beszélt az eseményről:

— Amikor Pécsen a Puskin Művelődési Házban Gáspár Sándor elvtárról átvett a Munka Erdemérem ezüst fokozata kitüntetését november 21-én, akkor kaptam a meghívást is az ünnepi ülésre. Az első pillanatban meghatódottam, és végig tartott bennem ez az érzés. Amikor pedig már ott ültem a MEMOSZ székében a Központi Bizottság és a Politikai Bizottság tagjaival együtt és láttam az ünnepélyes esemény minden mozzanatát, eszembe jutottak az itthoniak. Őket tisztelte meg a párt ezzel, hogy engem is meghívott az ünnepi ülésre. A Politikai Bizottság tagjai mindenki kezét fogták, amikor az ünnepi ülés után a parlamentben fogadást adtak tiszteletünkre. Nem tudok mást mondani, mint hogy emlékezetes élmény volt számomra és mindig az marad, amíg élek, hogy jelen lehettem ezen a történelmi évfordulón rendezett ünnepségen.

Földes György elvtárs ekképpen nyilatkozott:

— Rendkívül kellemes meglepetés és igen nagy megtiszteltetés ért már akkor is, amikor a megyei pártbizottságon átadták a Központi Bizottság ülésére szóló meghívót, de szinte a lélegzetem is elállt, amikor abban egy külön kis kártyát találtam. Ezen értesítettek, hogy az elnökség tagja leszek. Baranyából még Ambrus Jenő elvtársat, a Pécs városi Pártbizottság első titkárát hívták meg az elnökségbe. Az ilyen ünnepi alkalmakkor az ember a személyes megtiszteltetésen túl szinte akaratlanul is munkatársaira gondol, elvtársaira, barátaira, akiket képvisel, s akikkel osztozik a megbecsülésben. Legutóbb akkor éreztem ezt, amikor — tavaly bányásznap előtt — a Parlamentben átvett a Munkaerdemrend arany fokozatát. Ez a mostani meghívás a történelmi évforduló megünneplésére, s az, hogy az elnökségi emelvényről, az ország, a párt vezetőinek társaságában hallgathattam végig Kádár elvtárs nagyszerű beszédét, felér bármilyen kitüntetéssel. Ez engem is, közvetlen munkatársaimat is további jó munkára ösztönöz. Több hónapos küszködés után most a munkahelyi körülmények is úgy alakulnak, hogy remélem, az eredmények sem maradnak el és sikeresen zárjuk ezt az évet, pártunk nagyszerű ötvenedik esztendőjét.

Teljesítették éves tervüket

Béta-bányaüzemben két szocialista brigád fejezte be november hónap folyamán az 1968-ra előirányzott éves tervet.

Az 1-es fejtési csapat Schuller Kálmán vezetésével november 28-cal 20 tonna szén túlteljesítéssel fejezte be az 1968-ra előirányzott 55 650 tonnát és ezzel 110%-os tervteljesítést ért el. Év végéig 6000 tonnát termelnek tervben felül.

A brigád hat esetben nyerte el a szocialista brigád ezüstjelvényes fokozatát.

A 2-es fejtési csapat Papp Lajos vezetésével már november 12-én befejezte az éves tervet 55 tonna túlteljesítéssel. Az egész éves előirányzott szénmennyiség 81 850 tonna volt. A túlteljesítéssel 112 százalékos tervteljesítést ért el. Az év befejezéséig összesen 8000 tonna túlteljesítést fognak elérni.

Ez a brigád a szocialista brigádoknak előírt követelmények teljesítésével nyolcszor kapta meg az aranyjelvényt.

Szekuláné

Családi est Kossuth-bányán

A KPM megalakulásának 50. évfordulójára tiszteletére a Kossuth-bányán dolgozó Nagy Dezso többszörös szocialista brigádja családi estet rendezett, amelyre meghívta a közeiben állomásozó szovjet katonai alakulat tisztjeit. Jelen volt az esten Iván Ivanovics Bagyul, a Szovjetunió budapesti nagykövetségének titkára, valamint Fehér Imre, az MSZBT Országos Titkárságának munkatársa. A vállalatot Monoszlat Istvánné, az MSZBT aktivacsoport vezetője képviselte.

Kossuth-bánya műszaki, gazdasági párt- és tömegszervezeti vezetői rövid tájékoztatót adtak az üzem munkájáról a vendégeknél, majd a Pécsi Nemzeti Színház művészeinek egy csoportja adott érdekes, színvonalas műsort. Viszonyásképpen az egyik szovjet katonai jellegzetes orosz birkózást mutatott be: két bábuval. Mufatványa ki-robbanó sikert aratott. Kossuth-bánya vezetői őszinte szívvel mondtak köszönetet a vendégnövészeknek, s a barátság jelképeként egy nagyméretű bányászlámpát adták át a színészek vezetőjének.

Az est további részében fehérszert mellett szórakoztak, beszélgettek a vendégek és a vendéglátók.

Tájékoztató katonai ügyekről

A járási, városi kiegészítő parancsnokságok működésüket f. évi november 30-ával megszüntették.

December hó 1-től tehát bármely katonai jellegű ügyben, minden kérelmet, levelet a Baranya megyei Kiegészítő Parancsnokságra (Pécs, Perczel u. 20.) kell küldeni.

A bejelentési és megjelenési kötelezettséget az új rendelkezések ezen időponttól kezdve a következők szerint szabályozzák:

1. A katonai igazolvány betétlapjának 3-9. pontja szerinti előirt bejelentési kötelezettséget, személyesen vagy írásban,
 - a községi, városi és üzemi megbízottainknál,
 - valamennyi járás és Komló város tanácsának épületében lévő kiegészítő főtisztelnél, vagy a járási, illetőleg Komló városi tanácsok végrehajtó bizottságai igazgatási osztálya katonai előadósnál,
 - Pécsen a megyei kiegészítő parancsnokságnál kell teljesíteni.
2. Hirdetmény, vagy egyéb módon történő személyes megjelenésre vonatkozó felhívásra,
 - a tartalékos tisztiek és a sorvérfolyambeliek (18—23 éves férfiak) Pécs, Perczel u. 20. sz. alatti,
 - a tartalékos hadkötelesek (tisztihelyettes, tisztos, honvéd) Pécs, Várodi Antal u. 11. sz. alatti kieg. parancsnokságon kötelesek megjelenni.

SPORT

Közgyűlést tartott a Pécsi Bányász Sportkör

A Pécsi Bányász SE csü-törtökön délután a meszesi munkásszálló nagytermében tartotta év végi küldött-közgyűlését. Részt vett és felszólalt a közgyűlésen dr. Csernus Kálmán, az MTS megyei elnöke. Első napirendként a sportegyesület alapszabályának módosítását vitatta meg a közgyűlés. A Pécsi Bányász SE, amely mögött bázisként a Mecseki Szénbányák vállalat áll, névmódosítást vezetett keresztül az alapszabályon. Eszerint az egyesület felveszi a Mecseki Szénbányák Pécsi Sportköre elnevezést. Az alapszabály módosítással egyhangúlag egyetértettek a jelenlevők, a felszólaló Mérei László, Kovács János, és Palkovics József külön örömeinek adott kifejezést azért, hogy végre sor kerülhetett a névfelvitelre. Török Sándor javaslatára sor került az alapszabály egyes pontjának kibővítésére is.

Bódi Dezső, a Pécsi Bányász elnöke, beszámolóját mondja. Az előtérben dr. Csernus Kálmán, az MTS megyei elnöke (Foto: Császár Zoltán)

A Pécsi Bányász SE munkáját Bódi Dezső, a sportkör elnöke értékelte és terjesztette a közgyűlés elé. Részletesen taglalta azokat az eredményeket, amelyet az MTS II. Kongresszusa határozatainak megvalósítása érdekében az elmúlt időszakban tettek. Beszédében hangsúlyozta, hogy „a reális és helyes elhatározások nem valósulnak meg önmaguktól. Végrehajtásuk döntő feltétele, hogy a testnevelés és sportmozgalomban olyan irányítás, vezetésben olyan stílus érvényesüljön, amely helyes irányban befolyásolja az egyesületet, az egyének tevékenységét a sportágak fejlődését, a feladatok következetes

Végrehajtását.” Szólt a sportegyesület személyi feltételeiről, az utánpótlás neveléséről, a szakemberek irányító tevékenységéről, a színvonal emelésének fontosságáról, a tömegigények kielégítéséről, és létesítmény fejlesztési kérdésekről. Hangsúlyozta a továbbiakban „A szakmai vezetés mintapéldáját adták a vezető edzők. Irányító szerepük, a többi edzőkkel való kiváló együttműködésük, az intenzív munka megkövetelése, mindez a jövő biztossága is.” Részletesen taglalta ezután egyes szakosztályok eredményeit. Bejelentette, hogy az elnökségbe két új elvtársat kívánnak felvenni, Tátrai József és Tóth Tibor elvtárs személyében. A javaslatot a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Az 1969-es munkáról szólva elmondotta, hogy nyolc minőségi és két feljövőben levő szakosztállyal számol az egyesület. Ezután átnyújtotta a „Jó tanuló, jó sportoló” mozgalomban elért eredményekért a fiataloknak a jutalmakat, a labdarúgó Nyári Kupa II. helyezését járó jelvényeket, Tallósi Istvánnak a legjobb védőt megillető tárgyjutalmat, valamint az országos ifjúsági fiú kézilabda kupa második helyezett csapat tagjainak az érmeiket. A közgyűlés után a Mecseki Szénbányák Pécsi Bányász Sportkörének elnöksége baráti beszélgetést folytatott dr. Csernus Kálmánnal, az MTS megyei elnökével.

es. m.

A legkiválóbb véradók között találhatjuk a Kossuth-bányaiakat, a bétaikiakat és a zobákiakat

Több mint 1500 kitüntetett véradó Komlón

A hagyományos városi véradó ünnepséget az idén is megtartották Komlón. A tanács nagytermében mintegy 200 önkéntes véradót köszöntöttek dr. Tihanyi László. Az ünnepségen ott volt Gallusz József, a városi Tanács elnöke, Szilvási József, a városi Pártbizottság osztályvezetője, dr. Bajtai Gábor, a megyei Vérellátó Alközpont főorvosa, Fekete Géza, a városi Vöröskereszt titkára, dr. Pálvölgyi László, a városi Kórház igazgató főorvosa.

A véradókat köszöntötte Erdei Antal is, aki három évvel ezelőtt súlyos sérülést szenvedett Kossuth-bányán, és a gyors orvosi beavatkozás, illetve a nagy mennyiségű véradómlesztés mentette meg életét. Dr. Pálvölgyi László a gyógykezelő orvosok nevében szövegezte meg a helyi Véradó Állomás és a véradók segítségét. Kiemelte, hogy a hat év óta működő intézet minden tekintetben kielégíti az igényeket: mind az állandó véradók, mind pedig a sürgősen behívott donorok áldozatkészen a kórház rendelkezésére állnak. Kevés olyan város található az országban, ahol a lakosság tíz százaléka véradó. Márpedig Komlón így van: több mint háromszorosa a ténylegesen véradók száma.

Dr. Bajtai Gábor is méltatta azt a példás humanitást, amelyet a bányaváros lakói évről évre tanúsítanak. A köszönő szavak, a kedveseket kifejező kultúrműsor

mélto volt ahhoz a nagy áldozatvállaláshoz, amelyet a véradó-mozgalom aktívai megérdemelnek.

Megható szavakkal fejezte ki köszönetét dr. Rendeki Ágoston, a Véradó Állomás vezetője is. Hangsúlyozta: „Ünnepeljük városunk lakóit, üzemeink dolgozóit — elsősorban a Kossuth-bányaiakat, a bétaikiakat, a zobákiakat — akik megértették a hívó szót. „Segíts embertársaidon”, és nap mint nap tanújelét adják segítőkészségüknek, önzetlenségükkel, a véradó hálójának, a gyógyító, az életmentő vért, bajba jutott embertársaik megmentésére.

A főorvos a továbbiakban áttekintést adott a véradó-mozgalom fejlődéséről. Kiemelte, hogy 1959-ben a vérellátó szolgálat a transfúziós igényeknek 60-70 százalékát, a plazma-igényeknek pedig alig 30 százalékát tudta kielégíteni. A körülmények arra késztették a mozgalom vezetőit, hogy tovább szeljesítsék a véradó-hálózatot. Így szerveztek meg a ténylegesen véradást, s 1961-ben már 33 ezren adtak vért. Ez a rohamos emelkedés azóta is változatlanul tart. Bebizonyosodott, hogy a lakosság, ha megfelelően felvilágosítják és tájékoztatják a véradás jelentőségéről és veszélytelenségéről, mind nagyobb mértékben magának vállalja és áldozatkészen támogatja a véradó-mozgalmat. A véradók számának ugrássze-

rű emelkedése elsősorban az emberek szocialista tudatának fejlődéséről tanúskodik.

— A mozgalom ilyen nagyarányú fejlődésében döntő szerepe van a vöröskereszt sok ezer aktívájának, akik fáradhatatlan munkát végeztek és végeznek — mondotta Rendeki elvtárs. — E nagyszerű eredményekhez az is hozzájárult, hogy sok helyütt a párt-, és tömegszervezeti és hivatali vezetők elsőként jelentkeztek ténylegesen véradásra. Igen jelentős támogatást nyújtanak a Vöröskereszt üzemi tevékenységéhez a szakszervezetek is.

A Véradó Állomás vezetője néhány számszerű adatot is felsorolt, melyek mind mind a véradók önzetlenségéről tesznek tanúbizonyságot. Az állomáson az elmúlt évek alatt 12 074 véradó jelentkezett, s közülük 11 246-an adhattak vért. Ezen kívül a pécsi Alközpont 1965 óta minden nyáron felkeresi vállalatunk legnagyobb üzemeit, ahol 3311 vérvétel történt. Ez összesen megközelíti az ötezer liter mennyiséget. Jól példázák ezen eredményeket a következő adatok is: az ismételt visszataró véradók között 897 ezüst, 369 arany és 262 kiváló véradó jelvényt kitüntetett van. Akik 11-19-szer adtak vért, azok száma elérte a 233-at.

Az ünnepség kedves eseménye volt a kiváló véradók kitüntetése: 168-an kapták meg a magas fokozatú jelvényt.

Vetélkedők

(Folytatás az 1. oldalról)

Végül az első helyezést Gaál György, Paál István és dr. Hamvas Antal érték el, akik 1500 forintot nyertek és továbbjutottak a vállalati döntőbe.

A második helyezést és 900 forint jutalmat Podpác László, Póth János és Szabó Lajos nyerték.

A harmadik helyezést elért csapat tagjai 600 forint pénzzutalmat kaptak. A negyedik helyezettek Kerekes Attila jártékvetőztó javaslatára — mivel erre a helyzetre már nem volt jutalom kitéve — igen jó szereplésükért könyvjutalmat kaptak.

Rocskár Bálint, az üzem MSZMP csúcs titkára nagyon nagy meglepetésnek adott kifejezést a jó felkészültséget, és külön köszönetét fejezte ki valamennyi versenyzőnek.

A vetélkedő befejezése után összeültünk az első két helyezést elért csapat tagjaival, hogy mostmár kicsit fellélegezve értékeljük a versenyt.

Mennyi idővel korábban láttak neki a felkészülésnek, hogy ilyen ragyogó teljesítményt nyújtottak?

— Hát ami azt illeti, már két-három héttel korábban bújtok a párttörténeti anyagokat, de be kell hogy valljam, hogy szégyelljük is volna, ha nem ilyen jól sikerül a szereplésünk, ugyanis mindhármán a Marxista Egyetem hallgatói vagyunk, I., II. és III. évfolyamon.

Ezt dr. Hamvas Antal

mondta, az első helyezést elért csapat kapitánya.

Podpác László, a második helyezettek csapatkapitánya is csatlakozik a beszélgetéshez.

— Hát sajnos egy fejhosszal megelőztek bennünket, de annyival többet is kellett tudniuk, mivel ők egyetemi szinten küzdöttek, mi meg mindhármán középiskolába járunk.

BALESETI HÍRADÓ

Busi József, 1968. november hó 15-én a délelőtti műszakban, mint a szállítási körlet csillése, István II. akna 4/a szint 1. keleti keresztvágtán létesített 2. telepi töltőgarathoz lett beosztva.

Beosztott munkatársaival együtt feladatuk volt, a töltőgaratból a feljési készlet ki-töltése.

Műszak közben a vagonettor töltését végezték, amikor a töltőgaratból feskfeta csúszott a töltés alatt álló vagonettbe. Mivel a feskfa a további töltést akadályozta és fejszével elvágni nem sikerült, ezért a vagonettort vitálával akarták meghuzatni, hogy a beszorult feskfét eltörjék.

Busi József a vagonettre kapcsolt villakötelet akarta áthelyezni az előtte álló vagonettre, miközben a villát

megindították, így a kötél végén levő kámpó bal lábát elkapta és azt boka felett leszakította.

Pernecker Vilmos lakatos, 6 társával együtt 1968. november hó 16-án a délutáni műszakban dolgozott, hogy az István II. aknában a meghatározott csőszerelési munkákat 2/a és 4/a szinten elvégezzék. Mindkét munkát egyidőben végezték.

2/a szinten a csőépítés miatt egy tartóvasat kellett eltávolítani, amit autogén hegesztővel vágtak le. A vas elvágásakor az az aknába zuhant és a 100 m-rel lejjebb 4/a szint magasságában álló kosár kútszorítójára esett, majd onnan a kastetön tartózkodó Pernecker Vilmos vállára, majd a kas korlátján átfordulva bal lábát ütötte meg.

Sakk

Sikerült. A Pécsi Bányász sakkkozói az utolsó fordulóban Zalaegerszeg ellen elért 93 aranyú győzelelmükkel biztosították az NB II-ben való bent maradáást.

Az elmúlt heti sakkrovatunk zárása után rendkívül érdeklődéssel vártuk az NB II. Nyugati csoportjában elért utolsó fordulobeli eredményeket, hiszen az utolsó forduló előtt csak a bajnok kérdése dőlt el, míg a kiesés eredményektől függően több csapat érthetett. Itt elsősorban a Ságvári csapatának Láng Gépyár elleni, míg a Tatabánya sakkkozóiak VTSK elleni eredménye jött döntően számításba. Mivel a Ságvári csapata a jó erőket képviselő Láng Gépyár csapata ellen biztosította a döntelent, így Tatabánya eredménye döntött a kiesés kérdésében. Tatabánya csapata az utolsó fordulóban 9,32,3 arányban alulmaradt a korábbi fordulóban a Ságváritól vereséget szenvedő VTSK sakkkozóival szemben. Ez azt jelentette, hogy a Pécsi Bányász sakkkozói az utolsó fordulóbéli eredményükkel 1,5 ponttal megelőzték Tatabánya csapatát, és ezzel biztosították az NB II-es bent maradáást.

8. Bp. Előre	74,5 pont
9. Győri MAV DAC	74,0 pont
10. Bp. Ságvári	71,0 pont
11. Pécsi Bányász	68,5 pont
12. Tatabánya	67,0 pont
13. Aszód	60,0 pont
14. Szolnok	50,0 pont

A csoport utolsó három helyezettje kiesett, közülük a vidéki csapatok visszakapták a vidéki bajnokságba.

Az eredmények mérlegelésénél érdemes figyelembe venni, hogy az elmúlt év osztályozó mérkőzése során a Pécsi Bányász, Aszód és Szolnok csapatát kerültk be az NB. II-be. A három bekerülő csapatból csupán a Pécsi Bányász tudott megkapaszkodni, míg a másik kettő jelentős ponthátránnyal kiesett. Ez a tény is bizonyítja az NB. II. követelményeinek magas szintjét, és az NB. II. és a magasabbosztályok közötti rendkívüli színvonalbeli különbséget.

A Pécsi Bányász sakkkozói a tavaszi idényben nem érték el a várakozásnak megfelelő eredményeket. Ez részben az újonnan magasabb osztályba kerülő csapatokra jellemző rutin-hiánnyal, részben pedig ezen időszak alatt bekövetkező személyi változásokkal magyarázható.

Az őszi idényben egy kedvezően megváltozott csapat küzdött az

NB. II. pontjaiért. A csapat változásait megmutatják az eredmények is, hiszen a tavaszi idényben hét mérkőzésből 35,5 pontot, míg az őszi idényben öt mérkőzésből 33 pontot szerzett. A csapat őszi fordulobeli játéka a szakemberek között is elismerést és dicsőretet váltott ki. Az őszi fordulóban 5 mérkőzésből négyet megnyert, legyőzve a Láng Gépyár, Zalaegerszeg, Bp. Előre és a Bp. Ságvári csapatát, és csupán a Vasas Izzó csapatától szenvedett balszerencés vereséget.

A Pécsi Bányász sakkkozói a bajnokság során megszerezték az eredményes versenyzéshez szükséges rutint, és tudásuk színvonalában elérték az NB. II-es követelményeket. Az elkövetkezendő egy hónap alatt az 1969. évi bajnokság megkezdése előtt rendelkezésre álló viszonylag rövid időt mégis csapat-építési munkákra kell felhasználni. A tavaszi idényben ugyanis a csapatnak előtűntek azon szerkezeti gyengeségek, melyek az eredményes versenyzést nagyban akadályozták. A csapatban ugyanis nem elegendő az NB II-es rutinnal és tudással rendelkező versenyzőknek száma. Megfelelő tartalékok a csapat vezetőinek rendelkezésére nem állnak, így egy-egy esetleges akadályoztatás, vagy betegség jelentős gyengeségeket eredményez.

Bizunk abban, hogy a csapat a két bajnokság közötti időt eredményesen hasznosítja, és a jövő évben kevesebb szorongással kell várunk az utolsó fordulobeli eredményekért.

Családi est

Családi estét rendezett november 23-án a komlói Juhász Gyula klubban a Béta-akna 3-as szocialista brigád. A hangulatos mulatság előtt a kollektíva rövid munkaértekezletet tartott, amelyen felszólalt Gungl Ferenc üzemvezető és Nagy Béla, az üzem pártszervezetének csúcs titkára is. A munka értékelése után hangulatos szórakozás kezdődött.

Bányász-akadémia a Puskin Művelődési Házban. Varga Mária szavalattal köszönti a résztvevőket.

MECSEKI Bányász

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs L. Komját Aladár utca 8. (Meszesi Bányász Szálló) Telefon: 31-67 36-67; 81-es mellékállomás. Felelős szerkesztő: 82-60; 80-es mellékállomás. Vállalati telefon: 11-85-85. A szerkesztőség üzemi telefonszáma 11-41 és 11-83. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Braun Károly. Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-32, 15-33, 21-60, 60-11. Nyomja a PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső, IERJESZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozóinak részére az Üzemek bérszámlájánál. Nyugdíjasok és intézmények részére Pécs, Déryné u. 8. szám, a pénzügyi osztályon. Telefonja 22-28, 28-60, (21-38-os mellékállomás.) Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak tél évre 10,- Ft, egész évre 20,- Ft. Index: 25,817.

MÉCSEKI Bányász

A MÉCSEKI SZENBANYÁK DOLGOZOINAK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 50. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1968. DECEMBER 10.

Sajtókiállítás a Május 1 Művelődési Házban

A bányász kulturális hetek keretében megnyílt Komlón a sajtókiállítás, amelyet a Vörös Újság megjelenésének 50. évfordulója alkalmából rendeztek a Május 1. Művelődési Házban.

A kiállítást Szentirányi József, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának propagandista és művelődési osztályvezetője nyitotta meg december 2-án, hétfőn délután öt órakor. A megnyitón megjelent Földes Andrásné, a megyei pártbizottság PTO vezetője, Szwarc József, az MSZMP Mécsesi Szénbányák Bizottságának propagandista és művelődési osztályvezetője, Gallusz József, Komló város Tanácsának főelnöke, Braun Károly, a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Jelen voltak a Dunántúli Napló és a

Pécsi Rádió, valamint a Mécsesi Bányász vezetői munkatársai, és tudósítói.

A kiállítást — amely a bányász kulturális hetek színvonalas eseménye lett — a Megyei Lapkiadó Vállalat, a Bányai Dolgozók Szakszervezete Mécsesi Szénbányák Bizottsága, a Május 1. Művelődési Házak igazgatósága és Komló város Tanácsa a pécsi postaigazgatósággal közösen rendezte.

Szentirányi József megnyitójában arról szólt, hogy a kommunista sajtó együtt született a párttal, együtt él és dolgozik vele és eljuttatja szavát a tömegekhez. Hangsúlyozta, hogy a kommunista sajtó az igaz szó erejével formálja a közvéleményt. Elmondta, hogy a párt Baranya megyei Bizottságának lapja a

Dunántúli Napló naponta átlagosan 62 200 példányban jelenik meg, s ezzel jelenleg a legnagyobb példányszámú vidéki napilap. Szólt arról, hogy a kommunista sajtónak ma is jelentős feladata, a mai kor is forradalmi kor, amelynek forradalmi feladatai vannak. Ezek megoldására szervezni, nevelni, lelkesíteni ma is feladata a sajtónak.

A megnyitó után a megjelent nagyszámú közönség megtekintette a sajtókiállítást a Május 1. Művelődési Ház kiállító termében. A kiállításon láthatók a Vörös Újság, a Világ, a Népszava régi példányai és ott vannak a ma megjelenő összes napi és hetilapok, tudományos, szépirodalmi, ifjúsági, népmozgalmi, műszaki, jogi és közgazdasági folyóirataink, üzemi lapjaink. Kedves színtöltja a kiállításnak, hogy a látogatók mutatványszámokat is kapnak a rendezéstől díjtalanul, az őket érdeklő lapokból és folyóiratokból.

A kiállítás vendégei a megnyitó után a művelődési ház klubjában részt vettek azon az ankéton, amelyet „A sajtó szerepe a munkásmozgalmakban” címmel Bocz József, a Dunántúli Napló főszerkesztője vezetett be. Elénk érdeklődést árultak el a szerkesztői tervekkel kapcsolatos kérdések, amelyeket a közönség sorraiból többen is feltettek. Volt kérdés a közvéleménykutatás eredményeiről, annak felhasználásáról a szerkesztésben, a társadalmi mozgalmak sajtópropagandájáról, a sajtóhirdetések helyes arányairól és az ifjúsággal kapcsolatos cikkek színvonaláról.

Mind a kiállítás, mind pedig az anketé sikere a megjelent nagyszámú közönség érdeklődéséből máris megállapítható. Jó és szép rendezvény volt, kedves színtöltja a bányász kulturális heteknek s egyben megtiszteltetés is a sajtó mai munkásainak.

Munkaidő és pihenőidő

A munka szerepe az ember életében

A dolgozók milliói hosszú időn át, szervezeten harcoltak felszabadulásukért, és álmództak egy olyan társadalmi rendről, mely megszabadítja őket a szolgaságtól, a nyomortól és a szenvedésektől.

Harcaik előbbre vitték a társadalom fejlődését, de a szabadságról szőtt álmok sokáig mégsem válhattak valóra. Szabadunkban sikerült először az emberiség egy részének megszűntetni az embernek embert által való kizsákmányolását, és megteremtteni a szocialista társadalmat.

Ez a társadalom a munka társadalmá. A kommunisták, akik az igazi emberi boldogságért küzdenek, nem a munkától szabadítják meg az embert, hanem attól a társadalomtól, amely a munka révén is megalázza és elnyomja — amint Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára megfogalmazta: „A kommunisták múlt és jelen harcai — ha eltérő körülmények, változó feltételek közt is — ugyanazokat a nemes eszméket, ugyanazt a célt: a dolgozó ember felemelkedését, szebb, boldogabb életét szolgálják.”

Mi azt tartjuk, hogy az emberi élet értelme a munka. Tudjuk, hogy a munka tette naggyá az embert. A munka révén jutottunk el az első pattintott kőszerszámtól korunkig, amikor az ember a maga készítette úrhajón elhagyta a Földet.

Mégis a munka, mely egykor emberré tette az embert, évszázadokon át megvetett volt, s művelője rabszolgává, jobbágygá, bérmunkássá vált.

Csak a tőkés rend romjain felépülő új társadalomban szabadul meg kényszer jellegetől, válik valóban magaslatos eszmévé a munka, mely — Engels megfogalmazása szerint — minden gazdaság forrása, minden emberi élet alapfeltétele, amely mindig az ember létének forrása, minden emberi élet alapfeltétele, amely mindig az ember létének forrása volt és lesz.

Juhász Gyula így írt erről egyik örökszép versében:

„En őt dicsérem csak az élet anyját, — Kítől jövőndő győzelmünk ered: — A munkát dalolom, ki a szabadság útjára visz gyász és romok felett.”

Méltán elmondhatjuk, hogy korunkban olyan időszakba lépünk, amikor az emberi munka felszabadul a kényszer, a győtelem, a kizsákmányolás bilincseiből.

Szemünk láttára alakulnak ki önmagunkban és munkatársainkban új társadalmunk új jellemvonásai: a dolgozók megváltozott viszonya a munkához, a társadalom iránt érzett felelősség, az öntudatos fejelem.

Népünk milliói megtanulták, hogy a hazafiság nem merülhet ki üres szölamok-

(Folytatás a 4. oldalon)

Emberek közléről

Ki ér rá megöregedni?

Fiatalabbnak látzom a koromnál, azt mondom? Lehet, hogy igazad van és ez nem is rossz. Harmáncnyolc évesen és öszülő fejjel ezt még bőlnak is vehetné az ember. De te tudod, milyen hosszú ideig dolgoztam az ifjúsági mozgalomban. És az ember a sok fiatal között nem ér rá megöregedni.

Ötvenháromtól ötvenhatig különböző DISZ-funkciókat láttam el. Itt aztán egy kis kényszerszünet következett. Két-három hónap mindössze. Ezalatt karhatalmi szolgálatot teljesítettem sok olyan barátommal, elvtársammal együtt, akikkel korábban is, bár más módszerrel, ugyanazért harcoltunk. Még ötvenhat decem-berében, visszajöttem a bányába. Javult a politikai helyzet, rendbe kellett szedni a termelést is. Ötvenhét február végén, március elején aztán megalakítottuk az első KISZ-alapszervezetet az üzemben. Ez hamarosan bizottsággá nőtt, több alapszervezettel. Hatvantól hatvanháromig a

komlói KISZ-bizottság titkára voltam...

Nem, most már nincs KISZ-funkción. KISZ-tag sem vagyok, tavaly maradtam ki. Nem kell túl nagy önkritika ahhoz, hogy az ember belássa: az ifjúsági szövetség nem adhat nyugdíjas állást. Az ember csak addig dolgozhat a mozgalomban, amíg évei szertint is, de főleg gondolkodásában a fiatalok közé tartozik. Még a városi KISZ-bizottságon dolgoztam, amikor elkezdtem a bányaiipari technikumat, s ezt be is fejeztem. Közben elvégeztem az 1 éves pártiskolát.

Most szakszervezeti titkár vagyok. A volt III-as aknából alakult Kossuth-bányai körlet titkára. Ez a fő foglalkozásom és ne hidd, hogy ez könnyebb, mint a DISZ, vagy a KISZ-funkciók voltak.

A társadalmi munkám? Hát nehéz lenne megmondani, hogy abból, amit a munkahelyemen dolgozom, mennyi a „munkaköri kötelesség” és mennyi a társadalmi feladat.

Ezt az ember nem is számolja.

Persze, van más is. Tanács-tag vagyok. Most már a második ciklusban. Először a Berék utcában, amíg ott laktam, most pedig az Irinyi utca a választókerületem.

Azt kérde, hogy hálás feladat-e tanácsagnak lenni? — Ahogy vesszük. Jó dolog, nagyszerű érzés, amikor megválasztják az embert. Érezni a bizalmat persze két választás között is, de azért napról napra meg kell dolgozni. Jönnek az emberek kisebb-nagyobb problémákkal, kérésekkel, panaszokkal, amit közvetíteni kell a tanácsapparátushoz. S ugyanígy viszont. A tanács határozatait, állásfoglalásait nekünk kell tudatosítanunk az emberekkel, választóinkkal.

Előfordulnak bizony, előfordulnak olyan esetek is, amikor nem sikerül azonnal közös nevezőre jutnunk. De hát éppen ez jelenti a munkát, a fáradságot és ez hozza az eredményeket is, amittől új erőt kap az ember.

Lapunk október 15-i szá- nában hirdettük meg a vá- lalati, szakszervezeti bizott- ság, a KISZ és a szerkesztő- ség hétfordulós rejtvenypá- lyázatát.

A pályázat több mint más- fél hónapon keresztül folyt. Minden héten egy kereszt- rejtvenyt és egy úgynevezett sorrejtvenyt kellett megfejti- ni. A legelső feladványunkat 196-an fejtették meg, illetve küldték be, s közülük 143-an helyesen fejtették meg a rejt- veny mindkét részét. A má- sodik feladványt azonban már csak 52-en küldték be, a har- madikat pedig mindössze 34- en.

Ettől kezdve csökkent a helyes megfejtéseket beküldő- dők száma. Eleinte arra gon- doztunk, hogy talán túl nehéz kérdéseket adtunk fel s ezért a negyedik rejtvenyünket könnyebb kérdésekből áll- ítottuk össze. Ennek ellené- re is egy fővel csökkent

a megfejtők száma. Így lett 33 megfejtője a sorozatnak és ez a 33 szívós, szorgalmas olvasónk mindvégig kitartott.

Mind a 33-an következetesen küldték a rejtveny megfejté- seket, annak ellenére, hogy hetenként közzöltük lapunk- ban a helyes válaszokat. Azokból kitűnt, hogy jórés- züknek a szorgalma nem vezetett a kívánt eredmény- re, nem találták el a helyes választ. Ők azonban mégis beküldték a megfejtéseket. Szorgalmukért dicséretet ér- demelnek s ezt a pályázatot kirozó szervek méltányolták is.

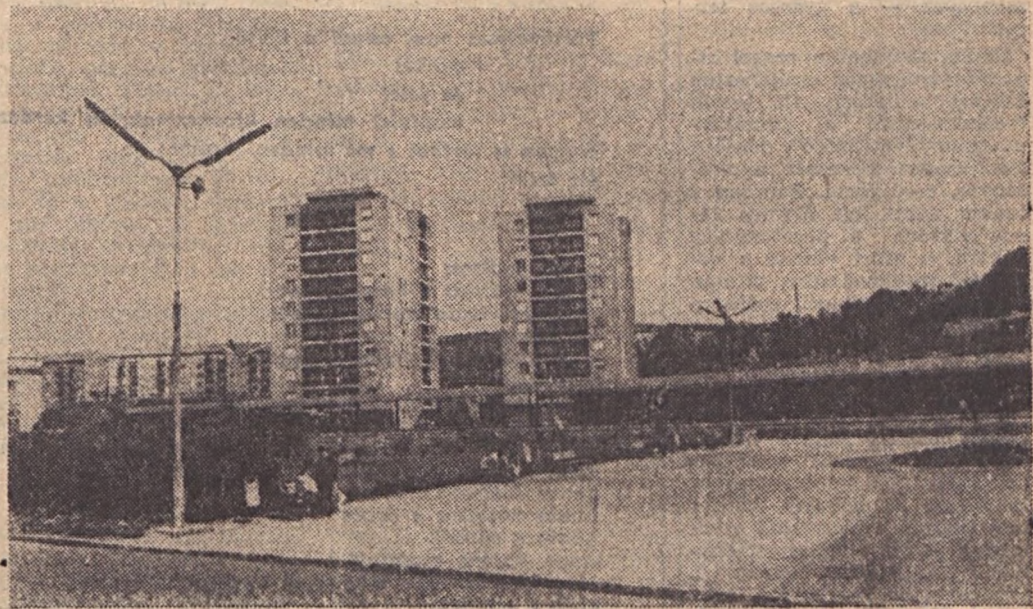
Emléklappal jutalmazták valamennyiüket a szorgalmu- kért.

A december 8-án ünnepe- lyesen megrendezett rejtveny- sorsoláson igen sokan meg- jelentek és személyesen vet- ték át a szorgalmukért járó emléklapot.

A ünnepélyes sorsoláson — amelyet vasárnap délelőtt rendeztek a Puskin Művelő- dési Házban — dr. Gyeyi Károly, lapunk felelős szer- kesztője értékelte a rejtveny- pályázat eredményeit, majd pedig Suhajda Tibor, a Bányász Szakszervezet vállalati bizottságának kulturpolitikai felelőse köszöntötte a jelen- lévőket. A sorsolást a közön- ség sorából felkért Kis-Nagy Gyuláné végezte, majd át- nyújtotta a díjakat és az em- léklapokat.

A helyes megfejtések be- küldői között megtartott sor- soláson az alábbi díjak talá- ltak gazdára:

Külföldi üdülést nyert: Ke- rekes Attila, Zobák-bánya, belföldi üdülést nyert (zseb- pénz): Kontli Adalbert Kossuth-bánya, villanyborot- vát nyert Vincze Viktor, Bé- ta-bánya, húszkötetes kis- könyvtárat nyert Nagy Zoltán, az igazgatóság dolgozója.

Komlói képeslap

A lakosság 80 százaléka biztosított

Erdekes adatokat közölt Merckle József, az Állami Biztosító komlói fiókjának vezetője. Elmondta, hogy a bányá- városban az üzemi balesetbiztosítottak száma eléri a 13 ezer főt. Ezen kívül a mintegy kilencezer gyermeknek ötvenhárom százaléka veszi igénybe a biztosítást. Ez azt jelenti, hogy Komló lakosságának több mint nyolevan százaléka valamilyen biztosítással rendelkezik.

Az Állami Biztosító ebben az évben 107 esetben nyújtott szolgáltatást tanulóbiztosításra. Nem érdektelen megem- líteni: mióta a szülők jobban ismerik az Állami Biztosító szolgáltatásait, illetve kockázatvállalását, mind nagyobb mér- tékben veszik igénybe azt.

Takarékos diákok

A takarékoság gondolata a tanulók körében is népszerű Komlón.

A beíratkozott diákok zöme részt vesz a takarékosági mozgalomban. A hat nagyobb általános iskola statisztikája: Kenderföld 993 tanulója kö- zül 212-nek van iskolai takarék- bélyeg-lapja. A Füst Sándor iskola tanuló létszáma 842, közülük 765 rendelkezik takarékbélyeggel. A bel- városban 600-ból 539, a Ga- garin úti iskolából 600-ból 580, a dávidföldiben 640-ből 610, a gesztenyesi 240-ből 198 rendelkezik takarékbélyeggel.

Az egy főre eső átlag — november 30-ig — a Gagarin utcai iskolában a legjobb: 37,73 Ft. A további sorrend:

Dávidföldi iskola 30,98, a Füst Sándor utcai 27,55, a kenderföldi 17,52, a belvárosi 11,59, a gesztenyesi 9,58 Ft.

Az OTP az iskolai takarék- bélyeggyűjtő mozgalom fej- lesztésére új kezdeményezést vezetett be. Mindazok, akik december 31-ig 100 forintot, vagy annak többszörösét gyűjtik takarékbélyegben, tombo- lajegyet kapnak. A tombola- jegyet rendelkező tanulók között nyereménytárgyakat sorsolnak ki januárban.

Pécsbánya hónap teljesíti tervét

Az év hátralevő időszaká- ban körülbelül 25 000 tonna szenet termelnek terven felül, így az előirányzott 497 500 tonna helyett 520 000 tonna szenet adnak a népgazdaságnak.

Berkics János

A munkásmozgalom évfordulóinak eseményei Kossuth-bányán

Üzemünk dolgozói hónapok óta készülnek a KMP és a KIMSZ megalakulásának 50. évfordulójára. Szocialista brigádjaink munkafelajánlásokat tettek, s ennek eredményeként igen szép sikerek születtek, méltóan a nagy jubileumhoz.

A magyar munkásmozgalom dicső évfordulóira színvonalas programot dolgoztak ki a társadalmi szervek. Nagy tömeget mozgató meg a KISZ alapszervezetek által indított vetélkedő, a „magyar munkásmozgalom történetéről”. A versengésben 560-an vettek részt, zömme ifjúsági szocialista brigádtagok. Ez a verseny elődöntő jelleggel is bír.

November 22-én nyitottuk meg — az MSZBT és a KISZ Bizottság közös rendezésében — kiállításunkat, ahol ritka fotók és korabeli újságok fotókópiái teszik szemléletesé a félvszázados harcokat, eredményeket — a gyászos terort.

23-án, szombaton reggel izgatott versenyzők gyülekeztek kultúrterünkben, itt került megrendezésre a „munkásmozgalmi vetélkedő” döntője. Hét csapat nevezett a versenyre, 6-6 fővel. Pontban 9 órákor adott jelt Kovács János elvtárs, a pártbizottság titkára, a zsűri elnöke a vetélkedő megkezdésére, miután bevezető szavaiban méltatta az 50. évforduló jelentőségét. Lipi Imre játékvezető kiosztotta az első kérdéseket és hamarosan — Kovács János, Dobos József, Szabó Lajos, Baricz Zoltán, Nemes Vilmos összetételű — zsűri előtt lezajlott az első kérdés megválaszolása. A kemény küzdelem végülis a következő eredményt hozta: Csapatversenyben 1. Szállító körlet. 2. Gépüzem. 3. I-es szenes körlet. 4. III-as szenes körlet. 5. Feltároló körlet. 6. Földalatti gépészet. 7. II-es szenes körlet.

A legjobb egyéni teljesítményt Simora István gépüzem, Belényesi Lajos földalatti gépészet és Puskás Sán-

dor II-es szenes körlet érték el, ők vesznek részt a vállalati döntőben. A helyezést elérő versenyzők értékes díjakat kaptak, jól szórakozott az a nagyszámú néző is, aki végig izgulva a versenyzőkkel együtt a vetélkedőt. Egy-egy jól megválaszolt kérdéshez közlünk is többen kaptak jutalmat.

Hétfőn, 25-én ünnepi párt-, KISZ taggyűléssel fejeződött be az üzemi ünneppsorozat. A taggyűlés előtt színes műsort adott a Szilvási Általános Iskola úttörőcsapafa, majd Kovács János elvtárs mondott ünnepi megemlékezést. A beszédet — a zsűfőlásig meg-

töltött teremben — hosszan tartó taps követte. Az ünnepi taggyűlés során adta át Weisz József elvtárs a vállalati párt vb-tagja, Honvári Rudolf és Pataki István elvtársaknak, az MSZMP KB agit. prop. osztályának emléklapját, valamint Szabó János, Bertus Imre, Balázs István elvtársaknak a Megyei Pártbizottság agit. prop. osztályának emléklapját a kiváló propagandista munkáért. Itt került kiosztásra 60 elvtársnak a 20 éves párttagságért járó Lenin-portréval díszített emléklap. Ünnepnapok voltak ezek Kossuth-bánya életében.

Nemes Vilmos

Rétei Klára

Győztesen

Történelmet nem csinál a költő

énekel és felel

megfelel minden kíváncsinak, ki kérdezi

hogyan is történt s mi minden történt jól teszi

Lenin kiáltott
Lenin kiáltott s harcra ment
matrózok hada szárazon vizen
regiment
s paraszti sereg fogta a fegyvert
s éhezett

s éhezett s harcolt s harcban éhesen véresen
álmódott szépről ruháról dairól s rút halált
vállalt a jóért a gonosz ellen s megtalált
minden büjkáló gonoszt s minden bajtevőt

Lenin kiáltott
Lenin mutatta a jövőt
Lenin a tűzből
ringó hajóra mutatott
lángokba hívott s lángokból termett újra ott
ahol a szovjet született

s Október lángja teremtett izzó életet.

(Ez a vers az 1967-es irodalmi pályázatunkon második díjat nyert.)

Fogadás a Magyar Sajtó Napja alkalmából

Az MSZMP Baranya megyei Bizottsága fogadást rendezett a magyar sajtó napja alkalmából december 6-án délután Pécsben a Megyei Tanács nagytermében.

A fogadáson Rapai Gyula, a párt megyei bizottságának első titkára köszöntötte a megyében megjelenő lapok, a rádió, a Távirati Iroda, a Pécsi Szikra Nyomda és Posta dolgozóit.

Megjelent a fogadáson Palkó Sándor, a Megyei Tanács vb-elnöke, dr. Csendes Lajos, a Megyei Pártbizottság titkára, Horváth Lajos, a Pécsi városi Tanács vb-elnöke, Wiedner Béla, a Pécsi városi Pártbizottság titkára, a járási pártbizottságok titkárai és ott volt még sok meghívott vendég.

Rapai elvtárs köszöntőjében elismeréssel méltatta a megyei lap, a rádió, az MTI, a posta és többi lapok és folyóiratok munkáját, amelyet a kommunista sajtó színvonalának emeléséért és jó terjesztéséért folytatnak. A fogadás a megjelentek baráti eszmecseréjével ért véget.

Hétköznapi történet

A dobozból kiemelt a fényképet. Amikor leteszi eleműt, fehér keze megremeg. Már nem sir. Mintha kiapadtak volna a könnyei.

— Látod, itt még csak járni tanult. Ezen már iskolás. Az osztály legjobb tanulója...

Nem tudom, hányadszor látom már a fényképeket. Mindig ugyanaz a sorrend, ugyanaz a szöveg. Egy félbeszakadt élet kommentárja.

Gondosan visszarakosgat mindent, tétován végigsimít a leveleken, aztán bezárja a dobozt. Hallgatunk.

Nézem az asszony hófehér haját, színtelen, meggyötört arcát és a szemét. Azt a gyönyörű kék szemet, amelyet mindig csodálatom, mert erő, biztonság sugárzott belőle. Most tele van fájdalommal. Egy anya halk, de annál kinzőbb fájdalommal. Csened van. Szeretnék valami biztatást mondani, de csak olcsó frázisok jutnak eszembe.

Alkonyodik. Kitéárom az ablakot, hadd hozzon a szél egy kis életet a poros emlékek közé.

Már nem szeretek idejönni. Valamikor étellel, vidámsággal volt tele ez a lakás. De annak már 6 éve. Azóta csak fényképek és levelek vannak, azóta egy anya fekete haja szűst lett, azóta itt a négy fal között megállt az idő.

Megszokott, már hétköznapiak számító történet. Egy dráma a sok közül, amely nap mint nap lejátszódik körülöttünk. És szereplői akár mi is lehetnénk.

A hős, a dédelgetett egyetlen gyermek. Mindent megkap, amit kér. Először villanyvasutat kér. Megkapja. Aztán kerékpárt kér. Megkapja. Majd útlevelet kér. Ezt is megkapja.

1961. nyarán a húszéves egyetemista fiú Párizsba utazik. Innen már drámai gyorsasággal peregnék az események.

Egy reggelen képeslapot hoz a postás. A lapon párizsi látókép, a másik oldalon néhány sor.

„Tudom, hogy meg fogtok érteni. Nem megyek haza. Téli szédület az egész, de ki nem szédül meg, ha tálcán hozták elé az almait?”

Aztán hosszú szünet. Az anyját kórházban ápolják. Az apa órákat ül mozdulatlanul a lefüggönyözött szobában. Majd jönnek a levelek. Hetente. Betűzőm a kusza, gyorsan odavetett sorokat. Tudom, érzem, hogy hazugság. Kegyes hazugság egy anyának, aki hetek alatt éveket öregedett.

A fiú először segédmunkás, majd alkalmi munkából él. És a tálcán hozott almok? Az csak szédület volt.

„De ne aggódjatok. Jelentkeztem a hadseregbe. Uri életet lesz!”

Aztán hónapokig megint semmi hír.

A következő levél Amerikából jön. Csak néhány bocsánatkérő sor, ígéret, meg egy fénykép. A fiún az amerikai hadsereg egyenruhája. Az anyja nézegeti, aztán elteszi a többi közé.

Kiképzés. Fegyelem és vezényszavak. A fiúk szeretik a halkszavú magyart. Amikor először száll fel a repülőgéppel, még nagyon fél. Folytatódik a kiképzés. Fegyelem és vezényszavak. A fiú elfelejt még félni is.

Almában az óbudai utcákon csatangol, kézenfogva, egy fekete hajú lánnyal. Nevetnek minden apró kis boldogságot, boldogok.

A dráma utolsó felvonása: Vietnam.

Es a befejezés: egy távirat. Néhány hivatalos mondat. Lényege csak ennyi, hogy a fiú a tegnapi légitámadásból nem tért vissza. Eltűnt.

Megszokott, már hétköznapiak számító történet. Egy dráma a sok közül, amely nap mint nap lejátszódik körülöttünk. Egy azoknak a fiataloknak a drámái közül, akik nem látnak tovább a tálcán eléjük tett almokom.

RAJNAI ZSUZSA

LOMBOSI JENŐ:

Romániában jártam

Hol kezdjem, hogy meséljem el azt a délelőtti? Kavarognak bennem a gondolatok. Akkor olyan természetesen tűnt minden, most pedig csak izetlen szavak. Hogy tudnám a papírra kényszeríteni az erős hegyi levegőt, amely szinte megszédíti az embert, a tiszta, jég hideg patakokban folyással szembe uszkáló pisztrángok könnyed mozgását? Később az olajban sokkal lustábban sülnék. Milyen finom falatok! S, hogy a favágók vezetője egyben a falu KISZ-titkára is. Szombatonként járnak csak haza. Akkor gyűjtük össze a következő hét munkáit, 25-30 férfit. Mindenki egy napot a vezetőnek köteles dolgozni. Így aztán egy hét alatt a saját munkájával együtt, még 35 napi bért is megkereshet. Havonta 5-6000 leit.

— En bizony nem adnám neked a bérem, — próbáltam rádobbanni, az ügy igazságtalan voltára.

— Nem? A többiek nem is dolgoznának veled többet! A falu is kitagadna! Hiszen én szerzem a munkát.

— De hát mégis, te KISZ-titkár vagy.

— Az vagyok! Meghozta olyan, hogy apám a tsz-ben brigádvezető és most nyugdíj előtt áll. Engem akarnak a helyébe.

— Nős vagy?

— Igen. Nagyon szép feleségem van!

— Nem félted? Hiszen mindig távol vagy hazuról.

— Nem!

— Annyira megbízol benne?

— Nem.

— Hát akkor?

— Minden fiatait elviszek magammal! Nézz körül. Akiktől tarthatnánk, mind itt van! Elismerést várva nézett rám. Mitagadás kijár neki.

A pisztrángok nagyon finomak, nyílt lángon sütve, olajban. Furcsa halak. Csak a tiszta, hideg vízben élnek. És mindig szembe úsznak a vízfolyással.

— Szép a mellényed — mondtam. Valahogy be kellett fejezni a beszélgetést.

— Szép. 500 leibe került. De ez nem konfekció árú. Nekem csak a drága, finom holmi kell.

Ismét nekimentek a fának. Fényképezőgépem megegyeszer feléjük fordult, aztán tovább poroszkáltunk a „táltossal”.

A szénégetők váratlanul tűntek elő a völgy kanyarulatában. Először csak a füstölő kupacokat láttam, csak aztán tűnt elő a szénégető család. Meztelb topogtak a füstölő zsarátnokon. Fekete volt arcuk, hajjuk, ruhájuk. Mint a gyermekkori mesékben. A boksából gereblyével húzták el a már kiegétt fát. Az asszony vízzel öntözte.

Faszén! Van már vagy 25 esztendeje, hogy utoljára láttam, anyám vasalójában. A vasalót is régen, azt hiszem akkor, amikor szegény hozzáam vágta, mert nem fogadtam szót.

— Jószerencsét! — próbálkoztam magyarul.

— Jószerencsét magának is! Merről? Mi járatban?

No itt nem lesz nehéz a beszélgetés. Ritkán vetődik erre idegen, főleg magyarhonból. Kiderült, hogy nemcsak honfitársak, hanem egy város

szülöttei is vagyunk. Annyit kellett mesélnem, hogy alig tudtam az ő életükről érdeklődni.

— A, azt egy pipafüst alatt elmondom. Itt élünk egész évben a hegyen. A fát idehozzák. Mi megrakjuk a boksát, 140-150 m³ fával, szénát teszünk rá, aztán befedjük földdel. Körbe szellőző lyukakat hagyunk. Begyújtás után két hétig ég. Adig a másikat készítjük elő. Kilójáért 6 bányit kapunk. Havonta a család 3000 leit keres. Annyira kell külföldön, hogy sokszor már az idő lejártá előtt karpargatjuk. De hát, nem ez az érdekes. Maga mondja: van-e még jó bor a Mecsek oldalán?

Hallottam amit kérdez. Talán válaszoltam is rá. De szemem és eszem már a faházat kutatta. A faszindelyes tető csaknem a földig ér, a gerendákból készült oldalak alig győzik tartani. Kicsi ajtó és ablak kukucskál rajta. Mint mikor a paraszt a fülére húzza a báránypőr föveget. Egy szobában él a család. Még a keretes feszületen pihent szemem, de fülem már ismét nyitva állt.

Hát persze hogy áll még a Dzsámi, még a négytornyú templom...

Jó, hogy cujkával kínáltak, mert én is elkalandoztam egy kicsit a Mecsek oldalán...

A menedékház tárt kapukkal fogadott. Szépen berendezett éttermében televízió, rádió segít hangulatot teremteni. No itt minden van, ami egy szomszagos vándornak kell, de egy fia embert sem lát-

tam. Próbálkoztam egy hangos köszönéssel, kiáltottam is! Semmi! Csak nem rablógyilkosok jártak itt előttem? Felmentem a nyirkos lépcsőkhöz. Senki. Hát itt valami nincs rendben. Tovább azonban nem kutattam. Nem szerettem volna megtalálni az „áldozatot”. Kiáltottam még, vagy kettőt, aztán szomjasan, meg talán félve a falu felé „vágattunk”, 5 km-es sebességgel.

A falusi bodegában először innivalót kértem. Gondoltam a menedékház ügyét majd utána.

— Fentről jön? — kérdeztek az egyik asztaltól.

— Onnan. — Ezek már biztos tudnak valamit.

— Volt benn a menedékben?

Na most mit mondjak? Milyen titok lappanghat itt?

— Lejöttem egy kicsit iszogatni a haverokhoz, mert nekik nehéz feljönni. A fene sem gondolta, hogy vendég vetődik arra.

Na fene!

Együtt iszogattunk, amikor hozzánk jött egy fiatal gyerek.

— Adj valami emléket magyarral!

— Mit adjak? Nincs nálam semmi!

— Akármilyen. Anyámnak vin-ném. Az debreceni.

Egy őtforintosom volt, azt odaadtam.

— Ki ez rajta?

— Kossuth!

— Kossuth?! — Hát te tudod, hogy ki volt Kossuth?

— Tudom hát! Cigaretta.

A Havasok már kékes ködbe burkolóztak, amikor érzékenyen búcsút vettem a „táltosomtól”. Nem néztem anynyit ki belőle. A gazdája ismét felajánlotta, vegyem meg.

— Ilyen jó vásárt úgysem tud többé csinálni — mondta.

Az utolsó estén, amelyet a bányavidéken töltöttem, Szent Konsztantin ünnepét — a bányaigazgató Kosztja — ünnepeltük. Nagyon divat a fiúknak görög és latin keresztnevet adni. Később aztán legyen az Konsztantin vagy Ovidiusz, Puju lesz.

A lépcsőházban hallottuk már, hogy igen népszerű ember lehet Konsztantin, mert sokan és sokat ihattak már egészségére — legalábbis a harmas erősségű földrengések erre engedtek következtetni. Erkezésünkkor az egész vendégkoszorú — később megszámoltam 18-an — kijötték fogadásunkra.

Nagyon megtisztelteltek bennünket. Mélyen meghajolva csókoltak kezét kísérőmnek, aztán fel sem egyenesedve következtetnem volna én. Csak erősebb kézzel tartottam, és amit deréktől lefelé láttak belőlem, készítette őket szándékuk megváltoztatására.

Eredeti gondolatom az volt, hogy kihasználom az utolsó alkalmat és elbányászokunk Kosztjával. Ő azonban más feladatot jelölt ki számomra. Először is vacsorázzam. Az étrend: olajbogyó, heringsaláta, füstölthall, franciasaláta, és természetesen mitité. Ha pedig ezt elvégeztem, tegyek kísérletet arra, hogy az ivásban utolérjem őket. Reménykedve néztem körül egy kis sör, vagy bor után. Hiába. Konyakkal, cujkával és kram-pampulival olthattam csak égető szomjamat.

Kosztja felesége magyar. Húszhónapos kisfiuk — csaknem éjtélig játszott köztünk — egyforma jól mondta magyarul és románul: orvos akarok lenni. Különös figyelmet fordított a kram-pampulis poharaknak. Még el sem mondtam, hogy mi az. Tisztaszembe pörköltkekor oldalát keverik, majd citrommal ízesítik, és meggyújtva kell inni.

A búcsúzásnál sok boldogságot, jó utat és olcsó szeret kívántunk egymásnak.

A napfelkeltét a Szurdok-szorosban lestem meg. Allítólag 39 alagúton keresztül vezet rajta át vasút. Az egyesült magyar és román Zsil 1000 méteres hegycsúcsa közé szorítva rohan, tajtékozva a Déli-Kárpátokon keresztül.

Tanulni mindig érdemes

A tapasztalatsere mint a pártmunka egyik módszere

Ez egy hasznos dolog külföldön szétléni, de itthon is tanulni egymástól — mondák a Mecseki Szénbányák pártmunkái azon a vb-ülésen, amelyen a pártmunka módszereit érték meg az id.

Nagyon is igaz ez a megállapítás. Különösen helytálló ez akkor, ha tudjuk, hogy a bányász pártmunkások — akikre 18 ezer ember politikai nevelése, oktatása, képzése vár a Mecseki Szénbányáknál — a gyakorlatban bizonyították, hogy komolyan veszik amit mondanak. Kötőlyan is gondolják, amit mondanak: szívesen tanulnak másoktól, örömmel mennek „át a szomszédra” megnézni, hogyan dolgoznak ott. A vállalatok hasonló nagyüzemeknél és kisebb iparvállalatoknál is szívesen megnézik a politikai munkát, hogy új ötleteket merítsenek belőle.

Tavaly nyáron a Dunai asztalok után a vállalatok ir v. b. tagjai közül többen az apparátusból is néhányan. A 600 holdnyi területen fekvő, 12 ezer embert foglalkoztató kombinátum hasonló a munka a bányászoké; kemény fizikai munka, nit ott végeznek, sok hasonló — sőt azonos — kérdést kell megoldani az ottani ártbiztonságnak, mint a Mecseki Szénbányáknál.

Jártak a mecseki pártmunkások Tatabányán is, ott is módszereket vizsgáltak. pártpolitikai nevelő munka, termelést segítő politikai itáció, az ideológia terjesztése, az emberek szociális és ifurális ellátottsága, az ifjú szerepe a szocialista versenyekben — mind-mind értékelte őket.

Mind Dunajvárosban, mind edig Tatabányán látták és itultak olyat, amelyet a Mecseki lábánál — a külszíni ányászkodásban és a föld- itti termelő munkában egy- egyt — alkalmazni tudnak.

ok közül csak kettőt had itltek meg. Látták például, gy a hatalmas kohászati ombinátnban a legfelső veze- lésben is több a fiatal szak- mber, mint náluk. A gyakor- tban tapasztalhatták, hogy rmedes a fiatalokat bátran itléptetni, felelős posztokra itálni, mert viszonyozák a italmat. A Vasműnél sok itaj ember van fontos ve- tő poszton.

A Mecsekben is — igaz, gy óvatossággal, lassabban itávtalanul — volt ilyen rekvés már, nagyobb ütem-

halad, nemcsak a bányákban. (Az első automatát 1958-ban állították munkába és ma már csak a bálabontást végzik kézzel. Az óriási dohánybálák szétbontásán kívül minden munkafolyamatot gépesítettek. Ez már majdnem teljes automatizálás).

A mecseki bányász-pártmunkások fejében — még a dohánygyári látogatás alatt — megfordult az az ötlet, hogy ne csak a legnehezebb munkát gépesítsék náluk, hanem találják meg a módját a kis- gépek alkalmazásának is. Ugy, mint a dohánygyárban. Forszírozni kezdték, elmond- ták műszaki tanácskozáson, termelési értekezleten, meg- tárgyalták a gazdasági veze- tőkkel az ötletet. Megnézték: tényleg, hol lehetne apró gé- peket, ügyességre és szellemi tevékenységre kényserítő szerszámokat alkalmazni a bányában, hogy ott is men- nél több fizikai munkát kü- szöböljenek ki. Igaz, hogy ez mindenekelőtt műszaki veze- tési feladat, — a műszaki fejlesztés mint vezetői tevé- kenység nem pártpolitikai fel- adat — mégis a pártmunka során támadt ötlettel, ja- vaslatokkal jelentősen támo- gatni lehet.

Március végén a Zengőaljai Állami Gazdaságban voltak a mecseki bányászok pártveze- tői, hogy az emberek ottani életkörülményeivel, a gazda- sági munkával és a pártélet módszereivel, formáival ismerkedjenek. Itt egy nap alatt bejárták a gazdaság leg- fontosabb üzemeit, beszél- tek állattenyésztőkkel, nő- vénytermesztőkkel, párttagok- kal és pártönkivüliekkel, — és még a nemzetiségi kérdés megoldásának jó módszereit is láthatták, mert Zengőalján és környékén igen sok a né- netajkú parasztember. Test- vértl egyetértésben dolgoznak a magyarokkal, nem a nem- zetiségi hovatartozás, hanem az elvégzett munka és a be-

csületes politikai magatartás szerint itelik meg egymást az emberek. Megtudták a bá- nyász pártmunkások, hogy a pécsi járásban nemcsak az az allami gazdaság büszkélked- net jó eredményekkel, hanem a többi is, sőt a termelőszö- vetkezetek is megerősödtek. A járás mezőgazdaságában 220 szocialista brigád dolgo- zik, amelyek belső szervezete, fegyelme, szorgalma és poli- tikai nevelő munkája nagyon hasonlít a bányász szocialista brigádokéhoz. És tapasztalták, hogy politikai műveltségben, a saját munkakörüköz szük- séges szakmai tudásban sem igen maradnak le a bányá- szoktól.

Ez jó érzés volt, megerősít- tette a bányászokat abban a meggyőződésükben, hogy a parasztságra lehet támasz- kodni, jó szövetségesnek bi- zonyul. Más haszna is volt ennek a tapasztalatsereinek. A bányászok körében ugyanis sűrűn felmerülnek a mező- gazdasággal kapcsolatos probl- émák. Ezért jó, ha néha meg- nézik a helyszínen, munka közben is őket, s aztán be- számolnak bányász-társaiknak a látottakról. Ebben az eset- ben az történt.

Miskolcon májusban jártak a Mecseki Szénbányák vál- lalati pártbizottságának vb- tagjai és a vállalat üzemei- nek párttitkárai. A Borsodi Szénbányák pártpolitikai mun- káját tanulmányozták két tel- jes napig.

Borsóban még alaposabban vizsgálták, mint előtte másutt: érdekelte őket a párt- bizottságnak mint kollektív vezető testületnek a munka- módszere. Erdeklődéssel vizs- gálták a v. b. munkamódsze- reit, a párt- és tömegszerve- zeti tevékenységet, az ideoló- giái nevelőmunkát, a szak- szervezeti életet, az ifjúság kommunista nevelésének kér- déseit, a vállalati újság szere- pét a pártéletben. Figyelme- sítlen meghallgatták és megje-

Az 1968. december havi munkarend

Hivatkozva a Munkaügyi Miniszter 5/1968. (XI. 12.) MÜM. számú rendeletére az év végre eső heti pihenőnapok áthelyezéséről, továbbá a korábban érvényben levő vállalati munkarend műszaknap- tárára, elrendelem 1968. decemberére a melléklet sze- rint munkarendet.

Az eredeti vállalati munka- rend műszaknaptárához képest a melléklet szerinti munka- rend az alábbi változásokat tartalmazza:

- XII. 7-én (szombat) rész- leges szabadnap a 3 plusz 1-es munkarendben dolgozóknak.
- XII. 22-én és XII. 29-én (vasárnap) rendes munkanap.
- XII. 24-én és XII. 31-én heti pihenőnap.
- XII. 23-án és XII. 30-án a 3 plusz 1 és 2 plusz 2-es munkarendben dolgozóknak,

tehát mindenkinek szabad- nap.

Az érdekelt szervek (osztá- lyok, üzemek) vezetőit kötele- zem, hogy a velük munkakap- csolatban álló vállalatokkal, intézményekkel a változást közöljék.

Az érdekelt szervek vezetői gondoskodjanak, hogy a vál- lalat dolgozói a munkarend változásáról időben értesüljen- nek.

A bányászok december 23-án és 30-án megfelelő be- rendelésekkel kötelesek gon- dolkodni a fejtések fenntar- tásáról, valamint december 26-án olyan fenntartást kell szervezni, hogy az utána kö- vetkező munkanapon a za- vartalan termelés biztosítható legyen.

Garamvölgyi János igazgató

gyezték azokat a tájékoztató- kat, amelyeket a megyei párt- bizottsággal való kapcsolataik- ról adtak a borsodiak.

Miután pedig minden ilyen tapasztalatsere akkor ér so- kat, ha kölcsönös, a mecse- kieik is minden kérdésnél el- mondták, hogy az náluk ho- gyan áll, miként oldják meg. milyen eszközökkel és mód- serekkel segítik a kommun- ista üzemeiket a pártmunká- t, hogyan támogatja a párt a nem-párttag gazdasági ve-

zetőket az igazgatásban, a ve- zetésben.

Megnézték a borsodiak bá- nyászmeit is a mecsekiek, a helyszínen ismerkedtek meg az üzemi alapszervezetek gondjaival, bajaival, és a poli- tikai munkában alkalmazott módszereikkel. Ilyen módon sikerült megvalósítani azt az elvet, hogy a pártmunka kü- lönféle módszereinek állandó tanulmányozása is hozzátar- tozik a párt munkamódszere- hez.

Erdemes volna közkincsese tenni részletesebben is, mit tanul- tak egymástól a tapasztalatsere során a vendégek és a megláto- gatott pártbizottságok, hogy ilyen módon még szélesebb körű tapasztalatserevé szélesebben a mecsekiek vizsgálódása. Ennek a cikknek a feladata viszont csak annyi volt, hogy rámutasson: ér- demes egymástól tanulni itthon is, nem feltétlenül fontos az ér- dekeset, az újat, a korszerűbbet külföldön kutatni. Ez természet- esen nem jelenti azt, hogy ott nem is kell. Ott is kell, de it- hon is érdemes!

Dr. Gyevi Károly

Gyulafehérvár, Alba Julia első, amit ki tudtam morán- jani románul. Talán a Júlia lett? Amint a várat meg- ittam emlékezetemben felra- yogott egy, a történelem- önyvben látott kép. Így em- lkszem! Ilyen volt akkor is? ern tudom. Az emberben italakitának a hallottak és a itultak egy bizonyos képet. itóttaknak igazolnunk kell. it is mesélik el? A hét- zázéves gótkus stílusban itült templom oszlopain ityan biztonsággal nyugszik itőhajó, hogy az ember be- remeg az építészeti időtálló itekébe. A bejáratnál jobb- a Hunyádj László és Hunya- János szarkofágja eleveníti it a magyar történelem itik nehéz, de dicsőséges itezetét. Az atemplom a itthoraiak temetkezési helye it, Fenn, a padsorban egy iteg néni imádkozott. Az iz- ó késődelutáni napfényben itete foltnak tűnt, mint a itbszázéves padok, és az ár- itékban megbújó oltár.

A harmincezer lakosú vá- ros csendes nyugalmát a Fő- it ezüst nyírfaí alatti össze- itő, csókolózó fiatalok nem itarják.

Csendesen, észrevétlenül itontam ki a városból. Fe- itemben ezer érzés ugyan- itnyi gondolattal kavargott. ityan az mint a zene: csak itezük. Képi megfogalmazá- it lehetetlen.

Marosvásárhely felé Szász- itros, Ludas, Nagyenyed, itorda jelezte, hogy nem vad- itegen tájon vezet az út. A itrdai-hasadék nagyszerű lát- itnyát a fényképezőgéper- ittel együtt fogadtuk ma- itnkba. A természet csodála- it ajándéka. Bizony pártol- itatták Szent Lászlót az égi- it, hogy ilyen csodát művel-

tek védelmére. Valahogy így itzó a monda.

Marosvásárhelyre késő este érkezem. A „Hargita” és a „Transzilvania” transzparen- sei hirdettek szállás lehetősé- get. Szobához azonban mégis bizonyos kapitalista módsze- rek segítségével jutottam. Így aztán 100 leibe került (170 Forint)

A tiszta, ízlésesen berende- zett szoba ablakából néztem a várost. Ez hát az itteni magyarság fővárosa. Nagyon szép város. A „Maros” étte- remben vacsoráztam. Magya- rul és románul díszíti a fel- írás a bejáratot. Alumínium jeges vödörberzi tették mel- lém a bort, amelynek olyan volt az íze, mintha aszfalton termett volna. A hangulat vi- szont jó volt. A lányok olyan szépek és elegánsak, hogy a szemem szám nyitva maradt. Itt és Kolozsváron szinte a pécsi lányok szépségével vétekszenek. Úgy látszik a női szépség titkát bizonyos ter- mészeti viszonyok létrejötté- ben lehet keresni.

Még ezen az estén a vélet- len összehozott Tóth István költővel. Zsebemben ott la- put az Élet és Irodalom má- jus hó tizennyolcadiki száma, amelyben leszögezik, hogy a szomszédos baráti országok- ban élő magyar írók — bár annak az országnak kell, hogy becsületes állampolgárai leg- yenek amelyben élnek — írásaikkal Magyarországhoz kötődnek, műveik a magyar irodalom szerve részét al- kotják.

Másnap a kora reggel me- legesen sütő nap csodálkozva tekintett ránk, amint a So- mostető oldalán épült villa kertjében beszélgettünk, a ízlelgettük egymás nézeteit. Alattunk Vásárhely ébred-

zett, a szomszédos szovjet temetőben a madarak rendez- tek hangversenyt, a kapunál a postás kiáltott valamit. Nem értettem, mert románul beszélt.

Beszéltünk erről, arról... a politikáról is, sok más egyéb közt.

A nacionalizmus az egy betegség. Különbösen is Ady után nacionalistának lenni annyit jelent, mint faekével szántani a traktorok korában. Az más, hogy kell lenni egy erős, egészséges nemzeti ér- zésnek, — alkotott véleményt egyik témánkról.

Egyébként tanár a magya- nyelvű színművészeti főisko- lán. Magyar irodalomtörténe- tet és esztétikát tanít. Ezen- kívül még két felsőoktatási intézmény van Vásárhelyen. Magyar és román nyelvű or- vosi — gyógyszerészeti, és pedagógiai főiskola.

Tóth István is „néma” költő volt a sztálini időkben, most viszont már hat meg- jelent kötetet vallhat magáé- nak. A „Vizválasztók” tartal- mazza ars poetikáját. Nem tudok ellenállni a kísértés- nek, hogy két gondolatát eb- ből ne idézzem: „Gyanús ki állorrot tapaszt, hogy arasszal előbbre lássák. Az orra, mint az ártapaszt, ledobja hamisít- tott mását... Mert mindent megfizetnek drágán, ez a fel- mentés és a vöd. Az élet csak a saját árán igazolhatja önmagát.”

A költő ódesanyja erdélyi borlikórral kínált bennünket, amely nem kevésbé melegt- tette a delelni siető napnál, és egy megszülető baráti érzés- nél.

Délelőtt a várban levő re- formátus templom egyszerű- ségében is fenséges szépségét

csodáltam meg. Gótkus stílu- sának már csak a maradvá- nyait lehet felfedezni. Az 1300 körül épült templom az erdélyi reformáció bölcsője volt. Szószékéről Kálvin János hirdette a vallásfelújítás szükségességét. Több ország- gyűlés színhelye volt. 1707-ben II. Rákóczi Ferencet itt vá- lasztották fejedelemmé.

A falak hófehérre vannak meszelve, padlója nyers fa- színűre sűrűre. Boltozatai alatt geometriai rendezettség- gel sorakoznak a megfekte- dett padok.

A Teleki-könyvtárban is Tóth István kalauzolt végig. 1798-ban Teleki Sámuel erdélyi kancellár alapította. Leg- nevezetesebb kőtetel a Tacit- us-korvina, Bacon, Aristote- les, Helmi Gáspár első nyom- latott művei és 30 unikum. A öbbszázéves nyomdász-remek művek között, az 50 ezer kö- tetben felhalmozott ismeret- anyag elképzélésével ismét rá kellett döbennem, milyen ke- veset tudok és mennyi szor- galom, kitartás, tudásvágy szükséges ahhoz, hogy a világ kultúrájából akárcsak egy morzsányit is, magaménak vallhassak.

A szomszédos Bolyai-múze- umbar még inkább erősödtek ezek a gondolatok bennem. Hazánk két nagy matema- tikusa, Farkas és János örök- érvényű gondolatok tömegé- vel ajándékozta meg az em- beriséget. Bolyai Farkas iro- dalmi tevékenysége is számot- tevő, a Tentamer nélkül pe- dig a magasabb matematika elképzélhetetlen. Bolyai János, — Farkas fia — kiter- jesztette az euklidészi geo- metriát, és a hiperbolikus geometriában olyan felfede- zéseket tett, amelyek ma, az írkatatás korában nélkülözhe- tetlenek.

Csak egyetlen tételt sze- retném feljegyezni — hátha érdeklődést keltet velé a két Bolyai munkássága iránt. A hiperbolikus geometriában a háromszög szögeinek összege

nem 180 fok. Milyen elmé- lyülten, a mi gondolatjárá- sunkkal érthetetlen mélysé- gekben, vagy magasságokban kutatta az élet törvényszerű- ségeit! Szándékosan mondom, hogy élet, mert nem csak a matematika foglalkoztatta. Filozófiai, politikai és nem utol- sósorban emberi nézetei köz- zül szeretnék feljegyezni egyet, amelyen a mi nemze- dükünknek is van mit gon- dolkodni. „Senki inkább nem szereti, becsüli, pártolja a román nemzetet nálamnál, s mint embert éppúgy sze- retem mint a magyart...”

Ez foglalkoztatott akkor is, amikor elhagytam a százezer lakosú Vásárhelyt, ahol Gá- bor Áron utca torkollik a Verej útba, és hatalmas föld- gázbontó ad munkalehetősé- get sok száz magyarnak, ró- mánnak.

Kossuth jól látta, hogy a dunai népeknek örök meg- borthatatlan szövetséget kell kötniök, mert ezer erős szá- lial köti össze őket a történe- lem, és az egymásrászorult- ság. Paul Fort, (Tót István ford.) — így fogalmazta meg: „Ha a kerek föld minden lánja kezét szorítana szépen, körös-körül a tengerparton egy nagy körtáncot járna./Ha bátor tengerésznek állna a föld minden legénye./ csónak- jával a bős hullám be szép hídai csinálna./ És mindenki beállna a föld körüli táncba/ de csak ha minden nép ke- zét szorítana szépen.”

Ennek a szép eszmének tiszta sugarát kell magunk és gyermekeink lelkében felra- gyogtatnunk.

Kolozsvárt úgy láttam meg, mint ahogy Budapest feltű- nik az ember előtt a Panorá- ma vendéglőnél.

Kinccs Károlyvár 180 ezer lakosú nagyvárossá fejlődött. Örösi vajon valamely kedves emléket stáramra, abból amit a történelem és Pas- uth, Móricz és Makkai jó-

voltából az irodalomból ma- gamba szívtam?

Csergő, bongó, lüktető úton jutottam a főtérre. Mátyás király fogadott lóháton. Fad- rusz János isteni ihletésű alkotása. Ló és lovása az ércben egygy forrott. Büsz- ke tartásuk, a magyarság di- csőséges történelmi szakaszá- nak szimbóluma.

A 14—15. században épült Szent Mihály templom leírá- sára nem vállalkozom, mert költőnek kell lennie annak, de még inkább zeneművésznek, aki ezt a kőbe zárt harmóni- át visszhangra kelti.

A várban majálisat tartót- tak a román fiatalok. Tánca- kat egy jó erónléti edzéshez tudnám hasonlítani. Színes tarka összevisszaságban go- molyogtak, mint a gondolá- taim, amelyek még egyszer végigvittek a Szamos part- ján, ki a gyönyörű stadionig. Elidőztem Kolozsvári Márton és György „Sárkányölő” szob- rájánál, amely a középkor al- konyán készült, de szellemé- ben messze megelőzte az európai fejlődést.

Este Kelet-Európa egyik legszebb terén sétálgattam. A Bánffy-palota — az erdélyi fejedelmek rezidenciája — a Szent Mihály templom és Mátyás szobra, reflektorok fényében emelkedik ki az ár- nyékból. Gondolkodtam. (Te- hát vagyok.) De hát há va- gyok akkor tegyük félre egy időre a gondolkodást! — és betétem egy kiskocsmába, ahol szólt a nótá: „...szép város Kolozsvár, ott lakom a Szamosnál...”

Másnap hazafelé fordítot- tam kocsim „rúdját”. Utköz- ben felkapaszkodtam Magas Déva várába, amelynek falai bizony erősen összedüledé- ztek.

A Maros völgyén keresztül jöttem hazafelé. Hosszú út, amely összeköt országokat, városokat, és embereket.

(Vége)

Munkaidő és pihenőidő

A munka szerepe az ember életében

(Folytatás az 1. oldalról)
ban, hangoskodó melldőngetésben — hiszen a haza szeretetéhez mindennapos áldozatvállalás kell, és nemcsak helyes eszmék kellene, hanem okos gazdasági program is és temérdek tett, rengeteg munka, sok-sok felelősség.

Csak a munka, a gyárak, a földek sokasodó termékei, a tudósok, művészek alkotásai tehetnek egy népet naggyá. Megtanultuk, és nem árt, ha újra felidézük: csak a munka szerezhethet rangot egy népnek.

A régi mesterek szemében kontár volt az, aki csak éppen használható csinált, anélkül, hogy műve szemgyönyörködtető lett volna. A jó munka egyúttal szép munka is volt.

Szebb az élet, ha körülöttük szebbek a tárgyak, de a munka is többet jelent a dolgozónak, ha szívet-alkotás élményével végzi. Ez a szépművészet enyészett el a kapitalista termelésben, hiszen a nagyipar a munkásság nagy részének azt sem tette lehetővé, hogy áttekinthet a termelés egészét. Elvált egymástól az iparos és az iparművész. A kapitalizmus tönkretette a termelőmunka szépségét.

Ujra ki kell, hogy fejlődjen bennük a munkaszeretet igénye, hiszen aligha vitatható, hogy az elvégzett munka — a szépen s jól elvégzett munka öröme — gyönyörűségebbé és eredményesebbé is teszi a munkát. Erre pedig mindegyikünknek magának a dolgozó embernek van szüksége. Gondoljunk nagy költőnk, József Attila versére:

„Dolgozni, csak pontosan, szépen ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.”

Ahhoz azonban, hogy a szépség igénye felébredjen, a dolgozó embernek, bármilyen rész munkát végez is, akármilyen futószalagnál dolgozik is, látnia kell a termelés egészét. Egy régi történet szerint egy vándor ment az úton, és három kőfaragót látott, amint építőkövekkel dolgoztak. Az első így válaszolt a kérdésre, hogy mit csinál? Kővet török, a második: faragom a követ, míg a harmadik: palotát épít.

A szocialista társadalom munkáját olyannak képzeljük el, mint a harmadik kőfaragót, aki látja munkája értelmét. Tudnia kell, milyen lesz az a készülő mű, amelybe az ő munkáerője harmonikusan beilleszkedik. Éreznie kell az alkotás közös élményét.

A párt megalakulásának 50. évfordulójára indított munkaversenyeknek a gondolatoknak a szellemében a színvonalasabb munkára, a termékek versenyképességét biztosító hibátlan minőségre, a tartósság garantálására, alapvetően a lelkiismeretes munkára ösztönöz.

Tevékeny részese lehet így a részvevő munkás egy országos mozgalomnak, s munkája, igyekezete sok ezer ember azonos törekvéssel, erőfeszítésével párosulva hoz eredményeket.

Mi azt valljuk, hogy egész szocializmus építő munkánk, az új gazdasági mechanizmus sikere attól függ, hogy mennyire tudjuk kiváltani és hasznosítani az emberekben élő tettvágyat, alkotókészséget.

A jól végzett munka tudata önmagában is nagy hajtóerő. A verseny azonban megsokszorozhatja ezt az erőt, ha az emberek érzik munkájuk elismerését.

Napjainkban olyan távlatok nyílnak meg az ember előtt, amikor nemcsak minden fizikailag nehéz munkát bízunk rá egyre inkább a gépre, hanem mindenféle mechanikus és egyhangú munkát is. Az automatizálás egyre gyorsuló folyamata kiterjed az emberi munka különböző területeire, és megszabadítja a dolgozót az embertelen munka terheitől.

Nem arról van szó, hogy a jövő embere megszabadul a munkától, hogy azt helyettesítsék automaták végzik el, és mint valami varázsütésre, elő-

teremtsék mindazt, ami szükséges, fáradtság és vesződés nélkül; mintha az embernek kezét sem kellene mozdítania, sőt agyát is megkímélhetné, hiszen gépek, a modern elektronikus agyak helyettesítik majd őt.

Az automatizálás a munka új, magasabb szakaszát jelenti, amely megkönnyíti az emberi tevékenységet, de egyben bonyolultabbá, felelősségteljesebbé, tehát szellemileg nehezebbé teszi.

A termelés automatizálása csak magas műszaki kultúrájú, magas tudású és kézi munkában is jártas munkásokkal lehetséges. Mindehhez magasabb közműveltségre is szükség van. A „műveletlen szocialista munkás” egyébként is ellentmondás, hiszen a fejlett termelő munkához műveltség kell.

A munkásosztály kialakulása és a szakszervezeti mozgalom létrejötte óta szakadatlan harcot vívott a munkásság a munkaidő csökkentéséért.

A munkanap időtartamát mindig a burzsoázia és a proletariátus közötti harc erőviszonyai határozzák meg. A XVIII. század végén, a nagy ipar kialakulásának időszakában 16—17 órá volt a munkanap a legtöbb országban. Ahol sor került rá, erősebbé vált a munka intenzitását, a munkatempót.

A nemzetközi munkásosztálynak ma is mindenütt törekvése, követelése a munkaidő csökkentése, és ez a kapitalista országokban harc kérdése. A legfejlettebb tőkés országokban is így van ez. A világ sok részén, például a latin-amerikai országokban is még a 8 órás munkanap kivívásáért folyik a küzdelem. Azokban az országokban, ahol sikereket érnek el, az mindent a munkások szervezkedésének köszönhető.

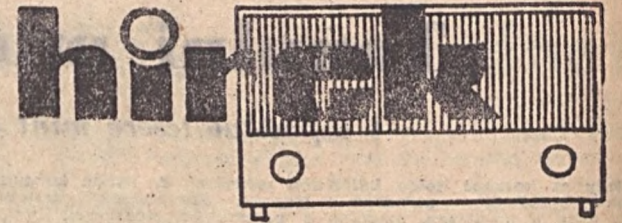
A Horthy-rendszerre jellemző adalékként megemlíthjük, hogy a közigazgatásban dolgozóknak ugyanakkor hat-

hét is lehetett a szabadságuk, munkaidejük pedig a napi 8 óra alatt maradt.

Szocializmust építő társadalmunk törvénybe iktatta a munkához és pihenéshez való jogot, különleges módon védve a nőket és a fiatalokat. Mindezek természetessé váltak számunkra, mert tudjuk, hogy a szocialista társadalom célja a lakosság jólétének, életszínvonalának állandó emelése.

Különjárat indul katonai eskütelre

December 15-én, vasárnap délelőtt 10 órakor Nagyatádon katonai eskü tételre kerül sor. Erre az alkalomra reggel 7 órai indulással, 86 forintos részvételi díjjal a komlói Lenin térről az IBUSZ különjáratokat indít. Jelentkezéseket december 13-án 16 óráig fogadnak el.

Ismét megnyílik a filmklub Pécsbányán

Baranya megye szerte híres a pécsbányatelepi Zalka Máté Művelődési Ház filmklubja. Immár ötödik éve sikeresen indítják be népszerű sorozatokat. A nagy érdeklődésre és a jó műsorra jellemző, hogy öt nap alatt 140 bérlet fogyott el. A filmklub minden második vasárnap délután 4 órakor tartja előadását. A régi archív filmek jó szórakozást ígérnek a dolgozóknak. A klubnak előreláthatólag 250 tagja lesz. Jelentkezéseket január 20-ig még elfogadják. Megnyitó január 22-én lesz, a világhírű „Krisztina királynő” című amerikai filmmel. Erdekesség, hogy a klub tagjai nemcsak a telepről, hanem

még Uránvárosból, Komlóról, Pécsről, Meszesről és Bólyból is ismételtelen jelentkeztek. Ez az egyedüli filmklub, mely a Mecseki Szénbányászati Trösztön belül fog működni. A részletes program a következő: december 22-én: Krisztina királynő (amerikai, készült 1933) Január 5-én: Bécsi vér (német, 1942), január 19-én: Viva Villa! (amerikai, 1934), február 2. és 16-án: A szerelmek városa I—II. (francia, 1944—45), március 2-án: Fekete Orfeusz (francia film, 1959). A filmek vetítését rövid filmtörténeti előadás előzi meg.

Új könyvek

a Múvelt Nép komlói könyvesboltjában

Mezei András:

MÁJUS ÖRÖKÉ

A kötet arról szól, hogy az évszakok elmúlnak a természetben, a társadalomban, és az ember életében is. Mégis ez Mezei András költői programja: megvalósítani a látszólag lehetetlent, az örök május hevületében élni.

Vas István:

RÓMAI RABLÁS

Vas István két római utazás élményeiről és emlékeiről szóló verseit gyűjtötte össze. E versekben a háború döbbenetes pillanatainak emlékei fonódnak össze az európai kultúra időtelenségének, állandóságának élményével.

Földes Mihály:

HAJNAL PÁKOZDON

A szerző kalandos, izgalmas történetek keretében ábrázolja az első magyar néphadsereg megszületését és a pákozdsukorói győzelmet.

Barány Tamás:

VÁROS, ESTI FÉNYBEN

Szociografikus regény: egy szocialista lakótelep mindennapi életét mutatja be, az emberek anyagi és szellemi helyzetének, igényeinek, gondolkodásmódjának megfigyelése alapján.

Molnár Géza:

VASÁRNAP MINDIG ESİK AZ ESŐ

A regény főhősét házassága botrányos felbomlása után vidékre helyezik, egy megyei laphoz. A tehetséges újságíró az új beosztásban, olyan élményekkel, tapasztalatokkal telítődik, amelyek élete szigorú, következetes újrarendezésére rányerítik.

Sipkay Barna:

NYAKAMBAN AZ ÉLET

Sipkay Barna posztumusz műve izgalmaságát tekintve

számos krimivel vetekszik. A regény hőse egy diáktűz, aki nyári szünidejét fizikai munkaként tölti, itt próbálja kialakítani világát, miközben egy rendkívüli, sőt háborzongató szerelmi élmény nehéz próbára teszi.

Veres Péter:

JELENIŐ

Veres Péter új kötete mai dolgokról szól, frissen reagálva mindenre, ami társadalmunkban, politikánkban, erkölcsben, gazdaságban történik. Vitakönyv ez, benne sok minden vitatható is, kivéve az író feltétlen őszinteségét, jószándékát, és építő emberiségét.

Komját Irén:

MEZŐ IMRE

Akik visszaemlékeznek Mező Imrere, először mélyes humanitását említik. A szerző Mező Imre sok barátját, munkatársát felkereste, és gondosan felkutatta az életrajzi adatokat. Hitelességre törekedett, felhasználta a nagy forradalmár saját írásait, jegyzetait, leveleit. A kötethez Mező Imre harcostársa, Kádár János írt előszót.

Tejuttalványok

A Komlói városi Tanács VB kereskedelmi szakigazgatási szerve értesíti a lakosságot, hogy az 1969. évi tejuttalványok kiosztását december 9-től 21-ig végzi. Kéri az igényjogosultakat, hogy az 1968. évi ellenőrző szelvényüket hozzák magukkal, mert tejuttalványellátásban csak azok részt vehetnek, akik ezt bemutatják.

Propagandisták figyelmébe!

A MAGYARORSZÁG című hetilap közli, a franciaországi magyar napokról szóló tudósítást december 8-i számában. Ebben ismerteti, hogy huszonegy előadást tartottak a magyar tudományos és műszaki élet eredményeiről november 25—29-ig.

A magas színvonalú előadásokat magyar mérnökök, egyetemi tanárok, kutatók,

akadémikusok tartották. Minden előadás alkalmas volt arra, hogy képet adjon a legkülönbözőbb területeken elért eredményeinkről. A műszaki és tudományos napok megrendezésének célja az volt, hogy jobban megismerjük egymást a franciákkal és tudományos, műszaki kapcsolatainkat kiszélesítsük.

Ifjú Kommunista

1969. januártól az Ifjú Kommunista c. lap korszerűsített formában jelenik meg. A korábbi 48 oldal helyett 64 oldal terjedelemben, kivitelezése mélyryomás, színes fedél — kíséző színekkel jelenik meg. 1 pld. ára 2.— Ft-ról 3.— Ft-ra, az évi előfizetési díja 24.— Ft-ról 36.— Ft-ra emelkedik.

Titkársági Határozat szerint 1968. december 30-ig előfizetési-gyűjtési akció szervezte az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat. A legjobb eredményt elérő nagyüzemi bizottságok, csúcsvezetőségek és alapszervezetek között értékes díjakat osztanak ki.

Emlékezzünk a dicső múltra!

Forradalmi hullám Európában: 1918 novemberében Berlinben a munkások tüntetnek a Brandenburi kapunál.

A mintadarab

Féldalomban hallottam a zenét, mégis jaldőngetőnek tűnt. Nincsenek fajszozsédek nyugodtan alhatok tovább, gondoltam és megfordultam a másik oldalra. De nem hagy ez a haragom...

Honnan jön ez a hajnali ébresztő, hiszen a rádióknak két hete némán csücsül a szekrény aljában. Öreg doboz, megért már a pihenésre. Bevallom, titokban kicsit örültem is amikor megnémult. Az új világos, derűs hangulatú bútorok között úgy kúcsolt mint egy vén bagoly.

A fülemben fújja, bele a gyomromba, az agyamba. Kis teremben ilyen a fűvés, brrr...

Ha megpendíttem, vegyünk már újat, megrökönyödve bámultam a férjem, és úgy kérdezte:

— Szól, vagy nem szól?

— Szól... — mondom — de már húsz éves, az isten szerelmére...

— Jó eset, élve eltemetnéd?! — hallgattatott el mindig.

Nem kell élve eltemetni, elöregedett, szép csendesen meghalt, béke poraira.

De honnan jön hát a zene? Az új rádiót csak a jövő elcséjére terveztük. Ilnek kabátot, Jocinak cipőt vettünk. Előbb nem megy. — Aha... megvan! Gézának volt spórolt pénze! Megvette megjelölésnek, és most azért bö-

bölteti, hogy felébredjek és csodálkozom. De honnan volt spórolt pénze? Es minnek neki spórolt pénz? Mit kell titkolni, pfuj, utálom az ilyeneket! Ugyanígy másra is költöhetné, nem igaz? Titokban erre meg arra, meg ez, meg az...

Hülyeségeket gondolok... Megvette önseládozóan, és én állok, illyesmikkel vádoló szegényt. Nem csoda, hogy minduntalan így sóhajtának fel a férfiak: „Illyenek a nők!...”

— Mindegy no, az a jó, hogy megvan az új rádió. Milyen, lássuk csak, nyitom fel végre a szemem és felülök, de majd visszahanyatlak a meglepetéstől. A régi rádió ott pöffeszkedik a szekrény tetején, Kajánul a szemembe röhögve, úgy fújja a vidám indulót, ahogy a száján kifér.

Fanyar mosoly közepette sügom feléje:

— Nem igaz... Csúnya grimaszot vágok, még a nyelvem is kiöltöm rá, úgy nézhetek ki mint egy busó.

Géza a fürdőszoba felől mint diadalmenet élén a zászlóvivő, úgy lengeti a törülközőt és széles, diadalmas mosollyal kiált be: — No mit szólsz?

— Ehhez már nem tudok mit szólni! — mondom, ezt agyon sem lehet ütni. Ez valóban mintadarab, ahogy az üzletben mondták annak idején.

Vidámsága kiugraszt az ágyból, már készítem a reggelit amikor megenyhülve gondolok hűséges vén jószágunk (csupán a kutyahűségre célozva nevezem jószágunk, hiszen egy igazán jó rádióknak lelke van.) életrajzára. Közvetlen a háború utáni években készült. Az új élet kezdetén. Az erős életakarát az új munkalendület szülte. Talán ezért sikerült ilyen izgvérig egészséges darabot alkotni.

Ezek után teljesen tanácstalan vagyok! Hogy mégse térjek el a mai jó szokásunktól, csakazértis az asztalra csapok, csak úgy csörömpölnek a csészék:

— Hogy a csodába lehet ilyen rádiót gyártani, hogy nem tud már megdöglenni?! Hát nekünk már sohasem lehet új rádióknak?

Elkeseredett, türelmetlen felkiáltásomba belesír a szoba felől: „Ha majd egyszer nem leszek már, akkor tud meg, hogy ki voltam néked!”

Ettől teljesen „begorombulok”. A gyerekek rémülten futnak ki a konyhába és így méltatlankodnak:

— Mi van anyu, csak nem veszekedtek kora reggel?

— Nagyon nagy baj történt, gyerekek, — súgja apu jelentőségteljesen, gúnyosan felélcacsint — tragédia gyerekek... Szól a rádió!!!

Fekete Istvánné

A jobb ellátás érdekében bővítették az élelmiszer áruválasztékot

A Baranya megyei Élelmiszer Kereskedelmi Vállalat felvette a labdát: a lapunkban megjelent azon megjegyzésre, hogy a kornói szövetkezet komoly versenyt hirdet a lakosság jobb ellátására, már a gyakorlatban adott választ. Helyesebben: azt a 15-20 éves munkát, amit a vállalat a bányavárosban kifejtett, ha lehet, most még nagyobb figyelemmel, körültekintéssel végzi.

A két szektor versenyében természetesen mindegy, hogy időnként melyik kerül az első helyre, melyik arat nagyobb sikert, a győztes mindenképpen a vásárló. Ez pedig igazán mai szemléletű jelenség, amit csak dicsérni lehet.

A hír mindig érdekli az embereket. Az újdonságokról tájékoztatott bennünket Bednár Rezső kirendeltségvezető és Schultész István, az Élelmiszer Kereskedelmi Vállalat áruforgalmi osztályvezetője.

Először is: a vállalat a Kossuth Lajos utcában levő fodrász-üzletben — a Kisipari Szövetkezet kérésére — megnyitotta a december elejére ígért büféjét. Az új egység megnyitása a meglepetés erejével hat, hiszen kevés olyan fodrászüzlet található a megyében, ahol a szépítkezés mellett, illetve várakozási szünetében üdítőket, eddességeket, trafikot, presszókávét, tejet, kakaót és péksüteményt is kaphat a vendég.

A vállalat — a tanácsstagok előterjesztése alapján — a vásárlók igényét figyelembe véve meghosszabbította több üzlet nyitvatartását. A kifejezetten bányásznegyedben levő, Gorkij utcai fűszerboltban és a szilvási ABC-ben reggel 7-től este 8-ig fogadják a vásárlókat. Az utóbbi üzlethez tartozó, húsbolt nyitvatartása is módosult a délután történő hosszabb üzemeltetéssel.

A nagy forgalmú Lenin téri ABC áruskálaja több cikkel bővült. Ez már a karácsonyi vásárt szolgálja. Többek között külföldi rövid italt is találhat a vásárló, mint például az albán, a jugoszláv, az olasz, a skót és a kubai konyakot. Nem kevesebb, mint ötvenféle bor sorakozik a pultokon — az ország minden tájáról érkezett szállítmány. A baranyai borokon kívül a tokaji, a badacsonyi és a jellegzetes alföldi borok mind-mind megtalálhatók. A vállalat ezekben a hetekben borvásárt is rendez, mégpedig a hegyvidéki és szekszárdi vörös olcsóbb árusításával. Pészgóból nyolc félet árusítanak december 15-től kezdődően. Gondoskodnak félkész toortákról és egyéb cukrászipari termékekről is.

Bővítették a vágott baromfi választékát. A csibeaprólék mellett pecsenyekacsát (negyedelt, csomagolt) és tyúkot is kínálnak. Az újonnan nép-

szertüszre szert tett csomagolt libaszir szintén megtalálható a vállalat boltjaiban, mint ahogy a disznóételek mai időszakában kerestett rizs és fűszer is minden mennyiségben a vásárló rendelkezésére áll. Dióbél és mák is érkezett a boltokba, s az utánpótlás is biztosított — a karácsonyi ünnepekre való tekintettel.

Mindezekről magunk is meggyőződünk. Örömmel tapasztaltuk, hogy a rádióban most reklámozott — reprezentatív csomagolású, kiváló minőségű — libaszir nemcsak Budapesten, vagy a nagyobb városokban kapható, de a periférikus üzletekben is. Ugyanígy pozitív dolog, hogy a világhírű magyar borok, vagy a márkás külföldi röviditalok eljutnak a végekre is. Ami ugyancsak említést érdemel: az Élelmiszer Kereskedelmi Vállalat a komlóiakat kiemelten kezeli, a megkülönböztetett áruellátás olyan arányban jut kifejezésre, mint a forgalom növekedése a megye egyéb üzleteihez viszonyítva. Az áru forgási sebessége Komlón a legjobb, s a vállalat bevétele — a megyeszékhely után — éppen a bányavárosból a legnagyobb.

Vízihányó Imre

A pult másik oldala

Köztudomású dolog, hogy a fertőző betegségek jelentős részét az élelmiszerek helytelen kezelése, tárolása idézi elő.

A vásárlók gyakran teszik szavá az üzletekben tapasztalt ilyen jellegű hibákat, pedig gyakran szegik meg maguk is a higiénie szabályait az élelmiszerek átvételétől azok elfogyasztásáig terjedő időben.

Nézzük, melyek azok a hibák, melyek leggyakrabban veszélyeztetik egészségünket a pult másik oldalán?

Az élelmiszer tisztasága a bevásárlásnál is veszélybe kerülhet. Hogy a földelt szennyezett zöldségféléknek, valamint a nedvet eresztő élelmiszereknek a többi élelmiszerrel elválasztása a szatyor alájára kell kerülni, bár nagyjából köztudott dolog, de a kenyér szállítása nemcsak a pékműhelytől az üzletig vagy számos kívánnivalót maga után, hanem annak hazaszállítása is ritkán megfelelő. A kenyér és a péksütemény az egyetlen olyan élelmiszerfajta, mely csomagolás nélkül kerül szétosztásra az üzletek között, és legtöbbször kielégítő csomagolás nélkül adják át azokat a vásárlóknak is. Mindehhez hozzájárul még az is, hogy a pékáru otthon sem tisztítható meg a hozzátapadt szennyeződéstől.

A kenyér tiszta kezelése a pékségekben és az üzletekben a dolgozók hozzáértésétől és lelkiismeretességétől függ. Az üzletlő hazáig azonban a mi feladatunk mindennapi kenyérünk szennyeződéstől való megvédése. A hazaszállításhoz főleg azok számára, akik nagyobb távolságról viszik haza az élelmiszert, ajánlatos zárt nylon tasakot vagy zárt tasakot használni a népszerű, de

nem higiénikus lyukacsos nylonháló helyett.

Az eddigiekhez is nehezebb feladata a háziasszonynak a friss árak, a hús, a felvágottak, a tej, és a tejtermékek tárolása. Ahol hűtőszekrény van, ott a friss ételek és italok tárolása nyáron sem okoz problémát. Mindazonáltal a hűtőszekrény kezelése is gondosságot, hozzáértést igényel. Az élelmiszereket pl. soha se tegyük melegen a hűtőszekrénybe, mert ez hosszabb időre felmelegíti a hűtőszekrény hőmérsékletét, s így lehetővé válik az ételeken a baktériumok elszaporodása. Általában semmilyen készlet nem tartható így három napnál tovább a hűtőszekrény + 4 C hőmérsékleten.

A húskok közül legkevésbé a vagdalt és a darált húskok tárolhatók. Az apróra feldarált hús különösen jó talaj a fertőző csírák elszaporodására. Még a kifogástalan nyers hús esetében is az emberi kéz és a daráló gép szennyezettsége lehetőséget ad erre. Éppen ezért a bizonytalan eredetű, előre ledarált hús felhasználása, illetve a bizonytalan ideje tárolt vagdalt hús fogyasztását különösen a nyári hónapokban ajánlatos kerülni, mert ételmérgezés forrása lehet.

A tej fertőződése számos módon bekövetkezhet. Fennáll a lehetősége annak is, hogy a fejés, kezelés, vagy szállítás közben jut a tejbe a kórokozó baktérium. Ezért minden háztartásban fontos szabályként tartuk szem előtt azt, hogy először a nem pasztörizált tejet felhasználás előtt mindig fel kell forralni.

A főtt tészták is kitűnő táptalajt jelentenek a kórokozók számára a számtalan ételmérgezés okozói. Ezért nyáron lehetőség szerint még délről estére se tegyük el főtt tésztát. Az év hűvösebb hónapjaiban, ha ez feltétlenül szükséges, akkor ügyeljünk arra, hogy a félretett főtt tésztára a cukrot, mákot, vagy a diót csak közvetlenül a fogyasztás előtt szórjuk rá. A kifőzéstől számított két órán túl nem tanácsos főtt tésztát fogyasztani!

Kevesen gondolnak arra, hogy a delgyümölcsök szennyeződésére hosszú utazásuk során még több alkalom nyílik, és az egzotikus gyümölcsökre tapadó baktériumok távoli, ismeretlen és ezért számunkra különösen veszélyes betegségek okozói lehetnek. A citromot, narancsot, mandarint, banánt, fügét, datolyát különös gondalal kell megmosni, még hámozás előtt!

A salátákat és zöldségféléket is alaposan meg kell tisztítani feldolgozás előtt. Ajánlatos először 2%-os konyhasó oldattal leöblíteni, majd utána bő langyos vízzel megmosni.

A tojás szintén csak helyesen kezelve szolgálja egészségünket. Előfordulhat, hogy a tojás héjához tollrésztlet, féregpete, a baromfi széklete tapad, annak betegsége esetén a kórokozók a héj repedéseiben vagy a tojás feltörésekor annak belsejébe is bejuthat. Ezért a tojást felhasználás előtt alaposan meg kell mosni, és nyers vagy nem kielégítően főtt tojás fogyasztása általában nem ajánlatos.

Hogyan lehet még több lakáshoz jutni?

A lakáshány hosszú évek óta az egyik legsúlyosabb szociális és gazdasági probléma mind a gazdasági-politikai szervek, mind a lakásra váró sok száz, országosan sok ezer család számára. A tizenöt éves lakásfejlesztési program hamarosan utolsó harmadához érkezik, s noha az eddigi ütemet fokozni kell, hogy a tervezett egymillió lakás elkészüljön, ez sem elegendő ahhoz, hogy a téma végre lekerülhessen a napirendről. Fontos társadalmi érdek fűződik tehát ahhoz, hogy minden szerv a saját területén keresse a legkedvezőbb megoldásokat.

Ennek jegyében és a Gazdasági Bizottság nemrég megjelent határozata értelmében hívta össze pénteken, november 20-án délelőtt a Komló városi Tanács Végrehajtó Bizottsága a városban működő üzemek, vállalatok vezetőit, illetve képviselőit. A megbeszélésen Nagy Ferenc elnökhelyettes mondott vitaindító beszédet, válaszolva a jelenlegi lakáshelyzetet, a beruházásokkal, építkezésekkel kapcsolatos kívánalmakat és kínálózó lehetőségeket.

A komlói lakáshelyzet felmérésekor mindenek előtt néhány sajátos vonatkozást kell figyelembe venni. A város jellegéből adódik, hogy amíg megyei viszonylatban

a lakások mintegy 75 százaléka személyi tulajdonban van, s csak a fennmaradó negyedrészt állami tulajdon — s nagyjából hasonló az országos arány is —, addig Komlón a 7450 lakás 77,3 százaléka állami tulajdon képez.

Ez az alapján kedvező és természetes állapot — egy kedvezőtlen mellékhatást is szült. Előnyös továbbá, hogy a lakásállomány 81,6 százaléka — 6078 lakás — az utóbbi 20 évben épült. Tehát 1949-től napjainkig az 1372 lakást és 5340 főt számláló község 7450 lakásos és kerekén 30 ezres lélekszámú városra növekedett. Ez hatalmas anyagi áldozatokot követelt a kormánytól, s a város felépítése egyben politikai sikerként is elkönyvelhető, de a leggyorsabb fejlődés időszakában sem sikerült az igényeket teljesen kielégíteni.

A fejlesztés üteme azonban egy idő óta természetesen csökkent. Ez kitűnik abból is, hogy amíg a második ötéves terv időszakában 1230 lakás épült Komlón, a harmadik 5 éves tervben várható lakásszám már „csak” 480 lesz, s a következő öt esztendőben sem haladja meg az állami beruházásból építendő lakásszám az ötszázat. Ez az utóbbi szám csupán becslést jelent — kész tervek még nincsenek, — de számítani kell arra, hogy a fejlesztés üteme körülbelül ezen a szinten „áll be”.

Az építendő lakások mennyiségét természetesen nem az igények, hanem az anyagi lehetőségek határozzák meg. Az igények pedig pillanatnyilag lényegesen felülmúlják a lehetőségeket, hiszen

pillanatnyilag a tanácsos és a különböző üzemekben mintegy 1200 lakásigénylőt tartanak számon.

Ha figyelembe vesszük, hogy a lakásigények növekednek is, feltétlenül szükséges olyan megoldásokat keresni, amelyek révén az állami beruházásokon túl növelni lehet a lakásszámot.

Még az állami beruházások alakulásánál maradva: figyelembe kell venni egy fontos körülményt a helyzet értékelésénél. Az építési költségek csökkentése és az építőanyag-

ipari kapacitások szűkös volta elengedhetetlenné teszi az új technológiák alkalmazását. Az építőipari vállalatok már a jövő évtől teljesen áttérnek a paneles, illetve házgyári elemekből történő építkezésre, s nem vállalnak hagyományos kivitelezési módot.

Ez egyelőre nem okoz problémát Komlón, hiszen köztudott, hogy a Kossuth Lajos utcában tervezett lakóházak panelekből épülnek és a Szilvási terület már kész alapközművekkel bármikor alkalmas a paneles építkezésre.

Ezek után Nagy Ferenc elvtárs azokat a lehetőségeket ismertette, amelyek révén a lakásépítés ütemét gyorsítani lehetne. Mindenek előtt le kell szegyezni, hogy a vonatkozásban csak olyan építési módok jöhetnek számításba — tekintettel az állami beruházások korlátozott voltára —, amelyeknél a lakosság anyagi hozzájárulása fokozottabb mértékű. Erre utal a Gazdasági Bizottság fentebb említett határozata is.

Elsőként a vállalati beruházásokból történő lakásépítést említette az elnökhelyettes. Ismeretes, hogy az új gazdaságirányítási rendszerben

a gazdasági egységeknek módjuk van nyereségük egy részét lakásépítésre fordítani, s ezzel könnyíteni dolgozóik lakásproblémáit.

Amennyiben ilyen kezdeményezésre a városban sor kerülne és a lakásszám elérné a harminc-egyet, úgy a tanács igen kedvező feltételek mellett, csekély térítés ellenében olyan közművesített területet tudna az építetők rendelkezésére bocsátani, ahol korszerű technológiával építhetnek fel a többszintes épületeket.

Ilyen igényt eddig nem jelentettek be, s várható is, hogy a vállalatok az új mechanizmus első évében aligha fognak ilyen nagy vállalkozásba nyereségük terhére. — Sokkal kezenfekvőbbnek tűnik a másik javasolt lehetőség.

Az állami szervek igen kedvező feltételekkel ösztönzik az emeletráépítésekkel történő lakástermelést, s ennek Komlón szinte korlátlan lehetőségei kínálkoznak. Amellett, hogy a lakóházak zömét képező 3-4 szintes épületek csaknem mindegyike megemelhető egy-egy szinttel, a városi tanács tervezői és kivitelezői kapacitást is tud biztosítani ehhez. Mindemellett ez a leggyorsabb, legolcsóbb módja a lakásszám növelésének.

Van azonban ennek az építkezési módnak egy olyan vonatkozása, amely az eddigi lakásszerzési lehetőségektől merőben eltér. Arról van szó, hogy ennél az eljárásnál noha a lakosság anyagi eszközeit is felhasználják, a lakás tulajdonjoga az államé marad. Az építendő családok

befektetett pénzüket ellenében első kiutalási és bérleti jogot nyernek és a bérleti jog örökölhető illetve átruházható.

Szükséges ezt még részleteznünk. Egy-egy emeletráépítéssel előállított lakás teljes költsége — becslések szerint — mintegy 130 ezer forint. Ebből az állam 88 000 forintot magára vállal. A fennmaradó mintegy negyvenezer forint részbeni megtérítését kell vállalnia annak a családnak, amely a lakás bérleti jogára igényt tart. Ennek az összegnek a nagyobb részét az OTP megjelölésű, amelyet havonkénti

törlesztéssel kell visszafizetni. A kezdő összeg tehát, amelyet az illető családnak készpénzben kell befizetnie, mintegy 15 ezer forint. Lényeges még megjegyeznünk, hogy a tényleges költség az említett negyvenezer forintnál végül is kevesebb lesz, mert az állam a bérlőnek tíz évre szóló lakbérkedvezményt biztosít, ezzel térítve vissza a befizetett, illetve törlesztett összeg egy részét.

A harmadik lehetőség a társasházi-sorházak építési mód és a családiház-építkezés. Ezeknél azonban lényegesen nagyobb sajátos hozzájárulás szükséges, mint a fentebb említett emeletráépítésnél, illetve a szövetkezeti lakásvásárlásnál, különösen, hogy az OTP redukálta a folyósítható hitelösszege és emelte a kamatot. Ettől függetlenül e két építési módot is szükséges szorgalmazni.

A lakásszámok emelésére ad bizonyos lehetőséget végül az állami beruházással épült lakások szövetkezeti értékesítése is. Itt azonban meg kell jegyezni, hogy a szövetkezeti lakások nem az állami beruházásokon felül épülnek, hanem csupán az állami beruházásból épített lakások értékesítéséről van szó. A plusz lakásszám növelésére az ad itt módot, hogy a vásárlók által befizetett kezdőösszegek és a folyamatosan törlesztett részeket a városi tanács lakásfejlesztési alapját növelik. Tényleges felhasználásra azonban csak megfelelő akkumulációs idő után kerülhet sor.

A tájékoztatást követő vita természetesen a szövetkezeti lakások és az emeletráépítéssel nyerhető lakások körül forgott. Elhangzottak olyan vélemények, hogy Komlón, éppen az állami bérlakások túlsúlya miatt viszonylag kisebb az érdeklődés az olyan lakásszerzési lehetőségek iránt, amelyeknél saját befektetésre is szükség van.

Noha a pillanatnyilag építés alatt álló 120 szövetkezeti lakásra máris némi túljelentkezés van, az érdeklődés mégsem éri el azt a mértéket, amely az ország más városában — így Pécsen is és főképpen a fővárosban — tapasztalható. Az állami bérlakások építésének erősen csökkenő üteme azonban egyre inkább fokozza az igényeket a szövetkezeti lakások iránt és reálisabbá teszi az emeletráépítés lehetőségét is.

Felvetették néhányan, hogy az ország más helyein egy-egy szövetkezeti lakás átválalásakor a vételárak felülkölél akkora „lelépési” összegre fizetnek ki, mint az emeletráépítéssel szerzhető lakás esetében a befektetés teljes összeg. Amellett pedig, hogy az így épített lakások tulajdonjogát — mintegy formálisan — az állam fenntartja, a bérlők a szövetkezeti lakástulajdonosokkal csaknem azonos jogokhoz jutnak.

Az értekezlet a lakáshelyzet és a lehetőségek ismertetésével el is érte célját. Az üzemek és vállalatok képviselőinek most az a feladatuk, hogy az igényeket saját területükön felmérjék.

SPORT

A példás küzdőszellem, a kiegyensúlyozott szereplés vitte sikerre a komlói színeket

NBI B	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	Az 1968. évi végeredmény
Oththon (pontok)	25	26	26	27	22	28	25	25	27	20	21	23	24	21	19	20	14	15	H. J. Gy. D. V. Gól P.
Idegenben (pontok)	22	20	14	12	16	8	10	10	7	14	12	10	8	10	9	7	8	7	
1. Egri Dózsa	—	2:0	2:2	1:0	1:2	1:0	3:2	5:1	1:0	1:2	0:2	0:0	4:1	2:0	1:0	3:2	0:0	3:0	1. 34 18 11 5 51:30 47
2. Komló	0:1	—	0:1	1:1	1:2	3:1	1:0	1:0	1:0	3:0	1:1	1:0	4:1	4:0	3:0	1:0	2:1	2:0	2. 34 18 10 6 45:21 46
3. Kecskeméti D.	1:2	1:1	—	0:2	3:1	1:1	2:1	2:0	1:0	0:0	1:0	1:0	2:1	3:0	2:2	1:0	4:1	3:0	3. 34 15 10 9 42:35 40
4. Bp. Előre	0:0	1:2	2:0	—	1:0	2:0	2:2	3:1	3:0	2:1	2:0	1:0	0:0	0:0	1:0	2:1	1:0	1:1	4. 34 13 13 8 37:25 39
5. Nagybátony	1:1	0:0	1:2	0:1	—	3:1	4:1	2:0	2:1	1:0	1:3	1:1	3:1	1:1	2:0	1:0	0:2	2:1	5. 34 16 6 12 49:41 38
6. Oroszlány	1:1	1:1	4:0	2:2	2:2	—	2:0	3:2	3:0	3:0	0:0	2:0	4:1	1:0	2:2	3:0	2:1	3:1	6. 34 13 10 11 54:46 36
7. P. Bányász	1:1	1:1	3:1	0:0	3:0	2:0	—	0:0	1:0	1:1	1:0	1:0	1:0	0:3	2:0	1:0	0:1	4:0	7. 34 14 7 13 33:39 35
8. Ganz-MÁVAG	0:0	0:0	1:0	2:1	0:1	1:0	2:0	—	4:2	0:0	2:1	3:1	1:0	2:1	1:0	2:3	0:2	2:0	8. 34 13 9 12 34:37 35
9. Szállitók	2:0	0:0	1:2	1:0	1:0	1:1	2:0	3:0	—	3:2	2:1	4:0	4:1	4:0	0:0	2:0	4:2	2:4	9. 34 14 6 14 50:42 34
10. Bp. Spart.	1:3	1:0	1:1	1:1	1:1	4:3	0:0	1:0	2:1	—	1:1	5:2	1:1	0:1	4:1	1:1	3:2	0:2	10. 34 10 14 10 41:45 34
11. Várpalota	0:1	1:2	1:1	2:1	0:3	1:1	4:0	0:1	0:1	1:0	—	0:0	4:1	2:1	1:0	3:2	3:0	3:1	11. 34 12 9 13 38:35 33
12. Győri Dózsa	1:2	0:0	1:1	2:1	0:2	2:3	3:1	3:1	1:3	4:0	2:0	—	5:1	2:2	1:0	2:1	2:1	4:1	12. 34 12 9 13 45:46 33
13. Szoln. MTE	2:2	0:0	0:0	1:1	1:0	4:0	3:0	0:0	1:0	1:2	0:1	3:0	—	2:1	1:1	3:1	1:0	2:0	13. 34 12 8 14 40:49 32
14. Miskolci VSC	3:1	0:1	1:0	1:1	0:3	1:0	2:0	0:0	2:0	2:2	1:1	1:1	2:0	—	0:0	0:2	1:1	1:0	14. 34 10 11 13 31:41 31
15. Ózd	1:3	2:0	0:1	0:0	1:0	0:0	1:2	0:0	0:0	0:2	1:0	0:1	2:0	2:2	—	2:0	4:0	3:1	15. 34 8 12 14 30:37 28
16. BVSC	0:1	0:3	3:1	1:0	6:0	3:0	0:2	1:0	2:1	1:1	1:1	2:2	2:3	0:1	2:2	—	1:0	1:0	16. 34 10 7 17 40:46 27
17. Nyíregyháza	1:1	1:2	0:0	1:0	3:2	3:1	0:2	0:3	2:2	0:1	1:1	0:0	0:1	1:0	2:3	0:0	—	0:2	17. 34 7 8 19 29:49 22
18. Budafok	1:1	1:3	2:1	1:1	1:5	1:4	0:1	1:1	3:3	0:0	2:0	1:2	1:2	2:0	0:0	1:1	1:0	—	18. 34 7 8 19 33:61 22

Az 1968. évi NB. I. B-s eredményeket, gólokát, pontokat ábrázoló táblázatunk teljes képet nyújt csapataink: a Komlói és a Pécsi Bányász szerepléséről. Ezúttal az NB. I-be negyedszer feljutott kétfelhérek idej teljességetől lesz szó.

Kezdjük először Lantos Mihály edző vallomásával, aki fő érdemeit szerzett, első számú kovácsa a sikernek:

— Amikor az év elején Komlóra jöttem, egy teljesen letört, lélektenileg összeomlott gárdát találtam. Nyomatot hagytam a kiesés és a vele járó izgalom.

Nyolc játékos esett ki a csapatból

Az edző találcán jegyezte meg, hogy mindent előről kellett kezdeni. Aki egy kicsit jártas a futball-berkekben, az tudja, hogy mit jelent a legmagasabb osztálytól való háromszori búcsúzás és B olyan játékos kiesése, akik legtöbbször ott voltak a kezdő csapatban. Kiss, Kelemen, Vörös, Jerabek, Ruppert, Bérczesi más egyesülethez távozott, Sós fegyelmű végett, Bodrogi pedig lábtörés miatti esett ki. Ha a neveket nézzük, nem mondhatunk mást: ez volt az NB. I-ből kiesett csapat gerince...

Az új út keresése mindezekelőtt az edzőre, a szakvezetésre hárult. Segítette ebben vállalatunk vezetősége is, amely nem kis anyagi áldozatot vállalt a kitűzött cél teljesítése érdekében.

— Ma már nyugodtan hangulmányozhatom: a vezetők összefogása legalább annyira hozzájárult a sikerhez, mint a játékosok becsületes helytállása — emelte ki a közismerten szerény edző. — Hitünk abban, hogy a közös munka meghozza gyümölcsét. Nem a minden áron való visszajutás volt a fő feladat, hanem a becsületes játék, a lehető legjobb szereplés.

Az eredményesség alapvető tényezője: a fegyelmű helyreállítása! A komlóiak a korábbi években is büszké lehetnek arra, hogy a legkevesebb kiállítás, fegyelemsértés éppen a két-fehérek közül volt. Az idén is csak egyetlen játékos, Zimonyi kényszerült elhagyni a pályát kizárás miatt. Most azonban ennél is többről van szó. Olyan fegyelmetlen küzdőt tizenegy lépett pályára hétről-hétre, amely a kívülállóknak is feltűnt. Ez volt tehát a feljutás leglényegesebb feltétele.

Othton 26, idegenben 20 pont

A feljutást számottevően segítette a kiegyensúlyozott szereplés. Ez egyébként jellemző az Egerre is. Együttesünk hazai pályán 26, idegenben pedig 20 pontot gyűjtött.

— A riválisokkal szembeni rossz eredmény (az Eger, a Kecskeméti, a Nagybátony ellen megszerezhető 12 pontból csak kettőt mondhat magának csapatunk) sem volt akadály annak, hogy biztosítsuk helyünket a Nemzeti Bajnokság legmagasabb osztályában — mondotta Podpác János szakosztályvezető. — Az elnökség és a szakosztályvezetőség részéről külön szeretném megköszönni a vállalat erkölcsi és anyagi támogatását, és Kossuth-bánya vezetőinek aldozatosságát. Kétségtelen, hogy a 9. fordulóig az első helyen állt együttesünk, s hogy most nem bajtalyba, ez léptünk magasabb osztályba, ez bírálja munkánkat. Rávilágít arra, hogy nagyon sokat kell javulnunk. Az átgazolásnál arra törekszünk, hogy tehetséges erővel frissítsük fel a szakosztályt. Nevekről természetesen még nem beszélhetünk, ez még nem időszerű.

Kitűnő erőnlét, támadó, áték

Csordás István csapatkapitány így nyilatkozott: — Együttesünk küzdőszellemű alapvetően megváltozott. Mindenki egyért, egy min-

denkiért! Jelszó honosult meg a csapatnál. Az év folyamán kitűnő volt az erőnlétünk is. Ez adott lehetőséget arra, hogy mindig támadó felfogásban játsszunk!

E gondolatlat jutottunk el egy másik lényeges tényezőhöz. A szakvezetés rövid idő alatt kialakította a csapat stílusát, hadrendje kifejezetten támadó játékra épült. Ez ad választ arra, hogy viszonylag gyengébb támadóssal is végig biztos feljuttatott a Bányász.

A táblázat jól mutatja azt is, hogy négy együttes (!) csatársora túlszárnyalta az NB. I-et is megjáró komlói ötoszogatot. Igaz, a legmegbízhatóbb védelemmel éppen a Komló rendelkezik, ahol rutinos labdarúgók találhatók. A hátsó alakzat öszetétele változott legkevésbé, míg a csatársor felállításával, eredményességével többször kísérletezett az edző.

Tavasszal lényegesen jobban szerepelt a komlói együttes. Ekkor csak 8 pontot vesztett, ősszel pedig már 13-at. A bajnokság első felében nem talált legyőzőre — idegen pályán! — otthon azonban bátkézer is alul maradt: a Kecskeméti és az Egerrel szemben.

A táblázat jól mutatja azt is, hogy négy együttes (!) csatársora túlszárnyalta az NB. I-et is megjáró komlói ötoszogatot.

Az NB. I-ben elért eredményét értékelve döntően az egyéni teljesítmények jönnének számításba. Hiszen a csapatmunkák végéreményét az egyéni elért eredmények összessége adja. A csapatok helyezése a jelenleg még érvényben lévő versenyszabályok szerint függést a csapatgyőzelmeiktől, így minden elért pontnak — bármely csapat ellen is érték el — döntő jelentősége van. A tavaszi forduló hullámzó egyéni teljesítménye után az őszi fordulóban egyenletes teljesítmény jellemezte a versenyzőket. Míg a tavaszi fordulóban a csapat 96 játszmából 35,5 pontot és ezzel 37%-os teljesítményt ért el, addig az őszi forduló 60 játszmából szerzett 33 pontjával pozitív mérleget mutatott és teljesítménye 55% volt. Az összes játszmát figyelembe véve a csapat teljesítménye az őszi idény javuló játéka alapján 44%-ra emelkedett.

A további felkészülés szempontjából figyelemmel érdemel a világgossal és sötételt elért pontok aránya. Bár a legtöbb versenyen a világgossal elért pontok száma meghaladja a sötét színű eléréket, mégis döntően számítástba jön a csapatnál elért rendkívüli különbség. Míg a csapat játékosai világgossal szemben 53%-os eredményt értek el, addig a sötét színű szerzett pontok aránya csupán 38%-ot mutat. Ez a jelentős különbség a csapat kiemelttel teljesítmény érdekében megmutatja a felkészülés követendő útját.

A csapat játékosainak játékerejét és minőségét figyelembe véve az elért eredményekkel elégedettek nem lehetünk. A csapat játékosai általában egyéni versenyeken jobb eredményt érnek el, mint a csapatbajnokságok során. A csapatbajnokságok során az ellenfelek minősítése az első két tábla kivételével nem haladja meg játékosainak minőségét. Ezzel a minősítéssel az eredmények viszont arányban nincsenek.

A csapat éljének, Pálcsó László mesterjelölt várokozónál alul szerepelt. A tavaszi idénybeni teljesítményét az őszi idényben szerzett 3 pontjával kompenzálta nem tudta, játékerője még ezen a táblán is meghaladja a elért eredményét.

A 2. táblán dr. Horváth Imre mesterjelölt kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtott. Bár a csapat eredményét figyelembe véve a feltétlen nyertes érdekében játszmáit több esetben túlélezte, és ezzel eredményességét rontotta,

(29). Korom (26), Pintér (25), Bordács (31) és Kerkai (19) teljesítménye, hiszen hét, öt, három, illetve egy góllal járultak hozzá a pontszerzéshez.

Az 1968. évi bajnokságban a következő játékosok képviselték a komlói színeket: Buus, 24-szer, (Szekeres, 10) — Lazaridisz, 32 (Kovács, 7), Zimonyi, 33, Csordás, 32 — Bánfalvi, 34, Pataki, 34 —

Bordács, 27, Garai, 26, Takács, 29, Korom, 22, (Pintér, 22) Solymosi, 25 (Kerkai 18) volt a kezdő csapatban.

Szóhoz jutott még Ficzók és Lovics. Valamennyi mérkőzésen csak Bánfalvi és Pataki szerepelt: a két fedezet volt különben együttesünk legmegbízhatóbb pontja.

Vízihányó Imre

Játszó

A Pécsi Bányász sakkosztálynak az NB. II-ben elért eredményét értékelve döntően az egyéni teljesítmények jönnének számításba. Hiszen a csapatmunkák végéreményét az egyéni elért eredmények összessége adja. A csapatok helyezése a jelenleg még érvényben lévő versenyszabályok szerint függést a csapatgyőzelmeiktől, így minden elért pontnak — bármely csapat ellen is érték el — döntő jelentősége van. A tavaszi forduló hullámzó egyéni teljesítménye után az őszi fordulóban egyenletes teljesítmény jellemezte a versenyzőket. Míg a tavaszi fordulóban a csapat 96 játszmából 35,5 pontot és ezzel 37%-os teljesítményt ért el, addig az őszi forduló 60 játszmából szerzett 33 pontjával pozitív mérleget mutatott és teljesítménye 55% volt. Az összes játszmát figyelembe véve a csapat teljesítménye az őszi idény javuló játéka alapján 44%-ra emelkedett.

mégis csupán fél ponttal szerzett kevesebbet, mint az 1. és 3. táblás játékosaink együttesen.

Reszler Zoltán mesterjelölt 35%-os teljesítménye nem kielégítő. Korábban az NB. II-ben ugyan csak 3. táblán kitűnő eredményt ért el de mutatóit játéka jó eredmények elérésére nem elégséges.

Péterfalvi János játéka komoly javulást mutatkozott az őszi fordulóban és a tőle várt eredményt érte el. Sánta István bejegyzése miatt csupán 7 alkalommal állt a csapat rendelkezésére, és 50%-os teljesítménye kielégítő. Kovácsics József játékát a túlzott biztonságra törekvés jellemezte. Csapatversenyeken bátoran játszik, és a bajnokság során a legtöbb döntetlent érte el. A 7. táblán Szabó II. János a csapat egyik legjobb pontszerzőjének bizonyult. Számszerű eredménye is komoly felkészülést bizonyít. Kiss Árpád érte el a legjobb eredményt a bajnokság során. Találékony játékvezetése és szívóssága — az őszi fordulóban bekövetkezett több kihagyása ellenére is — elismerést érdemel.

Szóllósi Károlynak a csapat intézése mellett elért 50%-os eredménye jó játékot mutat. Gerecs István sorkatonai szolgálata miatt csupán hat alkalommal állt a csapat rendelkezésére, de ezekben az esetekben eredményessége számítani lehetett. Csupán Zalaegerszeg elleni utolsó fordulóban veszítette el veretlenségét. Böhl János eredménye messze a várakozás alatt maradt. Játsszámban sok esetben bátoratlanságot a bizonytalanság váltotta fel, amely eredményét károsan befolyásolta. A Hatall Műveltségi Intézetben versenyző. A csapat biztos pontszerzője közé tartozott, és a jövőben még tovább kell javulnia eredményeként várhatunk tőle. Gyura István 45%-os eredményével a várakozásnak megfelelően szerepelt. A tartalékok közül Szondi István 3 játszmából eredményt nem ért el, míg Nagy Benő 4 játszmából egy pontot, Szabó János 2 játszmából fél pontot szerzett.

A csapat tagjai az alábbi eredményeket érték el: Az első szám a lejátszott játszmák számát, a második az elért eredményt jelenti.

A csapat tagjai az alábbi eredményeket érték el: Az első szám a lejátszott játszmák számát, a második az elért eredményt jelenti. Pálcsó 13:3,5, dr. Horváth 13:7,5, Reszler 13:4,5, Péterfalvi 13:5, Sánta 7:3,5, Kovácsics 12:4,5, Szabó II. 11:6,5, Kiss 13:3, Szóllósi 12:6, Gerecs 6:3,5, Böhl 11:3,5, Műveltségi 13:6,5, Gyura 10:4,5, Szondi 3:0, Nagy 4:1, Szabó 2:0,5.

Mecseki Bányász

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs L. Komját Aladár utca 3. (Mecseki Bányász Szálló) Telefon: 31-87 36-07; 91-es mellékhálómás. Felelős szerkesztő: 52-00: 92-es mellékhálómás, vállalat telefonton: 11-85-05. A szerkesztőség üzemi telefonszáma 11-41 és 11-85. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Braun Károly. Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-32, 15-33, 21-60, 60-11. Nyomja a PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA. Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozói részére az üzemi bérszámlájukon. Nyugdíjasok és intézmények részére Pécs, Deryné u. 8. szám, a pénzügyi osztályon. Telefonja 22-23, 26-60. (21-36-os mellékhálómás.) Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre 10,- Ft, egész évre 20,- Ft. Index: 25.817.

MOZIMŰSOR

Park (Pécs): 12-15-ig: Lombhullás. Szovjet film. 16-18-ig: Minden nő bolondul érte. Francia film. Csak 16 éven felülieknek. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 óraker. Matiné 15-én: Cirkusz.

Mit kezdjek a milliómossal? Cseh film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 óraker.

Kossuth (Pécs): Délelőtt: 12-13-ig: Egy magyar nábob, Kárpáthy Zoltán. Magyar film. Dupla helyár. 14-15-ig: Lombhullás. Szovjet film. 16-17-ig: Minden nő bolondul érte. Francia film. Csak 16 éven felülieknek. 18-án: A tökéletes büntény. Francia film. Csak 16 éven felülieknek. Előadások kezdete: 10 és 12 óraker. Délután: 12-15-ig: Egy magyar nábob, Kárpáthy Zoltán. Magyar film. Dupla helyár. 16-18-ig: Lombhullás. Szovjet film. Előadások kezdete: fél 3 és fél 5 óraker. Este: 12-15-ig: Minden nő bolondul érte. Francia film. Csak 16 éven felülieknek. 16-18-ig: A tökéletes büntény. Francia film. Csak 16 éven felülieknek. Előadások kezdete: fél 7 és fél 9 óraker. ART KINO: 16-án: Falstár.

Pekete Gyémánt (Gyárvaros): 14-15-ig: Egy remete Rómában, Olasz film. Csak 16 éven felülieknek. 16-17-ig: Gyilkos a túlvilágról. Cseh film. 18-án: Puskák és galambok. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 óraker.

Puskák és galambok. Magyar film. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 óraker. Matiné 15-én: A titokzatos szakk.

Május 1 (Vasas I.): 13-15-ig: Küldd az embert fél 2-re. Jugoszláv film. Csak 16 éven felülieknek. 14-15-ig: Nem ér a nevem. Magyar film. 16-17-ig: Előzetett házasság. Magyar film. Előadások kezdete: 7 óraker.

Május 1 (Komló): 12-15-ig: Ne ingerlétek a mamát. Olasz film. 16-18-ig: Az első csók. Cseh film. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 óraker. Matiné 15-én: A titokzatos szakk.

Zrínyi (Komló): 12-13, 15: Viva, Maria! Francia film. Csak 16 éven felülieknek. 17-18-ig: Lót felesége. NDK film.

Jószerecsent (Pécs): 12-15-ig: 3-ig: Oszkár. Francia film. 14-15-ig: Menyasszony a zsákban. Szovjet film. 16-17-ig: Protéa. A volt szívm. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap: 5 és 7, vasárnap: 3, 5 és 7 óraker. Matiné 15-én: Harc a banditákkal.

Zengő Gyöngye (Hosszúhetény): 13: Puskák és galambok. Magyar film. 14-16-ig: Rablók között. Szovjet film. 17-18-ig: Egy remete Rómában. Olasz film. Csak 16 éven felülieknek.

Jószerecsent (Szászvár): 14-15-ig: Fantomas a Scotland Yard ellen. Francia-Olasz film. 17-18-ig: Menyasszony a zsákban. Szovjet film.

Meszes: 12-én: Álmatlan évek. Magyar film. 13, 15: A 4-es labor örültje. Francia film. 17-18-ig:

Meszes: 12-én: Álmatlan évek. Magyar film. 13, 15: A 4-es labor örültje. Francia film. 17-18-ig:

Meszes: 12-én: Álmatlan évek. Magyar film. 13, 15: A 4-es labor örültje. Francia film. 17-18-ig:

Mecseki Bányász kézilabda teremkupa

Hat esztendeje immár, hogy minden tél szezonban megrendezik Komlón a Mecseki Bányász kézilabda teremkupa versenysorozatát. A sportesemény minden évben nagy népszerűségnek örvendett mind a közönség körében, mind a sportörökben. A bajnokságok járó díszes serleg eddig (a férfiaknál) két esetben a KBSK, egyszer a komlói gimnázium tulajdonában volt egy-egy évig, az utóbbi három esztendőben a Vízimű csapatának sikerült megvédenie, s ezzel örökös tulajdonává vált. A női mezőnyben az első két évben a komlói gimnázium, egyszer a KBSK, majd két ízben Kocsola csapata volt a bajnok, s jelenleg ismét a KBSK a serleg védője.

TK-ra olyan más sportágban szakosztályok (pl. labdarúgók, atléta), amelyek a részvételt felkészültségük kiegészítő sportágként kívánatosnak tartják. A játékosok ez esetben saját sportáguk minősítési igazolványával vehetnek részt a versenyen.

A versenyt mind a női, mind a férfi mezőnyben két osztályban bonyolítják le (nagyobb számú nevezés esetén a III. osztály indításáról is). Az osztálybesorolást az eddigi eredmények alapján a versenybírósg intézi. A vándorserleget mindkét első osztály (férfi és női) első helyezettje nyeri el. Az eddigi szabályoknak megfelelően a csapat örökös tulajdonába kerül a serleg, ha háromszor egymás után, vagy öt különböző időpontban bajnokságot nyer. Ezen felül minden osztály első helyezett csapatát érem- és oklevélajándékkal részesítenek.

A kedvező előzmények után érthetően a most következő tél szezonra is kirírt a teremkupa a TS komlói elnöksége. A versenysorozat — előre láthatólag 7 fordulóban — január 5. és február 23. között bonyolítják le a Keleti Általános Iskola tornatermében, a Komló városi Kézilabda Szövetség felügyelete mellett.

A nevezéseket december 16-án 16 óráig kell írásban eljuttatni a TS városi elnökségéhez. A versenybírósg a csoportbontásról levélben értesíti a részt vevő csapatokat. A sorsolásra december 23-án 16.30 óraker a szakosztály helyiségében (Komló, Lenin tér 1) kerül sor.

A teremkupaiban résztvehetnek mindazon csapatok, amelyek tagjai a Magyar Kézilabda Szövetség által kiadott érvényes igazolvánnyal és sportorvosi igazolással rendelkeznek, s amelyek nevezéseiket időben megküldik és azt a szövetség elfogadja. Egy-egy egy-

Utolsó alkalom!

Szerencsesorsjegy

MÁR CSAK NÉHÁNY HELYEN

Ma megveszi,

— SZILVESZTERRE MEG IS NYERHETI:

- 2 db KÉT ÉS FÉL SZOBÁS BUTOROZOTT ÜRÖKLAKÁS
- 2 db ERKÉLYES BALATONI NYARALÓ GEPKOCSIVAL
- 2 db SZEMÉLYGEPKOCSI

KÉTSZEMÉLYES KÜLFÖLDI ÚT, VÁSÁ

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYAG DOLGOZÓINAK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 51. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1968. DECEMBER 17.

A gazdaságirányítási reform tapasztalatai a párt-vb. napirendjén

A Mecseki Szénbányák Pártbizottságának végrehajtó bizottsága december 12-én, csütörtökön ülést tartott. Részt vett a vb-ülésen Koós László, a Megyei Pártbizottság ipari osztályának munkatársa is.

Az első napirend során dr. Bánki Nándor, a pártbizottság titkárhelyettese terjesztett jelentést a v. b. elé, amelyben a bányászok közéleti tevékenységét értékelte. A jelentés megállapította, hogy a párt IX. kongresszusa azon határozatának, amely a munkásosztály vezető szerepének hatékonyabb módon történő érvényesítésére vonatkozik — a bányászok az állami és a társadalmi életben betöltött funkcióik alapján eleget tettek. Végrehajtották a társadalom vezető osztályára háruló feladatokat azzal, hogy

tevékenyen részt vállaltak a közéletben, a párt politikájának érvényrejtésében

és végrehajtásában. Közéleti társadalmi munkában az országos, megyei, városi, kerületi, járási és községi területeken 703-an;

megyei, városi, járási, községi pártszerveknél 46-an viselnek tisztséget. A KISZ megyei, városi, járási, községi szerveinél 20-an, tanács szerveknél 203-an, a Hazafias Népfrontnál 38-an tevékenykednek. Ugyancsak számottevő az MHSZ-nél dolgozó 32, az MSZBT-nél tisztséget betöltő 13, valamint a bíróságnál társadalmi tisztséget viselő 52 bányász dolgozó tevékenysége. A párt végrehajtó bizottsága elismerését és köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik önzetlenül és odaadóan, nagy szorgalommal és becsületesen veszik ki részüket a közéleti munkában. A jelentést a v. b. elfogadta és a legközelebbi pártbizottsági ülés napirendjéül javasolta.

észtendő eredményei elsősorban a megalapozott előkészítő munkának köszönhetőek. Véleménye szerint a Mecseki Szénbányák 1968. évi tevékenysége, a vállalat 18 ezer dolgozójára vetítve, jónak mondható. Szólt a kollektív szerződésről, s kijelentette, hogy a sok új feladat mellett, bizalmat és bizonyosságot jelentett a munkavállalóknak. Szólt arról a felelősségteljes munkáról, amely jellemezte a vállalatot, amikor önálló döntések meghozataláról volt szó. Mindannyian tanulmányoztuk, tanulunk ebben az évben, és bizonyos vezetési stílus változásáról is számot lehet adni. Természetesen az új gazdaságirányítási rendszerben végzett vállalati munkának megvoltak a maga pozitív és negatív vonásai, ezek a tapasztalatok azonban nemcsak a saját, hanem más szervek munkájára is vonatkoznak. Felhívta a figyelmet az új munkastílust ma még fékező negatív jelenségekre. A munkarendmódosításról szólva hangsúlyozta, hogy

a változást a kísérleti időszakban alapoztuk meg, és jónak ítéltük. Bejelentette, hogy a vállalat 1968. évi termelési tervét teljesítette, sőt túlteljesítette,

és év végéig a várt nyereség-tömeg is biztosítottak látszik. A gondok között a brikettgyártásról szólt, s a fuvarköltések negatív hatását elemezte. Hangsúlyozta, hogy a vállalat az üzemi koncentrációk vonatkozásában korábbi elképzeléseitől nem tér el és azt meg kívánja valósítani. Ami az 1969. évi terveket illeti, elmondotta, hogy véleménye szerint ilyen alapos, átgondolt tervvel még soha nem indult a vállalat, bár bizonyos viták lehetnek a vállalat és az üzemek között. Ezután a vállalati előregedés veszélyéről szólt. Elmondotta, hogy az utóbbi idők tapasztalatai szerint a 13—25 év közötti munkavállalók nem igen jelentkeznek a bányászathoz, tervszerű munkával kell ezen változtatni. A beruházások lényegéről elmondotta, hogy

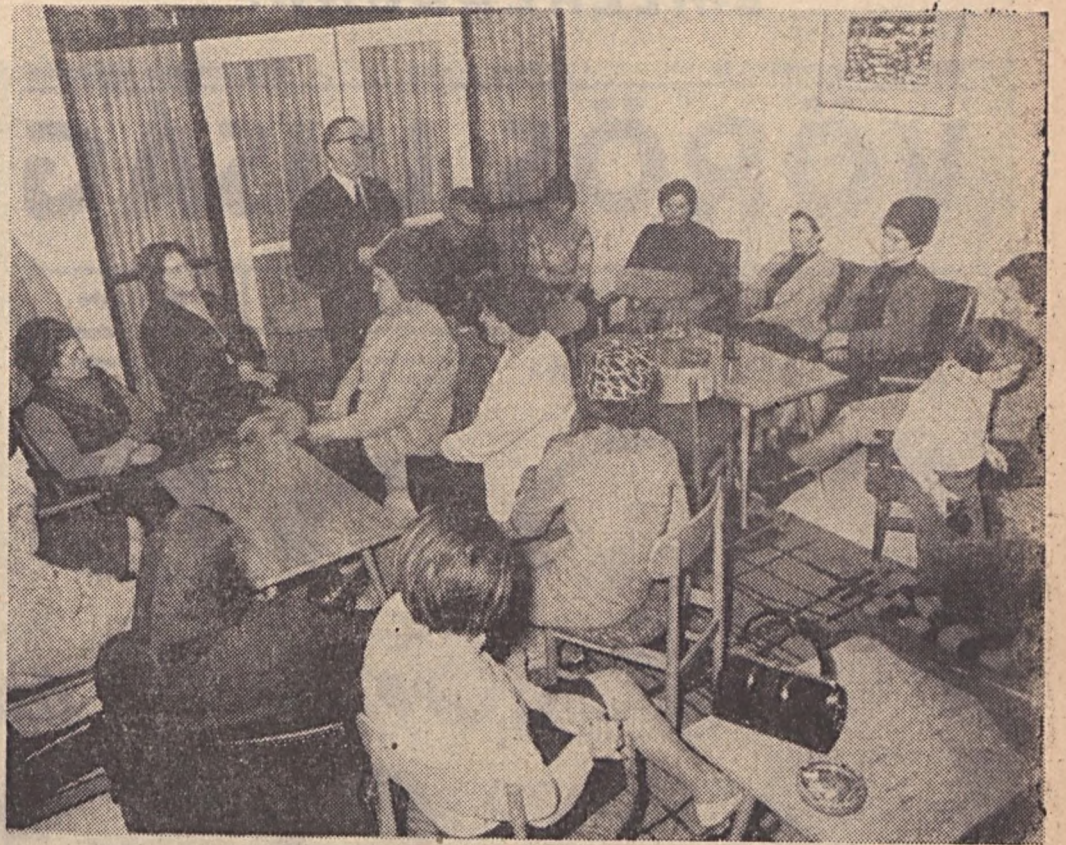
elsősorban önköltségsökkentő, kapacitástartó beruházások lesznek jövőre, amelyek rövid időn belül megtérülnek a vállalatnak.

Problémaként szólt a felszabadult, illetőleg csökkent munkaképességű dolgozók elhelyezésének gondjáról, sajnos a tapasztalatok szerint sem a komlói Május 1. Ruhagyár, sem a György-aknai fémipari üzem alapvetően nem oldotta meg gondjainkat.

A vitát lezárva Bánki elvtárs nagyjelentőségűnek tulajdonította a jelentésben megállapított és a felszólalásokkal kiegészített tapasztalatokat. A felszólalók helyesen foglaltak állást a munka végrehajtásának, az együttműködés módjainak további tennivalóiról. Megállapította, a vállalat óriási lépést tett előre az új mechanizmus első évében, sikerült kialakítani azt a légkört, amely egy ilyen jelentős gazdasági egységnek szükséges a reform végrehajtásához. Sikerült csatasorba állítani a vállalat vezetőit és dolgozóit egyaránt ennek érdekében. A közös együttműködésnek köszönhető, hogy a Mecseki Szénbányák zökkenőmentesen tudta megoldani feladatát 1968-ban. Az eredmények a kollektív eredmények.

(csóka)

István-aknai szocialista brigádtagfeleségek tanácskozása

Mint arról egy korábbi számunkban már hírt adtunk, a Puskin Művelődési Házban megalakult az István-aknai szocialista brigádok klubja. A kulturális intézmény vezetője most egy lépéssel előbbre ment: december 13-án, pénteken délután 5 óral kezdettel megtartotta az István-aknai szocialista brigádtag-feleségek első értekezletét, amelyre huszonhárom asszony jött el.

A megjelenteket Rausch Márton igazgató és Hlászni István bányamester, klubvezető köszöntötte. Tájékoztatták az asszonyokat arról, hogy a kultúrház milyen rendezvényeket tart az 1969-es évben, milyen szakkörök vannak és milyen lehetőségek az önművelésre, kulturált szórakozásra. Elmondották, hogy a cél elsősorban a következő: szeretnék, ha a klub munkájában a feleségek is részt vennének, együtt járnának férjükkel a rendezvényekre, hogy az asszonyok is jobban megismerjék egymást, közösen szórakozzanak, művelődjenek. Az irodalmi színpad már működik, szervezés alatt van az énekkar, rövidesen indul a foto-szakkör, a bányegyűjtőkör, szép eredményekkel dicsekedhet a ké-

zimunka szakkör. Az igényeknek megfelelően tudnak rendezni ismeretterjesztő előadásokat a kívánt témakörben.

Az asszonyok közül nagyon sokan életrevaló ötletekkel szolgáltak a klubvezetésnek. Egyöntetű volt a vélemény, hogy elsősorban olyan előadásokat kell szervezni, amelyek a férjüket és a feleségeket egyaránt érdeklik. A korszerű otthonnal, a lakáskultúrával kapcsolatban már januárban rendeznek TIT-előadást, filmvetítéssel egybekötve. Tervebe vettek közös kirándulásokat is. Többen javasolták, hogy például a kézimunkaszakkört fel lehetne használni versek, novellák felolvasására, megbeszélésre, elemzésre. A bábcsoportnál is található hasznos elfoglaltságot maguknak, s ezt még otthon a gyerekek is szívesen vennék.

A kezdeményezés mindenképp dicséretes, s ha az 1969-es évben a felvetett javaslatoknak, ötleteknek csak a fele valósul meg, a célt akkor is elérték: a házastársak együttes szórakozását, művelődését.

— császár —

Nőtt a vállalati döntések köre

A második napirendi pontot ugyancsak dr. Bánki Nándor terjesztette a v. b. elé, a gazdaságirányítási reform bevezetésének eddigi tapasztalatairól. A jelentés hangsúlyozta, hogy vállalati mértékben értékelni az új gazdaságirányítási rendszer hatását — s ebben teljességre törekedni — a gazdasági év lezárása előtt nehéz vállalkozás lenne. Amit a jelentés taglal, az azoknak a tanulságoknak az összegzése, amelyekből a megfelelő következtetéseket levonva, előremutató célkitűzéseket lehet meghatározni a soronkövetkező gazdaságirányítási politikai feladatokhoz. Megállapította a jelentés, hogy a vállalat felkészülése az új gazdaságirányítási rendszerre jó volt, s a vállalati kommunizmus — felismerve a gazdasági program politikai jelentőségét — az előkészületek élére álltak. Részleteiben foglalkozott a jelentés a tervutasításos rendszer megszűnésének tapasztalataival, hangsúlyozván: a tervszámok kezdtek szám szerint megfogalmazott és tartalmas gazdasági és műszaki célkitűzésekké válni, s megfogalmazta a jelentés a tervezésnél még jelentkező hiányosságokat is. Szólt a szervezett piackutató tevékenység

eredményeiről, a beruházási politikában bekövetkezett és hasznosnak ítélt változásokról. E változások — szögezi le a jelentés — jobbára arra a körülményre vezethetők vissza, hogy megnövekedett a vállalati döntések köre és súlya, s ezáltal nagyobb figyelmet tudnak fordítani a termelékenységet növelő beruházásokra. Felhívta a jelentés a figyelmet arra is, hogy néhány beruházási szabály még mindig nem tisztázott, ami főképpen a tervezésnél zavarokat, bizonytalanságot okoz. A pénzügyi hiteligazkodás vonatkozásában több gondot kellett megküzdenni ez évben a vállalatnak. Felhívta a jelentés a figyelmet arra, hogy a jövőben több gondot kell fordítani a vállalat állóeszköz-gazdálkodására.

A vállalatnál bekövetkezett, az új gazdasági körülményekhez igazodó szervezeti változásokat is értékelte a jelentés. A megvalósított hatásköri és jogköri tisztázások alapvetően azt szolgálták, hogy szervezettebb, felelősségteljesebb és átgondoltabb döntések születessenek. A vezetési stílusról szólva előrelépésről adott számot és ezzel egyidőben taglalta a még meglévő problémákat.

Az üzemi önállóság korlátai

Az üzemi önállóságról szólva megállapítja a jelentés, hogy az semmiképpen sem növekedhet olyan mértékben, mint a vállalati önállóság. A piaci igények ugyanis, s azok változásai is, a vállalat igazgatóságánál jelentkeznek elsődlegesen, itt kell tehát megszületni azoknak a döntéseknek, amelyek meghatározzák, hogy az igények milyen mennyiségi és minőségi összetételben elégíthetők ki a leggazdaságosabban. A vállalat eredményei között számot adott a jelentés az önértékelő végrehajtott munkaidőcsökkentés és az ezzel járó munkarendmódosítás tapasztalatairól. A mó-

dosítás és a munkaidőcsökkentés révén évi 4 millió munkaóra szabadidő-növekedést biztosítottak a vállalat dolgozóinak. Bizonyos feltételek megteremtésével — írja a jelentés — lehetőség kínálkozik 1969-ben, vállalati szinten, további munkarend egységesítésre, hogy a jelenleg 2+2-es munkarendben dolgozók munkaidéjét további heti két órával csökkenthessék. Felhívja a figyelmet arra is a jelentés, hogy a feltételek megteremtésében az üzemeknek kell kezdeményezőknek lenni. Be-fejezésül a vállalati bér-és munkaerőgazdálkodással foglalkoztak.

Megalapozott előkészítés fo'yt

A napirendet követő vitában több felszólalás hangzott el, amelyek kiegészítették a jelentést. Főleg az üzemi önállóság, a produktív munkakörben dolgozók munkaidő-

csökkentése tárgyában tettek fel kérdéseket, és mondták el véleményeiket. A napirend vitájában felszólalt Garamvölgyi János igazgató is, aki hangsúlyozta, hogy az 1968-as

Az ütemtervnek megfelelően halad a Szénelőkészítő Üzem rekonstrukciója

„Félüzemben” is helyállnak a dolgozók

Több hónapja immár, hogy vállalatunk komlói Szénelőkészítő Üzemében megkezdődött a nagyméretű rekonstrukció. A munka célja mint ismeretes, a korábbi légszűr-berendezéseknél lényegesen jobb hatásfokú és termelékenyebb durva-mosó felépítése. Az átalakítás a termelő berendezések több mint felét érinti, építészetiileg, gépészetileg igen jelentős feladatot jelent. Emellett az üzemnek változatlanul el kell látnia termelő, illetve előkészítő funkcióját is, amely a csökkent munkaterület és a mindennapos akadályoztatás miatt napról napra nagyfokú helytállást követel az üzem dolgozóitól.

Popovics József főmérnök idejének és energiájának nagyobb részét is a rekonstrukcióval kapcsolatos irányító és koordináló feladatok kötik le. Noha az üzemvitel biztosítása az adott körülmények között minden műszaki dolgozótól sokszorosan nagyobb munkát kíván, mint korábban. Amikor tájékoztatást kértünk a főmérnök elvtárustól az üzem átalakítás munkáiról, természetesen nem feledkezett meg elismerően szólni azokról az emberekéről, akik minden nehézség ellenére változatlan minőségű és árbevételi mutatók mellett képesek feldolgozni a komlói területen termelt szenet.

— Ami a rekonstrukció menetét illeti, ehhez megfelelő ütemterv áll rendelkezésünkre, amelyet eddig igyekeztünk

betartani. Nem volt könnyű feladat, több akadályozó körülményt kellett leküzdenünk. Már maga az körülmény is nehezíti a feladatunkat, hogy négy üzemmel, illetve vállalattal kell kooperálnunk. A félreértés elkerülése végett mindjárt megjegyzem, hogy az építészeti átalakításokat végző Karbantartó Üzem, a gépészeti munkákra felkért Kossuth Bányagép Üzem, a villamos szereléssel megbízott VERTESZ és a Villamos Üzem igen korrekt partnerek, de ilyen esetben sem jár nehézségek nélkül a munka összehangolása.

— Tehát az ütemtervvel általában lépést tartanak?

— Igen, egészében véve lényeges eltérés nincs. Ezt mutatja, hogy az első ütem építészeti munkáit még az idén befejezzük és jól haladunk a gépészeti szereléssel is. Némi elcsúszás mutatkozik viszont a villamos munkáknál, a VERTESZ esetében. Természetesen azonban, hogy az ütemterv egészében vett betartása nem jelenti minden egyes részfeladat pontos határidőre történő elvégzését. Időről időre szükségessé válnak belső módosítások. Ezeket a havonként tartott koordinációs értekezleteken határozzuk el, amelyeken a kivitelezők és a tervezők képviselői vesznek részt.

— Volt-e komolyabb probléma is az eddigiek során?

— A legnagyobb nehézséget eddig az okozta, hogy a Láng

Gépgyár nem vállalta a nekünk kedvező határidőre a tervezett prérésszűrök szállítását. Igaz, hogy eredeti visszaigazoló szerint is csak 1969 végére kaptunk volna meg a berendezéseket, de közben többször is szóbeli ígéretet kaptunk arra, hogy a határidőt előre hozzák. Kellemetlenül érintett tehát bennünket, amikor közölték, hogy mégis ragaszkodnak az eredeti időponthoz. Ez után arra az elhatározásra jutottunk, hogy a pécsújhegyi mosóban jó eredménnyel működő iszapvitalentáló berendezésekhez hasonlókat tervezettünk és gyártattunk. Ehhez azonban nem csupán a terveket kellett módosíttatnunk, hanem a már részben elvégzett építészeti munkákon is változtatni kellett.

— A téli időjárás nem akadályozza-e a munkát?

— Épp a napokban szereltünk be több fűtőberendezést, termoventillátorokat és a mezőgazdaságban használt szárítóberendezéseket. Itt nem csupán arról van szó, bár ez is lényeges, hogy a dolgozók számára elviselhetőbbé tegyük a hőmérsékletet, hanem az építészeti átalakításoknál az alacsony hőmérséklet megátolnó a beton kötését és ez hónapokkal visszavetheti a munkát. Márpedig minden igyekeztünkkel azon vagyunk, hogy betartsuk az eredetileg tervezett június 30-i határidőt, hiszen ez minden egyes dolgozónknak, az üzemnek és a vállalatnak egyaránt érdeke.

Amit a fogprotézist viselőknél tudni kell

A fogszuvasodás és a fogínygyulladás, amennyiben nem kerül korán észlelésre és nem kezdődik meg a korai gyógykezelés, nagyszámú fog elvesztését jelenti. A hiányos fogazat nem csupán esztétikai probléma. Gátolja a jó és kiadós rágást és a maradék fogazat rohamos pusztulását eredményezheti. A hiányzó fogak pótlása tehát egészségügyi szempontból is döntő fontosságú.

A foghiányokat hidakkal, vagy kivehető protézisekkel lehet pótolni. Mindkét megoldásnak vannak előnyei és hátrányai. A hidakat a rögzítettségük következtében hamarabb megszokják, kisebb az ellenállás és az előítélet szája helyezésükkel szemben. A nagyobb létszámú átfogó hidaknál fennáll annak a veszélye, hogy a tartó fogak, a hidpillérek gyorsan kilazulnak, különösen, ha a fogazathiány oka egyébként is a foggyorsorvadás. Tisztításuk, karbantartásuk sem mindig megfelelő, a kellemetlen szájbűzük oka nem egyszer a régebbi, rosszul zárt hidakban keresendő.

A kivehető fogcsorok — amennyiben azok felépítése és elkészítése jó — kielégítő rágást biztosítanak és szépészeti hatású is lehetnek. Tisztántartásuk sokkal könnyebb, és alaposabb, a száj higiéne jobban biztosítható. A kivehető fogpótlásokat a fogorvos nem kénytelen szempontból készíti. Nagyon sokszor a maradék fogazat élettartamának növelése miatt van szükség kivehető fogcsor készítésére. Vannak esetek, amikor a hiányzó fogazat pótlása csakis kivehető protézissel oldható meg. Hogy előnyei mellett mégis tartózkodással fogadják a fogbetéteket, ennek legfőbb oka az, hogy viselésének szabályait nem ismerik, vagy a fogorvos útmutatásait nem tartják be. Tekintsük át röviden azon szabályokat, melyeket a fogorvosviselőknél ismerni kell.

NEHÁNY SZÓ A FOGSOR ANYAGARÓL

Kivehető fogsort régóta készítenek. Kezdetben fából, csontból, üvegből, porcelánból, állati, sőt emberi fogakból készülték. Ezek a követelményeknek nem feleltek meg és a kutatás tovább folyt. Jelentős lépés volt a kaucsuk felfedezése, mert ebből az anyagból már lényegesen könnyebben tudtak fogprotéziseket készíteni. A kaucsuk fogászati egyeduralma az 1930-as évekig tartott, amikor megjelennek a műanyagok. Jelenleg a kivehető fogpótlások fogait tartó úgynevezett alaplamez és maga a fog is műanyagból készült. A fogászati műanyagok közül legelterjedtebbek az ún. akrilátok. Ez az anyag az eddigieknél lényegesen jobban biztosítja az esztétikai, rágási, és higiénes feltételeket.

MIT VÁRHATUNK AZ ÚJ FOGSORTÓL?

A szájba helyezett új fogorvos tulajdonképpen még nincs „kész”. A fogorvos és a páciens közötti jó együttműködésre ezután van a legnagyobb szükség. Célserű erre a betegre előre figyelmeztetni. Behelyezéskor a fogorvos a szervezet, illetve a száj részére idegen testnek tűnik, ami ellen védekezni igyekszik. A védekezés fokozott nyálzásban, igen ritkán hányingerben nyilvánul meg. A páciens úgy érzi, hogy nyelve számára nincsen elegendő hely. Beszédzavarok keletkezhetnek, bizonyos hangzókat — attól függően, hogy alsó vagy felső fogorról van szó — rosszul vagy nehezen tudnak kiejteni.

Ezek a kellemetlen érzések fiataloknál hamarabb, idős korban sokszor lassan csökkennek és megszűnnek. Kedvezőbb a megszokás olyankor, amikor az első fogak hiányát pótoljuk. Itt a beteg a fogorvos megszokásában a hűség is segít. A kezdeti beszédzavarokat nagyon hamar meg lehet szüntetni úgy, hogy a beteg fennhangon, lassan és tagoltan olvasson.

A fogorvos behelyezése után — és itt követik el a legtöbb hibát — nem szabad rögtön kemény ételeket rágni. Puhá, pépes, nem tapadó ételeket kell fogyasztani, melyek különösebb rágást nem igényelnek. Szigorúan tartózkodni kell a rágás, kemény és tapadó ételek fogyasztásától. Fokozatosan, néhány nap alatt kell rátérni pépes kosztól a keményebb ételekre. Célserű az új fogsort éjszaka is viselni, még akkor is, ha első alkalommal ez az elalvást nehezíti. Ezzel a gyors megszokást segítjük elő.

Az új fogorvos a szájban dörzsölést, feltörést okozhat. Ennek oka az is lehet, hogy a lemez által borított nyálkahártyán a fogmú elköszülési anatómiai változások következnek be. Az alaplamezek nagy rágnomást közvetítenek az alattuk levő nyálkahártyára, ami egyenlőtlen elosztás esetén nyomokat hagy maga után. A fogorvos nyomás, feldörzsölés esetén is viselni kell. Óvakodni kell azonban ilyenkor kemény ételek rágásától. A fogorvosnak ugyanis látni kell a feltört helyeket, mert csak így tud a fogorvos pontosan igazítani. Ezek a sebek hamar begyógyulnak. Elegendőnek bizonyul sokszor a túl hegyes fogcsúcsok becsiszolása, vagy egy-egy éles rész elsimítása. Ezeket a műveleteket bízunk a fogorvosunkra, nem célszerű az otthoni barkácsolás.

A fogorvos megszokása — a fentiekből láthatóan — nagy türelmet igényel. Helytelen dolog, ha az új fogorvos — mert az valamilyen kellemetlenséget okoz — félretesszük és helyette a régi rosszat használjuk. Az új protézist mindenki csak saját maga „törheti be.”

A PROTÉZIS ÁPOLÁSÁRÓL

A műanyagból készült fogorvos kémiai összetételük, valamint a számára történő polirozás miatt idegen szagokat nem vesznek magukba. Ennek ellenére az ételmaradvány, fogpedék ugyanúgy rátapad, mint a saját fogazatra. Etkezés után a fogorvos alá bekerült ételmaradványok bomlanak, kellemetlen szagot árasztanak. Ezért a kivehető fogorvos ápolására igen nagy gondot kell fordítani. Célserű minden étkezés után a szájából kivenni, és lehetőleg folyóvízzel leöblíteni. Ujabbán kapható az üzletekben az úgynevezett protézis fogkefe, melyel a fogorvos minden részét tökéletesen meg lehet tisztítani.

A kivehető fogorvosnak a hid-pótlással szemben — mint már említettük — éppen a jól tisztántarthatósága a nagy előnye. A gondozatlan, ápolatlan szájban a protézis alatt a szájnálkahártyán gyulladások és makacs gombás folyamatok keletkezhetnek. Az esti lefekvés előtt a fogorvos — és természetesen a maradék fogazat — fogkefével, fogpasztával kell megmosítani. A protézist éjszaka nem szükséges vízben tartani. Gondosan letisztítva helyezzük vissza a szájba. Amennyiben a páciens ezt mégsem akarja, célszerű nylon zacskóban tárolni.

A tisztítás vagy rágás közben eltört fogorvos — amennyiben az észlelhető — meg lehet javítani. Tartózkodjanak a műfogorvos viselőik nyitott szájjal való túszentéstől, és köhögéstől — mely nemcsak egészségtelen és illetlen — de a fogorvos elmozdulását és a szájból való kiesést eredményezheti. Altatásban végzett műtét előtt, a beteg jelezze, hogy protézist visel. Pár éves használat után — ez főleg a teljes protézisekre vonatkozik — a fogorvos megvizsgálhat. Ilyenkor a szájnálkahártya felszínében és az állcsont alakjában történő változás miatt célszerű új fogpótlást készíttetni.

A saját fogazat megtartásában döntő szerepe van annak, hogy már a gyermekket „megtanítsuk rágni”. A helyes étrendi szokások kialakítása, a jó étkezések közötti cukorka, csokoládé fogyasztás megszüntetése, a rendszeres és alapos fogmosás és nem utolsósorban az idejekorán végzett fogorvos beavatkozások fogazatunk élettartamát növelik. Ezen rendszabályok betartásával elérhetjük, hogy műfogorvosra nem, vagy csak idősebb korunkban lesz szükség. Soha ne feledjük, hogy a gyermekek nem a rossz fogakat, hanem a rossz szokásokat öröklik szüleiktől.

SZOCIALISTA SZERZŐDÉSKÖTÉS. A Puskin Művelődési Ház és a Mecseki Szénbányák Tervező Osztályának szocialista címért küzdő brigádjá, december 18-án, szerdán 17 órakor ünnepélyesen megköti a szocialista szerződést.

SZERELIK A KÖZVILÁGÍTÁST A KOMLÓI BANYÁSPARKBAN. A Szilvásváza vezető lépcsős feljáró, valamint a sétányok mentén korszerű hangyogózlámpás kandelabereket állítottak fel a Városgazdálkodási Vállalat szakemberei.

Mikulás

Vidám év végi komplikációk

Előre szeretnék elosztani minden kétséget: ha a továbbiak során valaki azt hinné, hogy ellenzem a korszerű pedagógiai módszereket, téved. Amióta egykori jó osztályfőnököm szó szerint rámpazarolta Makarenkó teljes életművét — oly módon, hogy a fejemen verte szét a vaskos kötetet — tudom, hogy milyen fontos például a nevelésben a következetesség, s mennyire káros a kettős nevelés.

Az öt év körüli kislány Mikulós szent napja után meditációba esik. Életre való gyerek, mint a maiak általában, tehát hangosan gondolkodik, hogy az apu is hallja.

— A Mikulás hozott egy macit. Most kíváncsi vagyok, hogy a Téliapó mit hoz. Egy szép hajsbaba lenne a legjobb. Ehhez pedig a Jézuska hozhatna egy babakocsit.

Az apunak komoly megerőltetést jelentett, hogy megmagyarázza: a Mikulás és a Téliapó ugyanaz. A felnőttek Mikulásnak nevezik, a gyerekek Téliapónak. No és a Jézuska? Hát a Jézuska is valami hasonló.

— De apu! Angyalka is van! Az angyalka ugye nem a Téliapó?

— Nem, kislányom, angyalka nincs. Az csak mese.

— Milyen mese?

— Olyan, mint a Dörmgő Dörmtör.

— Jól van, apu. Akkor vedd meg te a babát és a kocsit!

Komoly javaslat. Az apunak csak a zsebébe kell nyúlnia és máris szentté magasztosul. És még olcsón megúszta.

Más: A kislány két évvel idősebb

az előzőnél. Bosszúsán jön haza az iskolából.

— Képzeld csak, anyu! A suliban Téliapó ünnepély volt. És most mondd, milyen szemtelen volt a Kovács Peti! Tudod, az a hetedikes fiú.

— Miért, elvett tőled valamit, megvert, vagy mit csinált? — Sokkal rosszabb. Felöltöztött Téliapónak. És valamenynyen megismertük. Pedig mi úgy szerettünk volna egy igazi Téliapót! Anyukám, most igéred meg, hogy a Jézuska, aki a karácsonyfát hozza, valódi lesz és tényleg a kulcslyukon fog bejönni.

— Nem lehet, kislányom. Tudod, hogy apu nemrég cserélte ki az ajtón a zárat és az új biztonsági záron olyan kicsi a kulcslyuk, hogy azon maga az öregisten sem fér be.

Más: Két tízezer körüli srác ballag haza az iskolából. Beszélgetnek:

— Tavaly karácsonykor meglátogatt bennünket a Mami vidékről. Anyu azt mondta, mielőtt megérkezett, hogy a Mami vallásos és jön majd a Jézuska-mesével. Tegyek úgy, mintha elhinném. Nem szabad a Mamit megsérteni.

— Képzem, hogy karácsony este kicsoda hókusz-pókusz lehetett nálatok!

— Volt is. A Mami csilingelt, meg imádkozott, tiszta cirukusz volt. Hanem egy hét után, amikor a Mami hazatért, akkor jött csak a meglepetés! Anyuval nekiállunk takarítani és az ágy alatt, ahol a Mami aludt, egész halom szaloncukor-papírt találtunk! Látod, a cukrot is leimádkozta a karácsonyfáról.

Rétei Klára

Jobb kapcsolat a munkásörsséggel

A Béta-aknai pártszervezet vezetőségválasztó taggyűlésén többen elmondták, nem kielégítő a kapcsolat az üzem és a munkásörsség között. Ennek megjavítása érdekében az üzem műszaki, gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetői a héten baráti beszélgetésre hívták meg a munkásörroket. Az összejövetelen részt vett Erdősi Lajos, a vállalati munkásörsség parancsnoka, Gungl Ferenc üzemvezető és Nagy Béla, a Béta-aknai pártbizottság csücskítkára. A napirend során elsősorban azt beszélték meg, hogy milyen módszerekkel lehet a jövőben szorosabbá tenni az üzem és a munkásörsség kapcsolatát.

Rétei Klára

Hálátlanok az emberek

Írta: M. Joldes

Nincsenek többé rendes emberek. Mindenki hálátlan és haszonleső. Eddig szerettem az embereket, de máttól kezdve látni sem tudom őket.

— De hát mit történt, drága Mitica? Mit tetted veled? — Ez az. Eppen semmit. — Nos, akkor mi bajod van velük? — Látom, hogy nem értesz meg engem. — Beszélj, hogy megértselek.

— Ha a lelkemet kérték volna, azt is odaadom. Fel sem tudom sorolni, hány ebédet adtam, milyen figyelmes voltam, mekkora előzetes megbeszélést tartottam. En is adok, te is adj — ez volt a jelszavam.

— Hogyhogy? — Látom, hogy nem tudod követni az eszjárásomat. Meghívtalak én valaha ebédre? — Soha, Mitica. — Nem volt ró alkalom. De mondd, hogy meghívtak. Te mit csinálj akkor? — Elfogadom a meghívást, virágot viszek a feleségemnek, megköszönöm a kedvességét — Megköszönöd a kedvességemet? És hogyan köszönöd meg? — Ahogy szokás. — Vagyis elmegy és azt mondod: a viszontlátásra.

— Természetesen.

— Így csináljálak valamennyien. Például meghívtam ebédre a külkereskedelem egyik igazgatóját. Eljött, csokrot hozott a feleségemnek, evett és jónapot. — Mit kellett volna még tennie? Fizessen az ebédért?

— Ez a te hibád, barátom, hogy nem értesz meg az embert. Hogyan kívánhatnék ilyet? En úgy képelem a barátságot, hogy egyik segítse a másikat. Egyszer dolgom volt a miniszteriumban. Kihez forduljak? Ahhoz, aki degeszre ette magát nálam. Aki én a legnagyobb szelvényességgel látam vendőgill. És mit gondolsz, mit mondott. „Ha törvényes, rendelkezésedre állok, Mitica elvtárs”. Hallottál már ilyet Costica? Ha törvényes!

— De ez reusán is van, Mitica. Ez a normális etimológiai mód. — Egyáltalában nem normális. Ha törvényes lenne a kérés, miért fordulnék hozzá? Logikus, nemde? Bosszúsán távoztam. Ha Mitica ad valamit, az jó, de ha kér valamit, mindjárt — és jelo-

lik: ha törvényes! Amikor én őt meghívtam, törvényes volt, hogy elfogadja és négy helyett zabáljon? — De miféle szelvényességet kértél tőle? — Csekélység, fiacskám. Irjon alá 15 kiutalást. — Minek neked 15 kiutalás, Mitica?

— Minek? Hogy az embereknek szelvényességet tegyek. En már ilyen vagyok. Törvényes, nem törvényes, én szolgatárs vagyok. Más alkalommal meghívtam egy szingigatórt. Eljött, evett, adomákat mesélt, nevetett és elment. Egy napon felkerestem és néhány jegyet kértem tőle. — Hányat? — A harmadik sort. — Hány helyet a harmadik sorban? — Az egész sort. — Minek neked annyi hely, Mitica? — Hogy az emberek kedvébe járjak. — És?

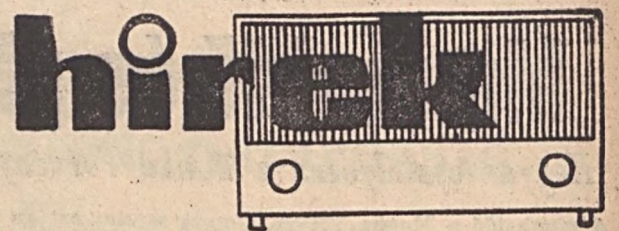
— Azt mondta, lehet szó róla. Menjek a pénztárhoz, fizessék ki, majd ő telefonál. — Ez rendjén is van. Ez normális dolog.

— Ez neked normális, Costica? Elment az eszed? Fizessek? Talán én felszolgáltattam, hogy fizesse meg az ebédet? — De hiszen te hívtad meg! — Helyes. De nagy dolog lett volna, ha ő is meghív bennünket?

— Lehet, hogy téged és a feleségedet meghívott volna.

— En nem járok színházba, Costica. Nekem ez a vállalatom számára kellett volna... az igazgatót, az irodafőnököt, az osztályvezetőt, a titkárnőt, a sógoromat akartam a jegyekkel megajándékozni. En már ilyen szolgatárs vagyok. — Tudom, figyelmes fiú vagy. — Ugy, ahogy mondd. Az egyik építkezési vállalat igazgatójának küldtem egy pulykát és a feleségemnek egy üveg parfümöt. Es mit gondolsz, mivel felelt a kedvességemre? — Mivel? — Visszaküldte azzal a megjegyzéssel, hogy hagyjam el az efféle szokásokat.

— Barátod volt? — Dehogyan volt. Egyszer-kétszer láttam az életben, de igen szimpatikusnak találtam. — Akkor miért küldtél neki csak egy ajándékot? — Látod, ez a te korlátod. Nem értesz meg. — De mit kell itt megsérteni? — Miért akarsz belőlem... beföldözni? — Miért

DECEMBER 1-ÉN bensőséges ünnepi búcsúztatóra került sor. Herr István pécsbányai aknaács szocialista brigádjá búcsúztatta Hergert János munkatársukat nyugdíjba vonulása alkalmával. A brigád tagok és a szakszervezet értékes ajándékkal lepte meg a 40 évét leszelgált dolgozókat. Hergert János erzsébetlepi lakos, nyugdíjas, ezúton köszönti meg a meleg búcsúztatóst és az ajándékot.

— HÉT NAPIRENDI PONTOT tárgyal szerdán a Komló városi Tanács Végrehajtó Bizottsága. Ezek között kerül sor a végrehajtó bizottság 1969. I. fél évi munkatervének megvitatására, az ügyintézés, ügyfelfogadás és a tájékoztatás színvonalának megtárgyalására, az új szennyvízterítő telep beruházási programjának jóváhagyására, továbbá a város termelőszövetkezetének megerősítéséről hozott korábbi vb-határozat végrehajtásának megvitatására.

— POLITIKAI KÖNYVEK VÁNDORKIÁLLITÁSÁT szervezte meg a politikai könyvhónap alkalmából a Bányai Dolgozók Szakszervezetének komlói körzeti könyvtára. A kiállítás első színhelye a bányászszálló, majd a következő állomás az 501-es szakmunkásképző intézet lesz.

— AZ I. KERÜLETI TANÁCS VB. ma délelőtti Pécsét ülést tart. A napirend során a végrehajtó bizottság elé jelentést terjesztenek a szabálysértési munkáról, valamint a pécsi szociális követelményeknek meg nem felelő lakóterületek felszámolására tett intézkedésekről.

— KOLLEKTÍV MOZILÁTOGATÁS. Az újhegyi Bánki Donát szocialista brigád mintegy száz tagú kollektívája, december 26-án kollektív mozilátogatáson vesz részt. A lakatos brigád tagjai feleségükkel együtt meglátogatják a Pécsért bemutatásra kerülő Egri csillagok c. filmalkotást.

— A BANYÁSZOK V. VI. LÁGKONFERENCIÁJA. Az elmúlt héten fejeződött be Berlinben 26 ország és az SZVSZ titkárságának képviselői részvételével a bányászok V. Világkonferenciája. Az ötnapos tanácskozáson a szakszervezeti munka megújításának kérdéseit vitatták meg.

— ILLIK—NEM ILLIK ELOADÁS. December 18-án, szerdán este 7 órai kezdettel a Puskin Művelődési Házban „Illik—nem illik” címmel előadást tartanak az Ifjúsági klub rendezésében. Az előadás után tánc.

— NÉPMŰVELŐK TANÁCSKOZÁSA. December hó 19-én, csütörtökön reggel 9 órától egész napos tanácskozással kerül sor a Puskin Művelődési Házban. A népművelők részére tartandó tapasztalatafészern Balló István, Rausch Márton és Váradi Géza tart előadást.

— „VAGYUNK AZ IFJÚ GÁRDA” címmel szombat délelőtti kiállítás nyílt a KISZ Mecseki Szénbányák Bizottsága szervezésében Pécsen a Déryné utcai kultúrteremben. A kiállítás keretében mutatják be a magyar ifjúság felkészülését, tevékenységét. Ezzel is segítséget kívánnak nyújtani a fiataloknak eddigi ismereteik felelevenítéséhez, kibővítéséhez, az Ifjúsági mozgalom mártírjainak megismeréséhez. A kiállítás december 28-ig tekinthető meg, minden másnap 15—17 óráig.

— TÁRSULATI ÜLÉS. A Magyarhoni Földtani Társulat Mecseki Területi Szakosztálya december 19-én, csütörtökön 16.30 órakor évzáró ülést tart a Technika Házban. A klubest keretében Panto Dénes „Magyar geológusok Algériában” címmel tart élménybeszámolót.

— KIHIRDETTÉK A PÁLYÁZAT EREDMÉNYÉT. A Nehézipari Minisztériumban kihirdették az Egyesült Magyar Szénbányák előz-kazán-pályázatának eredményét. A 16 ezer forintos első díjat Náray Ferenc és Gábor László, a 12 ezer forintos második díjat dr. Büki Imre és Ursu László pályázata nyerte el.

— TANÁCSÜLÉS. Pécs város I. kerületi Tanácsa december 19-én, csütörtökön délelőtti 9 órakor a tanács székház nagytermében ülést tart. A napirend során megvitadják a végrehajtó bizottság, valamint az állandó bizottságok 1969. évi munkaprogramját. Sor kerül az I. kerületi egészségügyi és járványügyi helyzetének megtárgyalására, valamint a tanács és a Haza-fias Népront Bizottságok együttműködési programjának jóváhagyására.

Felhívás!

A Városi Tanács VB. Pénzügyi Osztálya a 3/1961. P. M. rendelet 30—34 §-a értelmében általános jövedelemadó bevallásra hívja fel a város lakosságát. Bevallást kötelesek adni 1969. január 1-től január 15-ig azon személyek, akiknek a mezőgazdasági lakosság általános jövedelemadója alá nem eső tevékenységéből (foglalkozásából) jövedelmük van.

Erdekelve vannak a kisiparosok, kiskereskedők, önálló szellemi szabadfoglalkozásúak, ingatlan vagyon bérbe, hasznbérbe, feles bérbeadók, bér-füstölést vállalók és egyéb jövedelem forrással rendelkezők.

Ford.: Hegedüs Nándor (Az Urzica c. lapból)

Kossuth-bánya befejezte éves tervét

Zobák-aknán értékelték a jubileumi versenyszakaszt

December 13-án hajnalban vállalatunk legnagyobb üzeme, Kossuth-bánya is befejezte 1968. évi termelési tervét. E nagyszerű teljesítmény, a több mint félhónapos előny dícséretére válik az üzem minden dolgozójának, de különösen azon brigádok, munkacsoportok tagjainak — és számomra is — amelyek már októberben, novemberben túl voltak a „szilveszterén”.

Hírt adtunk már arról, hogy Madács Mihály hatszoros szocialista brigádja október 25-én, Berta Ferenc feltáró kollektívája október 11-én, Győri István elővájó brigádja október 22-én, Péntek László csapata október 31-én, s ugyanezen a napon Nagy Dezső fejtési szocialista brigádja is befejezte éves tervét. Külön hosszú listát tesz ki azoknak a brigádoknak a sora, amelyek novemberben tették eleget éves kötelezettségüknek.

Meg kell itt említenünk Szilágyi Sándor fejtési szocialista brigádját, amely versenyben áll a cservonográdi Anatolij Akimov kommunista munkabrigádjával. Noha, az éves értékelésre csak januárban kerül sor, már most is látható, hogy a Szilágyi-brigád nem fog szégyent vallani!

éves termelési tervét november 25-én befejezte és éves vállalatának egyik legjelentősebb tételét — félmillió forint — anyagtakarékosságot — már december 1-ig több mint 19 ezer forinttal túlteljesítette. November 18-án Kálcsu József hatszoros fejtési szocialista brigádja is teljesítette éves tervét. Az elővájók közül novemberben — 26-án — Fodor Mihály csatlakozott az éves terv teljesítésében élenjárók közé.

A feltáró körlet csapatai közül Nagy Elek (november 1.), Langer József (november 18.) és Toldi Ferenc (november 25.) szocialista brigádjai bizonyultak eddig a legjobbaknak a tervteljesítésben. Megemlíthetjük továbbá Gábor Sándor csapatát, amely november 28-án, Mattenheim József brigádját, amely november 29-én és Mészáros László kollektíváját, amely november 30-án teljesítette éves tervét.

A közelmúltban értékelték Kossuth-bányán a KMP 50. évfordulója tiszteletére indított körletek közötti verseny novemberi eredményeit is. Eszerint a múlt hónapban az első helyezést a III-as szentes körlet szerezte meg, amely 120,5 százalékra teljesítette termelési és 123,4 százalékra teljesítésterületét. A fejtési anyagfelhasználást eközben 65,6 százalékra csökkentették és a megtört 14 balesettel szemben mindössze 9 fordult elő.

Ugyancsak a közelmúltban

értékelték Zobák-aknán az augusztus 1-től december 1-ig lebonyolított jubileumi munkaversenyt. A legjobb fejtés számára kitűzött díjat az ismert nehézség miatt nem adhatták ki. Tíz ezer forinttal jutalmazták viszont a meddőelővájó-csapatok között legjobbnak bizonyult Vanyek József kollektíváját, amely a négyhavi ter-

vét 143 százalékra teljesítette.

A vegyes elővájások között Horváth Gusztáv brigádja érte el a legjobb helyezést — 128 százalékkal — és ezért 8000 forint jutalomban részesült. A fenntartási munkákban Erős Gergely csapata volt a „legerősebb”, 150,2 százalékkal, amelynek jutalma 6000 forint volt.

Az 1968 december havi munkarend

Hivatkozva a Munkaügyi Miniszter 5/1968. (XI. 12.) MUM. számú rendeletére, az év végére eső heti pihenőnapok áthelyezéséről, továbbá a korábban érvényben lévő vállalati munkarend műszaknap-tárára, elrendelem 1968. decemberére a melléklet szerinti munkarendet.

Az eredeti vállalati munkarend műszaknap-tárához képest a melléklet szerinti munkarend az alábbi változásokat tartalmazza:

- XII. 7-én (szombat) részleges szabadnap a 3 plusz 1-es munkarendben, dolgozók-nak.
- XII. 22-én és XII. 29-én (vasárnap) rendes munkanap.
- XII. 24-én, XII. 31-én heti pihenőnap.
- XII. 23-án és XII. 30-án a 3 plusz 1 és 2-es munkar-

rendben dolgozóknak, tehát mindenkinek szabadnap.

Az érdekelt szervek (osztályok, üzemek) vezetőit kötelezem, hogy a velük kapcsolatban álló vállalatokkal, intézményekkel a változást közöljék.

Az érdekelt szervek vezetői gondoskodjanak, hogy a vállalat dolgozói a munkarend változásáról időben értesüljenek.

A bányüzemek december 23-án és 30-án megfelelő be- rendelésekkel kötelesek gondoskodni a fejtések fenntartásáról, valamint december 26-án olyan fenntartást kell szervezni, hogy az utána következő munkanapon a zavartalan termelés biztosítva legyen.

Garamvölgyi János igazgató

H	2	9	16	23	30
K	3	10	17	24	31
SZ	4	11	18	25	
CS	5	12	19	26	
P	6	13	20	27	
SZ	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29

||| SZABADNAP A 3+1-ES MUNKARENDEN

|||| SZABADNAP A 3+1ES A 2+2-ES MUNKARENDEN

① MUNKASZÜNETI-, ILLETVE PIHENŐNAP

Jól dolgoznak a nyugdíjelőkészítő albizottságok

A Mecseki Szénbányák Szakszervezeti Bizottságai mellett működő albizottságok közül a legjobb működők közé tartoznak a nyugdíjelőkészítéssel foglalkozó bizottságok.

Tevékenységükre most már évek óta az alaposság és a nyugdíjba készülő dolgozókkal való törődés, segítség jellemző.

Munkájukat a nyugdíjintézetek is elismerik.

Ez évben az albizottságok mintegy 381 dolgozó nyugdíját készítették elő, ezek közül 189 rokkantsági nyugdíjra, 192-re és 14 öregségi nyugdíjra vonatkozik. A munkabizottságok tevékenysége nemcsak az ügyek előkészítésében merül ki, hanem kap-

csolatot tartanak a nyugdíjas alapszervezetekkel is és bekapcsolódnak az üzemek által már hagyományossá vált nyugdíjasok és üzemi dolgozók találkozásának megszervezésébe is. Mint a statisztikából is kitűnik, s a nyugdíjasok alakulásának vizsgálatakor is kiderül, hogy a szentes termelő üzemeknél a rokkantsági nyugdíjak előkészítésének száma kerül előtérbe, például amíg Szabolcs-bányán 18 öregségi nyugdíj-jogosult van, addig rokkantsági nyugdíjasok száma 25. Ezek a számok is azt bizonyítják, hogy

nagyon sok dolgozó a bányaszathban nem tudja munkában tölteni idejét a nyugdíjkorhatárig, mert be-

tegsége miatt kénytelen már korábban nyugdíjba menni.

A korstatisztika kimutatás szerint 9247 föld alatti férfi dolgozó közül 653 van 50 év feletti, míg a külszíni 5124 dolgozó közül 818 fő az ötven éven felüli. A számok azt mutatják, hogy az elkövetkezendő időben a rokkantsági nyugdíjak előkészítésén kívül előreláthatólag, mintegy 200 dolgozó öregségi nyugdíját kell előkészíteni.

A Mecseki Szénbányák úgy is segítségre van a nyugdíjasoknak, hogy akinek egészségi állapota megengedi, alkalmazzák, jelenleg 67 ilyen dolgozó van. Többségükben óri, portási munkakörököt töltenek be.

Meddig fejlődhet a szocialista brigádmozgalom?

Szovjet példa nyomán, 1959-ben Magyarországon is megalkultak az első olyan munkabrigádok, amelyek a szocialista brigád cím elnyerését tűzték célként maguk elé. Azóta számuk több ezerre emelkedett. A jövő évben már a szocialista brigádmozgalom kibontakozásának tizedik évfordulóját ünnepeljük. A munkákollektívák minden bizonytalanság nélkül a jövővel szembe fordultak, vajon milyen új célokat tűzhet maga elé? A lépcsősor, amelyen eddig eljutott, pihenő követ. De egy kollektíva megengedheti-e magának az egyhelyben topogást? Ugy értem nem. Akkor hát mi lenne a teendő? Kommunista munkabrigádokat kell alakítani. Ez az a lépcsősor, ami a pihenő után következik. A feltételek itt már természetesen sokkal nagyobbak kell, hogy legyenek, mert e nélkül nem mérhető le a fejlődés. A kommunista munkabrigádok ugyan olyan fokozatokat érhetnek el, mint a szocialista munkabrigádok, csak éppen magasabb mércével szabva. A jövő év első negyedében a vál-

lat szakszervezeti bizottsága ismételt összehívja majd a bánya- és kisegítő üzemek szocialista brigádjainak vezetőit, hogy megtanácskozza velük az idei év eredményeit, hibáit, meghatározza az új esztendő feladatait. Célzerűnek tartanánk, ha a legmagasabb szintet elért brigádok vezetői ezen a tanácskozáson már ilyen szellemben szólnának fel. Nem arról van persze szó, hogy most egyszerre ötven-hatvan kollektíva tegyen vállalat a kommunista munkabrigád cím elnyerésére. Nem. Csak a legjobbak vállalkozzanak erre, s csak akkor, ha úgy érzik, van elegendő erejük a feltételek teljesítéséhez. A Mecseki Szénbányák műszaki és gazdasági vezetői, a párt- és szakszervezeti bizottságok munkatársai bizonyára örömmel vennék a kezdeményezést s erkölcsileg is jó lenne, ha a kommunista brigádmozgalom éppen a nehézipar egyik fellegvárából, a mecseki szénmedencéből indulna ország-hódító útjára.

Császár Zoltán

Csökkent az újítási javaslatok száma, de a gazdasági eredmény azonos a múlt évvel

Az új gazdaságirányítási rendszer bevezetése nagyobb önállóságot biztosított a vállalatok számára. Szabadban gazdálkodhatnak, adottságaiknak megfelelően többféle módon növelhetik nyereségüket. A nagyobb vállalati önállóság parancsolóan írja elő, hogy takarékoskodni kell az anyaggal, az energiával, keresni kell a leggazdaságosabb termelési eljárásokat, javítani kell a minőséget, csökkenteni az önköltséget. Mindezek elérésének egyik útja, ha — a korábbi évekhez hasonlóan — támaszkodunk az újítók alkotó kezdeményezésére.

A vállalat újítási csoportja a napokban készítette el az újítómozgalom kilenc hónapi tevékenységének mérlegét. A jelentésből kitűnik, hogy a múlt évhez viszonyítva csökkent a benyújtott és az elfogadott újítások száma, örvendetes viszont, hogy az újítások révén elért gazdasági eredmény nagyjából azonos az 1968-as évvel. Tehát csak mennyiségi, de nem minőségi esésről kell beszélni.

Ennek ellenére érdemes megvizsgálni, mi is okozta, vagy okozhatta a számszerű visszaesést. Nem kétséges, hogy ebben jelentős szerepe van az új kormányrendeletek, s az ahhoz kapcsolódó — de túl későn kiadott — vállalati újítási szabályzatnak. Az új rendeletre való várás alatt több üzemnél elhanyagolták az újítókörök rendszeres összejövetelét. Az újítók nem kaptak tájékoztatást üzemük megoldásra váró problémáiról. Ez a lazulás, valamint a rádióban, a televízióban és a sajtóban elhangzott, és az újítómozgalom sorsával kapcsolatos viták elkedvetlenítették az újítók egy tekintélyes részét. Annak ellenére, hogy az újítók és az újítási ügynökök általában jónak tartják a vállalati újítási szabályzatot, kifogásolják az újítási díjak folyósításával kapcsolatos pénzügyi rendeletet. Ezzel kapcsolatban az a vélemény alakult ki, hogy miután a hasznosított újítás az egész vállalat gazdasági eredményét javítja, az újítási díjat is ennek figyelembe vételével kellene folyósítani, nem pedig az érdekelt kategóriák térhére. E témakörben ma is nagy viták folynak, s nem kétséges, hogy a jövő esztendőben néhány kérdést véglegesen tisztázni majd az ár-irányítók.

Minderről függetlenül az újítási csoport arra törekszik, hogy a jövő évben növelje

az újítómozgalomban résztvevők számát, az újítási javaslatok színvonalát, hiszen ez mindannyiunk érdeke. Az üzemi szakszervezeti bizottságok most dolgoznak — a műszaki vezetők irányítása mellett — a jövő évi munkaterv kialakításán. Felülvizsgálják az újítási verseny egyes pontjait is, s ahol szükséges, az igényekhez mérten módosítanak. A tervek szerint a jövő évben tovább szélesítik a vállalatot belüli és a vállalatot kívüli tapasztalatsere-látogatásokat. El szeretnék érni, hogy a jól bevált újítások rövid idő alatt

elterjedjenek az üzemekben, illetve értékesítésre kerüljenek más vállalatoknál. Határozat született az újítási ügyintézés meggyorsítására, a panaszok rugalmasabb kivizsgálására.

Hogy a vállalat megbecsülje a legaktívabb újítókat, arra az is bizonyíték, hogy ebben az évben ketten részesültek a Kiváló Újító jelvény elűst fokozatában, huszonhatan pedig Kiváló dolgozó oklevelet kaptak a vele járó pénzjutalommal. Az újító tevékenység erkölcsi elismeréseként 119 újítónak adtak Újító tanúsítványt.

Nem komoly tanácsok!

Hasznosan ajándékozunk!

Feleségem félórás fejtőrés után az örömtől csillogó arc-cal fordult felém. — Porcelán étkezőtálat veszünk!

A gyengébbek kedvéért elmondom, hogy lakodalomba voltunk hivatalosak és jó egy hónappal előbb elkezdtek a tanakodást. Mit vigyünk. Utókére is lakodalomba üres kézzel nem mehet az ember.

— Te talán azt hiszed, hogy ez olyan egyedülálló ötlet, ami senki másnak nem jut eszébe? Hiszen mindenki előszörban porcelán étkezővel ajándékozta meg a fiatal házasaikat. Voltam olyan esküvőn, ahol az ifjú pár pontosan hét étkezőtálat kapott. Nem jó!

— Hát akkor mondj te valami okosat!
— Alpakka evőeszköz!
— Marhaság! Legalább annyian gondolnak evőeszközre, amennyien porcelán készletre. Vegyünk két paplant.

— Ugyan, kérlek! Ezzel meg sem sérteném őket. Gondolod, hogy a menyasszonyt kiházasítás nélkül engedik útjára? És létezik olyan stafírung, amelyből két paplan vagy két dunna hiányozna?

Hajnali öt órakor megrázta a vállamat.
— Te, papa, mit szólnál hozzá, ha meglepnénk őket egy sezlonn?

Pillanatokra volt szükségem ahhoz, hogy kapcsoljak.
— Hülyeség! Hagyj aludni!
Tizenegy óra felé felhívtam az asszonyt telefonon. — Mama, páralan ötletem van. Vegyünk nekik egy kukitát. Az asszony szó nélkül lecsapta a hallgatót. Ugy látszik, nem találta helyesnek az ötletet.

Este vacsora után félórán át tanakodtunk.
— Süteménykészlet!
— Nem! Damasztterítőt és hat szalvétát.

— Frászt! Csak nem állítok be azzal a néhány ronggyal.
— Vegyünk egy esaládi lavórt. Hátha nincsen fűrdőszobájuk.

— Van! Nem lenne jó két bekeretezett rézkarc?
— Nem! Csak papírt!
Igy tanakodtunk huszonhét napon keresztül. Az utolsó délután feleségem a homlokára csopott.

— Két kannát veszünk. Falusi háztartásban kell a kanna. Biztos, hogy erre nem gondolt senki.

Egy órában belül megvette a két románcozott vizeskannát és boldogan tette az asztal közepére. Igaza volt az asszonynak. Erre én sem gondoltam. Biztosan mások sem gondoltak! Lesz nagy öröm, ha beállítunk a két kannával.

Az esküvő délielőtt volt. Szívüöl gratuláltunk a fiatal párnak. Autóval rohantam ki a vásárra a két kannáért. Feleségem illó csókok kíséretében adta át a fiatal asszonynak, aki megilletődve vitte át a másk szobába a kedve ajándékát.

Minden oka megvolt a megilletődésre, mert a másik szobában háptáiban állt tizennégy vadonatúj románcozott, vizeskanna.

SPORT

Mérlegen a Pécsi Bányász szereplése

Gyenge tavaszi eredmény után kitűnő őszi sorozat

A szerénységről és a tárgyilagosságról ismert Kontha Károly akkor sem jött zavarba — nem is meglepetődött — amikor a legkényesebb kérdést tettük fel számára: — Mi a magyarázata a tavaszi rossz szereplésnek?

E gondolatot azért vettük első helyre, mert ez foglalkoztatta a sportkedvelőket leginkább. A bajnokság első felének zárásakor ugyanis nagyon sok szurkoló — talán még néhány vezetőségi tag is — eltemette a csapatot. Ami igaz, az igaz: megcsappant a bizalom, a kiesés réme fenyegette a Pécsi Bányászt.

Nézünk csak az akkori táblázatot:

15. Pécsi B.	17	3	5	8	15:24	13
16. Ózd	17	3	6	8	9:19	12
17. Nyíregyh.	17	3	5	9	13:21	11
18. Budafok	17	3	5	9	16:31	11

Ha emellé tesszük az 1967. évi tavaszi mérlegünket, akkor látjuk, hogy a borúlátás nem is volt alapítvány.

1. BVSC	17	8	6	3	23:10	22
2. Pécsi B.	17	8	5	4	20:9	21
3. Oroslány	17	8	5	4	34:19	21

— En mindenestre hittem abban, hogy a játékosok megérkült a nehéz, de nem reménytelen helyzetet — mondotta a „Vasas-szívű” edző. — Ezért fokozott figyelemmel és felelősséggel készültünk az augusztusi folytatásra. Biztam abban is, hogy a nyáron igazolt négy új fiú beváltja a hozzáfűzött reményeket.

A történet menete azóta — a pontok megszerzését illetően — ismert: együttünk túljeljesítve a tervezett 8-10. hely megszerzését, a 7. helyen kötött ki.

— Ez mindegyiknél a játékosok érdeme! — hangsúlyozta Kontha Károly. — A közös összefogásnak köszönhető a siker, s ez a feltehetően vezetőket, így a vállalat igazgatóságát is dicséri.

Természetesen az edző érdeme sem kisebb, mint ahogy önzetlenül fáradozott a többiek is: Szokolai Ferenc, Glock József, Szabó János, Sárközi Ferenc, Pető Ferenc, és nem utolsósorban Bódi Dezső sportkörülnök.

TAVASSZAL: SOK SÉRÜLÉS, FEGYELMEZTELENSÉG

— Ha már a bevezetőben szó volt a tavaszi gyenge szereplésről, hadd mondjak el ezzel kapcsolatban néhány dolgot — folytatta a szakvezető.

— Talán a fegyelmi helyzetre utalnék először. Lukács a 4. mérkőzés után 6 hez az házi fegyelmet kapott. Kényszerű eltiltása meglehetősen komoly zavart keltett. Neheztelte helyzetünket Márton (motor baleset szenvedett) és Palkovics I. (porcműtéten esett át) sérülés miatti kiesése is. Megingott az egész csapat önbizalma.

Tudvalevő, hogy az akkori Bogyai Zoli formája még nem érette el a kívánt nívót, s az említett két játékos pótlása sem sikerült megfelelően.

Szakmailag feltétlenül elfogadható ez a magyarázat, hiszen bármelyik csapat megérezné, ha három kulcsembere egyszerre válna harcoképeltelen. Problémát okozott Bárány, Mérei, Opova, kisebb sérülése, illetve Halasi és Mérei eltiltása is.

Az edző helyénvalóan említette azt is: magánjellegű dolog, például nem megfelelő étrend, vagy az elbizakodottság is árát követelt.

Ezzel szemben ósszel a kiegészítősség, a fegyelmesség a lelkes játék volt a meghatározó.

Nézünk csak! Ha hat részre bontjuk ezt a szeont, a következő képet kapjuk:

1. Eger, Budafok, Várpalota ellen	4	pont
2. Ózd, BVSC MÁVAG ellen	4	pont
3. Nagybatony, Oroslány, Előre ellen	3	pont
4. Szolnok, Miskolc, Kecskemét ellen	4	pont
5. Komló, Szállitók, Gy. Dózsa ellen	4	pont
6. Spartacus, Nyíregyháza ellen	3	pont
Összesen:	22	pont

Ez a táblázat hűen mutatja a megváltozott létkör miatt kialakult pozitív sorozatot az újak gyors beilleszkedését a csapatba. Mászóval:

nem egy-egy kiugró teljesítményről, vagy yakori hullám-völgyről volt szó az őszi idényben. Nagyon lényeges: a csapat-szellemmel párhuzamosan megszilárdult a tudatos és önként szellemi játékos is fellelhetünk. Csak néhány mérkőzést említve: Eger, Kecskemét, Budafok, Szállitók, Várpalota, Nagybatony.

A piros-feketék főleg a hazai pályán bizonyítottak eredményeseknek: nyolc mérkőzésen 11 pontot szereztek a 12:2-es gólaránnyal.

HUSZONKÉT JÁTÉKOS SZEREPELT

A Pécsi Bányász 22 játékost foglalkoztatott az 1968. évi bajnokságban.

Györkő és Bepcsik minden mérkőzésen (34-34) szóhoz jutott. A további szereplők: Halasi (33), Palkovics II. (32), Lukács (25), Koch (24), Selymes (23), Opova (22), Mérei (21), Márton (21) Tallósi (17), Hoffmann (16), Bartal (15), Kelemen (12), Szigetvári (11), Bogyai (10), Köves (9), Bárány (8), Palkovics I. (8), Maklári (7), Szűcs (5) és Heim (2).

— Mindent figyelembevéve kik játszottak kiemelkedően?

— Györkő, Halasi, Mérei Márton, Tallósi, Kelemen és Bartal nyújtotta azt, amit képességeik alapján elvárhattunk tőlük. Hoffmann rutintalansága gátolta a jobb szereplésben. Lukácsot, időnkénti sportszerűtlen életmódja akadályozta. Most is, mint tavaly, felrúgva minden erkölcsi, együttélési szabályt, sportoláshoz nem illő magatartást tanúsított.

— Képességük alapján kikől várhattunk többet?

— Bár Palkovics II. 37 mérkőzésen lépett pályára, mégis mindössze hat gólt lőtt, mint csatár. Jellemző: ezzel csapatot belül gólkirály lett... Elsősorban a gólhelyzetek értékesítésében kell javulnia. Bátorabb, önfeláldozóbb játékot várunk tőle. Selymes Árpád viszonylag sokat szerepelt: tavaly 15 gólt szerzett, az idei őtől szemben. Helyzetfelismerése, szemfülessége, akaratereje sem volt olyan, mint korábban... Nagyjából Opovára is ez jellemző. Mindössze néhány mérkőzésen bizonyította igazi képességét. Régi sérülése akadályozta ugyan, de mégis többet vártunk egy ilyen kiforrott, rutinos csatártól. Köves sokat bajlódott a sérüléssel, de amikor szóhoz jutott, fejtájtán kívül jobb játékokat mutatgatott volna. Benesik is az előbb említettekhez tartozik, pedig valamennyi mérkőzésen játszott. Sajnos csak 3-4 alkalommal szerepelt igazán jól. Reméljük, hogy a jövőben még többet tudunk majd várni tőle.

Asztalitenisz

Sásdón rendezték meg szombaton a negyedik asztalitenisz uttórolimpiát. A leány egyéni versenyben komlói győzelem született: Váradi, a kökönyösi általános iskola tanulója játékművészeteség nélkül (1) hódította el az első helyet. A fiúknál Haiser (Ercsényi) bizonyult a legjobbnak, míg 2. Kiss (Sásd), 3. Bertha (Komló Garagó utcai iskola), 4. Rajnai (K. Belvárosi iskola).

Csapatban a komlói iskolák összesített pontozás alapján érték el a legjobb eredményt, utána a sásdiak, majd a pécsiék következnek. A sikerrel kapcsolatban nem érdektelen megemlíteni, hogy a három komlófi fiatal a Bányászt is képviselte.

Téli sportágak

A téli sportágaké: a síelés és a korcsolyázás a szó. Ennek kapcsán figyelmet érdemel, hogy Komlón a gyermekek számára ingyenes síoktatást tartanak. Ahogy az időjárás engedi: minden szombaton fél 3-tól sötétedésig és minden vasárnap reggel 9-től 12-ig tartják a foglalkozásokat. A színhely: a mélyfűző vállalat és a fiúút közötti domboldal. Jelentkezni lehet a helyszínen.

A síoktatás gondolatának felvetése annál inkább időszerű, mert a karácsony előtti ajándékvásárlásnál né figyelembe lehet venni.

A sispotág tekintetében a komlói úttörők nemigen dicsékedhetnek, az úttörőolimpiákon eddig úgyszólván nem indultak. Örömmel adunk tehát híreket Kürtös László edző kérésének, amikor a síoktatásra toborzunk enyeltt is...

Még egy jéges hír: szintén az időjárástól függően jégpályát hoznak létre a kenderföldi iskola udvarán. A tavalyi gyakorlatnak megfelelően 14.30-tól 18.30-ig fogadják a korcsolyázás kedvelőit. A belépődíj gyermekeknek 2, a felnőtteknek 4 forint.

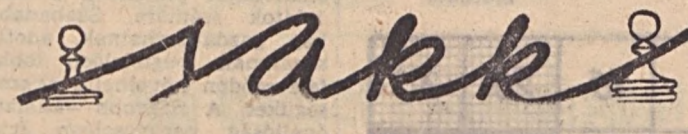
méljük a nősülés további javulást hoz játékában. Bárány Dezső sokat bajlódott sérülésével, emiatt nem volt olyan kemény, mint amit elvárhattunk egy védőtől. Koch 24 mérkőzésen képviselte a bányász színeket, erőnléti hibák miatt azonban csak 20-30 percet tudott teljes erőbedobással játszani. Palkovics I. hosszú ideig tartó sérülése végett nem szerepelhetett, a hajrában már a régi Palkovicsot láttuk benne. Igaz, szemmel láthatóan tartott az összecsapásoktól nála is akarat kérdése, hogy le tudja-e küzdeni a gátlásokat. Bizunk benne!

AZ UJONCOK HELYTÁLLÁSA

A tavaszi idény végén igazolt Tallósi, Kelemen, Bartal és Maklári esetében azt kell mondanom, hogy az első három nagyszerűen bevált! Nemcsak játék-intelligenciájuk, tehetségük, kamatozott, de kitűnő szellemükkel, szerénységükkel nagyban segítették a szakosztály munkáját Maklári az kevésbé vonatkozik, remek adottságait jobban érvényre juttatná, ha szerényebb lenne... Harcosabban, gólrátörőben, lendületesebben kell játszania ahhoz, hogy megfeleljen a várakozásnak.

Vízihányó Imre.

Azokat, akiket külön nem említettem, a mérsékelt kategóriájába sorolom.

Egy eredményesen záruló év után évévi szakosztály-értékelésre készülnek a Pécsi Bányász sakkosói. Az 1968. évi bajnokság befejezése és az 1969. évi bajnokság megkezdése között csupán két hónap áll a csapat és a szakvezetés rendelkezésére, felkészülésre és a csapat esetleges megerősítésére. Ez a két hónap nagyon rövid idő a feladatok nagyságához mérten, így minden percet ki kell használni a jövő évi eredményes felkészülés érdekében.

A szakosztályértékelést elől felkerestük Foráj Jánost, a szakosztály vezetőjét, és elbeszélgettünk a csapat és az évi eredményeiről és a jövő terveiről.

— Az elmúlt évi osztályozó mérkőzések megnyerése után azt a feladatot tűztük ki az NB. II-ben szereplő sakkosaink elé, hogy ebben az évben a felsőbb osztályban megkapaszkodjanak. Ezt a feladatot — bár voltak nehézségek — a csapat teljesítette. A tavaszi forduló első mérkőzése balserényesen indultak. A csapat játékosai a vereségek hatása alá kerültek, és a kisebb rutinu csapatokra jellemzően önbizalomhiány jelentkezett. Így a csapat a tavaszi fordulóban képességei és tudása alatti eredményeket ért el. Ezenkívül voltak egyéb zavaró körülmények is, melyek az eredményt hátrányosan befolyásolták.

A tavaszi idény befejezése után a szakvezetéssel együtt reálisan mérlegettük helyzetünket, és hatékony intézkedési tervet dolgoztunk ki. A versenyzőket komoly erőfeszítést követelő egyéni versenyekkel játékba hoztuk. Az őszi idény megkezdésének időszakára sikerült az önbizalomhiányt, és a károsan befolyásoló kisebbségi érzést megszüntetni.

Az őszi fordulókban már egy kedvezően megváltozott szellemű és önbizalmú csapat küzdött az NB. II. bajnoki pontjairól. Mint-ha az egész csapatot kicserélték volna szinte rá sem lehetett ismerni. Míg a tavaszi idényben nyolc mérkőzésből csupán egyet nyert meg, addig az őszi öt mér-

— Az utáigazolási időszakban várhatóak-e a csapatban személyi változások?

— Az NB II-es keret tagjai közül két játékos kiválása került szóba. Az elmúlt évben átigazolt Sánta István a Szászvári Bányász, míg Pálcsó László a Pécsi Ercsényi csapatához kíván átmenni. Sánta István bejegyzés miatt ebben az évben hét mérkőzésen vett részt, és 3,5 pontot szerzett. Ha játszott, a csapat megbízható tagjának bizonyult. Betegsége miatt viszont a nagyobb utazásokat vállalni nem tudja. Pálcsó László 13 mérkőzésből 3,5 pontot szerzett. Eredményével nem lehetett elégedett. Ennél többet tud. Valószínűleg eredménye is közrejátszott távozási szándékában. Eddig azonban még egyik versenyző sem adta be átigazolási kérelmét.

A kilátások szerint a csapat erősségével számolhatunk. A mai napig több jó képességű versenyző jelentette be, hogy a Pécsi Bányász színeiben kíván versenyezni. Egyelőre neveket említeni nem kívánok. Ezekkel az erősítésekkel elérjük, hogy elegendő számú magasabb követelményeknek is megfelelő versenyző áll a csapat rendelkezésére.

— Milyen tervekkel indul a csapat az NB II. jövő évi küzdelmeiben?

— A magasabb osztályba felkerült csapatoknak az első év a legnehezebb. Ezt az évet átvesztettük. Jövőre nem új csapat leszünk, aki ellen mindenki nyerni akar. Az őszi idényben elért eredményeink már erősebbé teszik ellenfeleinket. A csapat játékosai megszerezték az évben a sikeres szerepléshez szükséges rutint. Ismerjük csapatunk erényeit és hibáit, így a felkészülés is tervszerűbb és könnyebb. A csapat felöltött a feladatokhoz. Szeretnénk a jövő évben előre lépni, és a középmezőnyben végezni — mondta Foráj János, a Pécsi Bányász sakk szakosztályának vezetője.

— Az utáigazolási időszakban várhatóak-e a csapatban személyi változások?

— Az NB II-es keret tagjai közül két játékos kiválása került szóba. Az elmúlt évben átigazolt Sánta István a Szászvári Bányász, míg Pálcsó László a Pécsi Ercsényi csapatához kíván átmenni. Sánta István bejegyzés miatt ebben az évben hét mérkőzésen vett részt, és 3,5 pontot szerzett. Ha játszott, a csapat megbízható tagjának bizonyult. Betegsége miatt viszont a nagyobb utazásokat vállalni nem tudja. Pálcsó László 13 mérkőzésből 3,5 pontot szerzett. Eredményével nem lehetett elégedett. Ennél többet tud. Valószínűleg eredménye is közrejátszott távozási szándékában. Eddig azonban még egyik versenyző sem adta be átigazolási kérelmét.

A kilátások szerint a csapat erősségével számolhatunk. A mai napig több jó képességű versenyző jelentette be, hogy a Pécsi Bányász színeiben kíván versenyezni. Egyelőre neveket említeni nem kívánok. Ezekkel az erősítésekkel elérjük, hogy elegendő számú magasabb követelményeknek is megfelelő versenyző áll a csapat rendelkezésére.

— Milyen tervekkel indul a csapat az NB II. jövő évi küzdelmeiben?

— A magasabb osztályba felkerült csapatoknak az első év a legnehezebb. Ezt az évet átvesztettük. Jövőre nem új csapat leszünk, aki ellen mindenki nyerni akar. Az őszi idényben elért eredményeink már erősebbé teszik ellenfeleinket. A csapat játékosai megszerezték az évben a sikeres szerepléshez szükséges rutint. Ismerjük csapatunk erényeit és hibáit, így a felkészülés is tervszerűbb és könnyebb. A csapat felöltött a feladatokhoz. Szeretnénk a jövő évben előre lépni, és a középmezőnyben végezni — mondta Foráj János, a Pécsi Bányász sakk szakosztályának vezetője.

— Az utáigazolási időszakban várhatóak-e a csapatban személyi változások?

— Az NB II-es keret tagjai közül két játékos kiválása került szóba. Az elmúlt évben átigazolt Sánta István a Szászvári Bányász, míg Pálcsó László a Pécsi Ercsényi csapatához kíván átmenni. Sánta István bejegyzés miatt ebben az évben hét mérkőzésen vett részt, és 3,5 pontot szerzett. Ha játszott, a csapat megbízható tagjának bizonyult. Betegsége miatt viszont a nagyobb utazásokat vállalni nem tudja. Pálcsó László 13 mérkőzésből 3,5 pontot szerzett. Eredményével nem lehetett elégedett. Ennél többet tud. Valószínűleg eredménye is közrejátszott távozási szándékában. Eddig azonban még egyik versenyző sem adta be átigazolási kérelmét.

A kilátások szerint a csapat erősségével számolhatunk. A mai napig több jó képességű versenyző jelentette be, hogy a Pécsi Bányász színeiben kíván versenyezni. Egyelőre neveket említeni nem kívánok. Ezekkel az erősítésekkel elérjük, hogy elegendő számú magasabb követelményeknek is megfelelő versenyző áll a csapat rendelkezésére.

— Milyen tervekkel indul a csapat az NB II. jövő évi küzdelmeiben?

— A magasabb osztályba felkerült csapatoknak az első év a legnehezebb. Ezt az évet átvesztettük. Jövőre nem új csapat leszünk, aki ellen mindenki nyerni akar. Az őszi idényben elért eredményeink már erősebbé teszik ellenfeleinket. A csapat játékosai megszerezték az évben a sikeres szerepléshez szükséges rutint. Ismerjük csapatunk erényeit és hibáit, így a felkészülés is tervszerűbb és könnyebb. A csapat felöltött a feladatokhoz. Szeretnénk a jövő évben előre lépni, és a középmezőnyben végezni — mondta Foráj János, a Pécsi Bányász sakk szakosztályának vezetője.

— Az utáigazolási időszakban várhatóak-e a csapatban személyi változások?

— Az NB II-es keret tagjai közül két játékos kiválása került szóba. Az elmúlt évben átigazolt Sánta István a Szászvári Bányász, míg Pálcsó László a Pécsi Ercsényi csapatához kíván átmenni. Sánta István bejegyzés miatt ebben az évben hét mérkőzésen vett részt, és 3,5 pontot szerzett. Ha játszott, a csapat megbízható tagjának bizonyult. Betegsége miatt viszont a nagyobb utazásokat vállalni nem tudja. Pálcsó László 13 mérkőzésből 3,5 pontot szerzett. Eredményével nem lehetett elégedett. Ennél többet tud. Valószínűleg eredménye is közrejátszott távozási szándékában. Eddig azonban még egyik versenyző sem adta be átigazolási kérelmét.

A kilátások szerint a csapat erősségével számolhatunk. A mai napig több jó képességű versenyző jelentette be, hogy a Pécsi Bányász színeiben kíván versenyezni. Egyelőre neveket említeni nem kívánok. Ezekkel az erősítésekkel elérjük, hogy elegendő számú magasabb követelményeknek is megfelelő versenyző áll a csapat rendelkezésére.

— Milyen tervekkel indul a csapat az NB II. jövő évi küzdelmeiben?

— A magasabb osztályba felkerült csapatoknak az első év a legnehezebb. Ezt az évet átvesztettük. Jövőre nem új csapat leszünk, aki ellen mindenki nyerni akar. Az őszi idényben elért eredményeink már erősebbé teszik ellenfeleinket. A csapat játékosai megszerezték az évben a sikeres szerepléshez szükséges rutint. Ismerjük csapatunk erényeit és hibáit, így a felkészülés is tervszerűbb és könnyebb. A csapat felöltött a feladatokhoz. Szeretnénk a jövő évben előre lépni, és a középmezőnyben végezni — mondta Foráj János, a Pécsi Bányász sakk szakosztályának vezetője.

— Az utáigazolási időszakban várhatóak-e a csapatban személyi változások?

— Az NB II-es keret tagjai közül két játékos kiválása került szóba. Az elmúlt évben átigazolt Sánta István a Szászvári Bányász, míg Pálcsó László a Pécsi Ercsényi csapatához kíván átmenni. Sánta István bejegyzés miatt ebben az évben hét mérkőzésen vett részt, és 3,5 pontot szerzett. Ha játszott, a csapat megbízható tagjának bizonyult. Betegsége miatt viszont a nagyobb utazásokat vállalni nem tudja. Pálcsó László 13 mérkőzésből 3,5 pontot szerzett. Eredményével nem lehetett elégedett. Ennél többet tud. Valószínűleg eredménye is közrejátszott távozási szándékában. Eddig azonban még egyik versenyző sem adta be átigazolási kérelmét.

MOZI MŰSOR

Park (Pécs): 19-22-ig: Emberrablók. NDK film. 23-25-ig: A bűntény majdnem sikerült. Olasz film. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 óraker. Matiné 22-én: Slágerrevü.

Kossuth (Pécs): délelőtt: 19-én: A köszívű ember fia I. II. Dupla helyár. 20-21-én: A bűntény majdnem sikerült. Olasz film. 22-23-ig: Emberrablók. NDK film. 24-25-ig: Kati és a vadmacska, Két bors ökröcske. Magyar film. Előadások kezdete: 10 és 12 óraker. Délután: 19-22-ig: A köszívű ember fia I., II. Dupla helyár. 23-25-ig: Kati és a vadmacska, Két bors ökröcske. Magyar film. Előadások kezdete: fél 3 és fél 5 óraker. Este: 19-22-ig: A bűntény majdnem sikerült. Olasz film. 23-25-ig: Emberrablók. NDK film. Előadások kezdete: fél 7 és fél 9 óraker. ART KINO: 23-án: Egiháború.

Petőfi (Pécs): 19-25-ig: A bűntény majdnem sikerült. Olasz film. Matiné 22-én: Az erdők királya. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 óraker.

Jószerecsét (Pécsszabolcs): 19-20-ig: Tanc Hitler főhadiszállásán. Lengyel film. Csak 16 éven felülieknek. 21-22-ig: Sellő a pecsétgyűrűn I. II. Magyar film. Dupla helyár. 23, 25: Az éjszaka rablásra való. Olasz film. Matiné 22-én: A betörők cinkosa. Előadások kezdete hétköznap 5 és 7, vasárnap 3, 5 és 7 óraker.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): 21-22-ig. Megfagyott villámok. NDK film. 23-25-ig: A riporterek gyöngye. Angol film. Előadások kezdete: hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 óraker.

Meszes: 20, 22: Big Beat. Lengyel film. 25-én: Hívás a 03-on. Szovjet film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 óraker.

Puskín (Vasas I.): 20, 22: Férjhez adom a mamát. NDK film. 25-én: Azok a csodálatos férfiak. Amerikai film. Előadások kezdete 6 óraker.

Május 1 (Vasas II.): 19-20-ig: A nő hétszer. Amerikai film. Csak 18 éven felülieknek. 21-22-ig: A halálraítélt ártatlan. NDK film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 óraker.

Május 1 (Komló): 19-22-ig: A hét Cervi fivér. Olasz film. 23-25-ig: Tanc Hitler főhadiszállásán. Lengyel film. Csak 16 éven felülieknek. Előadások kezdete: 4, 6 és 8 óraker. Matiné 22-én: Cherbürgi esernyők.

Zrínyi (Komló): 19-20, 22: Fiúk a térről. Magyar film. Előadások kezdete: fél 4 és fél 6 óraker.

Jószerecsét (Szászvár): 21-22-ig: Kihágás szerelem miatt. NDK film. 25-én: Big Beat. Lengyel film. Előadások kezdete: hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 óraker.

Zengő Gyöngye (Hosszúhetyű): 21-22-ig: A riporterek gyöngye. Angol film. 23, 25: Csendőrkők. New Yorkban. Olasz-francia film. Előadások kezdete hétköznap 7, vasárnap 5 és 7 óraker.

Zalka Máté (Pécsbánya): 18-án: Diplomatak összeesküvése. Szovjet film. Előadás kezdete 5 óraker. 22-én: film-múzeum: Krisztina királynő. Amerikai film. Előadás kezdete délután 4 óraker.

1968. december 18. szerda

17.18: Hírek. — 17.35: Nemzetközi női kézilabdatorna: Magyarország — Románia. — 18.40: Zenei Fegy. — 19.20: Esti mese. — 19.37: Aktuális riportműsor. — 20.00: Tv-híradó. — 20.20: Peng a gitár. Filmösszeállítás. — 20.30: Téli szívet. Magyarul beszélő francia film. — 22.20: Tv-híradó — 2.

1968. december 19. csütörtök

8.10: Iskola-tv. Magyar irodalom. (ált. isk. 6. o., ism.: 13.10) — 17.58: Hírek. — 18.10: A termelőszövetkezetek és az Állami Biztosító vállalat. — 18.45: Nemzetközi női kézilabdatorna. Magyarország — Szovjetunió. — 19.50: Esti mese. — 20.00: Tv-híradó. — 20.20: A trivoltás története. Zenes, spanyol filmszafira. — 21.05: Kék fény. — 21.45: Tv-híradó — 2.

1968. december 20., péntek

8.25: Iskola-tv. Angol nyelv (középszik. III-IV. oszt.). — 11.05: Fizika (ált. isk. 8. oszt.). — 15.50: Fizika (ism.). — 17.15: Pedagógusok fóruma.

1968. december 21., szombat

17.58: Hírek. — 18.05: Pályaválasztási tanácsadó. — 18.35: „Dal jött Vietnamból.” Unnepi műsor a DNFF évfordulója alkalmából. — 18.55: Esti mese. — 19.05: Egy évvel az új gazdaságirányítási reform bevezetése után. — 19.35: Eletünk és a kémia. VI. — 20.00: Tv-híradó. — 20.20: Cséppen a tenger. Tv-film. — 21.40: Szülők nevelők egymás közt. — 22.10: Tv-híradó — 2.

1968. december 22., vasárnap

17.58: Hírek. — 18.15: Nótászó. — 18.35: Ki tud rá megoldást? — 18.40: A szerencse útján. Venezuela. Dokumentum film. — 19.05: Esti mese. — 19.20: Közelkép Juliette Grecoról. — 20.00: Tv-híradó. — 20.20: Vízkereszt, vagy amit akartok. Francia tv-film. — 22.20: Tv-híradó — 2.

Gépesítés

A napfény bevág a szénelőkészítő iroda ablakán, keresztül pásztázza a kis szobát. A zuhogó fényben hátracsapott kézzel járkal le-fel a főmérnök. A szoba közepén borzoshajú, ijedtképu fiatalember áll, arca, keze, ruhája, csupa szénpor. A főmérnök körüljárja a fiatalat, mintha forró kása lenne. Végre megáll előtte, s megered:

— Hát hogy gondolják maguk? Az automatizálás arra való, hogy egy egész óráig ebédeljünk? Majd elvégezz helyettünk minden munkát a gép? Hóm? Azt hiszik maguk, ha már automata, akkor már annak esze is van? Önállóan tud dolgozni? A gép, fiatal barátom, egy időtá ember iránnyítás nélkül. Megértette? S ha még egyszer... fegyelmi less belőle! Nahát!

A fiatalember lesütött szemmel eloldalog.

Gizike, ott a sarokban, a

MECSEKI SZÉN- BÁNYÁSZATI

A MECSEKI SZÉN-
BÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

1968. DECEMBER 24.

Folytatni kell a termelés koncentrációját

A nehézipari miniszter felszólalása az országgyűlésen

A december 18-i parlamenti vitában felszólalt dr. Lévárdy Ferenc nehézipari miniszter, aki a szénbányák gazdaságosságáról és a racionalizálásról a következőket mondotta:

— Csaknem két esztendője arról számoltam be az országgyűlésnek, hogy lehetőség van a korábbi energiahiány következtében szükségszerűen erőltetett, a kedvezőtlen természeti adottságok miatt gazdaságtalan szénbányák termelésének fokozatos megszüntetésére, és ezzel a gazdaságos hazai szénbányászat feltételeinek megteremtésére. Most azt jelenthetem, hogy a széntermelés racionalizálásának és műszaki fejlesztésének eredményei kétséget kizáróan biztatóak. Az elmúlt három év alatt 12 bánya leállítására került sor, s ezzel egyidejűleg az egy bányára jutó termelés emelkedett. Míg korábban nagy erőfeszítések ellenére a termelékenység évente csak 2-3 százalékkal nőtt, addig ez évben a növekedés várhatóan megközelíti a 12 százalékot. Ez idő alatt a hazai szénbányászat létszáma mintegy 17 000 fővel csökkent, s mint azt már korábban említettem, a szénbányászat áttért a heti 44 óras rövidített munkaidőre.

— Ma a szénbányászat előtt álló feladatok egyetlen mondatban foglalhatók össze: folytatni kell a termelés koncentrációját. Ennek megfelelően a fogyasztói igények messzemenő kielégítésének figyelembevételével kell megszervezni a további termelés-csökkenés ütemét.

— A hazai szénnek az energiaellátásban elfoglalt jelentős helye egyik napról a másikra nem szűnik meg. 1969-ben a hazai szénbányászat mintegy 44 százalékát adja az összes felhasznált energiahordozóknak és ez a részarány még 1975-ben is 31-33 százalék lesz. Ennél lényegesen nagyobb a szén sze-

repe a háztartási fogyasztásban, miután ott még napjainkban is mintegy 75 százalék a szilárd energiahordozók részaránya.

A miniszter ezután elmondta, hogy a harmadik ötéves terv éveiben a villamosenergia-fogyasztás előreláthatóan 45 százalékkal növekszik. Az igények jobb kielégítését olyan korszerű létesítmények biztosítják, mint a Duna menti Hőerőmű. A közeli hónapokban kezd meg működését a külfejtésű lignitbázisra települő Gyöngyösi Hőerőmű is. Növekszik a villamosenergia-import jelentősége is. Megépült a „Béke” nemzetközi villamos távvezeték összeköttetés, amely rövidesen 400 kilovolt feszültségen kapcsolja össze energiarendszerünket a többi szocialista ország energiarendszerével. A villamosenergia-import tehermentesíti a népgazdaság beruházási forrásait és a nemzetközi távvezeték kedvezően befolyásolja a villamosenergia-rendszer üzembiztonságát. Várható, hogy a negyedik ötéves terv időszakában 44-46 százalékkal tovább növekszik a villamosenergia iránti igény, ennek jelentős részét a hazai erőművelési program végrehajtásával kívánjuk kielégíteni.

— A leggazdaságosabb megoldási módokat az illetékes tervezőintézetek és egyéb szervek részletes gazdasági számításokkal vizsgálják. Villamosenergia-rendszerünk fejlődésének új útját jelzi az első hazai atomerőmű is, amely 1975-től már részt vállal a növekvő villamosenergia-igények kielégítésében.

— Növekszik a nemesebb energiahordozók importja, közülük a legfontosabb a szovjet kőolaj. A behozatal növeléséről tárgyalásokat folytatunk a Szovjetunióval. A nemzetközi tárgyalások eddigi eredményei alapján az import kőolaj államközi megállapodások útján biztosítottak tekinthető.

lélmakat tekintve kellő előreláttal időben fel kell készülni a következő évekre. Ez szükségessé teszi azt is, hogy a kormány korábbi határozatán túlmenően további lehetőségek álljanak rendelkezésre.

— A negyedik ötéves terv ipartelepítési programjával összhangban további új munkahelyeket kell biztosítani a felszabaduló szénbányászok részére. Számolni kell azzal is, hogy a jövedelemcsökkenés hatására a családtagok munkavállalási igénye is megnő és a bányavidékeken felnövekvő, főleg szakképzetlen fiatalok foglalkoztatásának lehetősége nagymértékben szűkül. Új munkahelyek létesítése különösen fontos a nagymértékben kolonizált bányavidékeken, a szénbányászati jellegű városokban, illetve a városias településeken. Elsősorban Nógrád megyére és Borsod északi területeire gondolok, ahol már ma is tapasztalhatók foglalkoztatási gondok.

— Célszerűnek látszanak

olyan gazdaságpolitikai intézkedések is, amelyek a szénbányavállalatokon belül előmozdítják a dolgozók további foglalkoztatását. A vállalatok profiljába nem tartozó mellék- és segédüzemi tevékenység szervezését indokolt a jövőben fokozottan elősegíteni.

— A szakképzett fiatalabb, de már nagy gyakorlattal rendelkező bányászok egy részének az ország más bányászati területére történő további áttelepítése változatlanul a megoldás egyik eszköze és formája. A kormány korábbi határozata jelentős anyagi támogatást nyújt az áttelepült dolgozók részére, azonban ehhez a megfelelő lakásfeltételeket is biztosítani kell.

— A szociálpolitikai problémák megoldásának további eszközei: jövedelemkiegészítés, végkielégítés, segélyek, átkezelési költségek, nyugdíjkezelvények alkalmazása, a felszabaduló bányászati szellemi kapacitás exportfoglalkoztatásának fejlesztése.

A problémák eltűlése helyett — helyes tájékoztatást

— A felsorolt indítványok gyakorlati realizálásával kapcsolatban ma még nem alakult ki egységes álláspont. — Meggyőződésem azonban, hogy az anyagi feltételek biztosítása, valamint az érintett állami és társadalmi szervek messzemenő támogatása és segítségnyújtása esetén minden remény megvan arra, hogy a szénbányászat területén a soron következő években jelentkező társadalompolitikai kérdések zökkenőmentesen rendezhetők.

— Kérem önöket, dolgozó népünk képviselőit, hogy legyenek segítségünkre ennek a nagyfontosságú és szerteágazó feladatnak a legkedvezőbb megoldásában, a dolgozók szélesebbkörű és helyes tájékoztatásában, a problémák eltűlésének és az ezzel kapcsolatos pesszimista hangulatkeltésnek a leszerelésében.

Befejezésül a miniszter javasolta az országgyűlésnek a költségvetési tervezet elfogadását.

Számok, amelyekből a tervteljesítés született

December hónap folyamán, egymásután, pár napnyi eltéréssel, jelentették az üzemek éves, széntermelési tervük befejezését. December 21-én pedig a Mecseki Szénbányák Vállalat egésze teljesítette, az 1968-as termelési feladatát.

A novemberi eredményekből elemezzünk néhányat, a fontosabb gazdasági mutatók közül. 4131 kcal/kg volt az átlagos fűtőérték a tervezett 4064-el szemben. Ezért szénünket drágábban tudtuk eladni, így 367,50 helyett 378,92 Ft/tonnára alakult az átlagár, amely jelentősen megnövelte a vállalat szénárbevételét.

Ezekután azokat az eredményeket vizsgáljuk, amelyek az előállítás költségeit csökkentik, ha a tervezettnél jobbat érünk el.

Fejlesztési teljesítményekben Pécsbánya üzem, messze túlszárnyalva a többi üzemet, kiemelkedő eredményt produkált,

28 százalékkal felülmúlva, saját első féléves átlageredményét. Összüzemi teljesítményben Vasas-bánya 2,485, míg Pécsbánya 2,211 tonna/műszak teljesítményt ért el novemberben.

Szeptemberben arról adtunk hírt, hogy Pécsbányán a meddőelővájásban 4,34, a vegyeselővájásban pedig 4,49 fm/nap vállalati sebességi rekordokat ért el. Most, két hónappal később, ezeket, az amúgyis kimagasló teljesítményeket 5,32 illetve 5,16 fm/napra javították. Itt feltétlenül említést kell tenni arról, hogy István-akna igen rövid idő alatt a pécsbányaiak nyomdokába lépett, meddőelővájásban elért 5,18 fm/nap eredményével.

Az év hátralévő pár napján az a feladatunk, hogy jóminőségű, olcsó szénrel teremtünk bizalmat, vásárlókedvet fogyasztóinkban.

Január 7-én jelenünk meg legközelebb!

Közöljük kedves olvasóinkkal, hogy lapunk az ünnepekre való tekintettel ebben az évben már nem jelenik meg.

Január 7-én azonban érdekes, olvasmányos számmal lépünk meg olvasóinkat és a szokásos hat oldal helyett 12 oldalon jelenik meg a Mecseki Bányász.

KELLEMES KARACSONYI UNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KIVANUNK OLVASÓINKN

A szénbányászat racionalizálásának nehéz kérdései

A nehézipari miniszter a továbbiakban a következőket mondotta:

— Amilyen kedvező változásoknak lehetünk kezdeményezői és részesei az energiaellátás területén, ugyanúgy gondot és problémát jelent a szénbányászat szociális kérdéseinek társadalmi rendszerünk alapelveinek megfelelő megoldása. Engedje meg a tisztelt országgyűlés, hogy leszögezzem: szocialista rendszerünk lényegéből következően ezeket a nehéz kérdéseket a legmélyebb humanitással, a bányászság méltó megbecsüléséből mit sem engedve kell megoldanunk.

— Amikor a szénbányászat racionalizálásának útjára lépünk, arról tájékoztattam az országgyűlést, hogy a korábbi nagy fontosságú határozatokat hozott az érintett bányákban felszabaduló munkacélszerű átcsoportosításáról. Az élet bebizonyította, hogy erre a határozatra szükség volt. A határozat — annak ellenére, hogy egyes részleteinek végrehajtása vontatottan halad — lehetővé tet-

te, hogy az energia struktúra javítását nagyobb megrázkódtatások nélkül kezdhessük meg.

— Köszönetet mondok mindazoknak a párt- és tömegszervezeti vezetőknek, gyár- és vállalatvezetőknek, akik máris jelentős segítséget nyújtottak a felszabaduló bányászok helyben történő foglalkoztatásához. Ezek a foglalkoztatási lehetőségek, a más bányamedencébe áthelyezésre került dolgozók letelepítésével kapcsolatos támogatások, nyugdíjrendszer célzerű módosítása, a kereset-csökkenést lényegesen enyhítő egyéb intézkedés, a bányauzemek és bányavállalatok vezetőinek sokoldalú, humanus, az egyéni problémák gondos és lelkiismeretes megoldására irányuló fáradozásai biztosították, hogy a személyi kérdések az esetek döntő többségében méltányosan rendeződtek.

— Említettem, hogy az energiaszerkezet átalakítását a tervezetthez képest sikerült meggyorsítanunk. Ebből adódóan a szénbányászatban jelentkező foglalkoztatási prob-

Az MSZMP Mecseki Szénbányák Bizottságának levele a KISZ tagjaihoz

Kedves Elvtársak! Fiatalok!
A magyar kommunista ifjúsági mozgalom ötven esztendővel ezelőtt, 1918. december 30-án indult útnak.

A Kommunista Ifjúság Magyarországi Szövetsége a KMP ifjúsági szervezete volt, a párt harcait támogatta a fasiszta elnyomás éveiben, a horthysta terror és a háború ellen.

A bányász ifjúság is méltó módon vette ki részét a sötétség éveiben a harcokból. Részt vett az ellenállási mozgalomban, fegyveres akciókban, tüntetéseken, sztrájkokban. Aktív harcosai voltak a küzdelemnek a kómói bányász fiatalok, a pécsiek, a szászváriak; felléptek apáik oldalán 1927-ben, 1937-ben, ott voltak a Csertetőre vonuló tömegben, amikor a türethetetlen nyomor ellen vonultak fel és a csendőrpuskákkal néztek farkasszemre.

A bányász fiatalok ma is méltóak hősi elődeikhez. Minden cselekedetüket áthatja jelmondatuk: „Hűség a néphez, hűség a pártnak!” Hallatják szavukat, amikor messze földön, Vietnámban pusztítják osztálytöbbségeiket. Tiltakozásuk gyakorlati, kézzelfogható, — vietnami termelési műszakokat szerveznek és munkabérüket a szabadságért harcoló vietnami nép megsegítésére adják. Politikai állásfoglalásuk a mindennapi életben is hangot kap: irodalmi műsorral, jelenetekkel, dallal hirdetik szolidaritásukat az amerikai barbarizmussal szembenálló népekkel.

Amikor több szén kellett az országnak, hogy az ipar gyors ütemben fejlődhessen — több szén adtunk és ebben a KISZ tagjai mindig a legjobbak között haladtak. Amikor tűz, víz, gáz fenyegette bányáinkat, a fiatalok mindig ott voltak a mentő csapatokban. Amikor a szocialista munkafegyelmeg megerősítése volt napirenden, a bányász fiatalok tudták, hogy nekik kell példát mutatniuk.

A társadalmi munka-akciókban: a kómói

bányászpark építésében, a pécsi tudománytörténeti kertjének szépítésében, a vidámpark építésében és felszerelésében, — a munkásmozgalom évfordulóinak megünneplésében, a bányász mártírok családtagjainak patronálásában mindig ott találjuk a mi bányász fiatalágunkat, a KISZ legaktívabb tagjait.

Az anyagtakarékossági mozgalomban, a biztonságos termelésért folyó küzdelemben is kiemelkedő eredményeket ért el a KISZ-szervezetünk: színvonalas vetélkedőkkel és fejtörőkkel igyekeztek emelni szaktudásukat, technikai ismereteiket.

A politikai önművelésben, a szakszervezeti politikai oktatásban, a pártoktatásban, a KISZ-oktatásban is évről évre jobb eredményeket értek el, általános műveltségüket pedig állami iskolákban, művelődési házakban, szakkörökben, TIT előadások meghallgatásával emelik. A veteránok megbecsülésének is a fiatalok voltak 1968-ban a megvalósítói. Felkeresték a bányász munkásmozgalom még élő harcosait, naplókba jegyezték emlékezéseiket, ajándékokat vittek nekik, meghívták az ifjúsági rendezvényekre, kikérték tanácsaikat a munkában, a politikai mozgalmakban és támaszkodtak tapasztalataikra.

Mindennek azt igazolják, hogy a mai bányász ifjúság méltó apái jó híréhez. Képes arra, hogy a KISZ soraiban tömörülve végrehajtsa a ráháruló feladatokat: szocialista emberrel váljék és ha kell, életét is adja a szocialista hazáért. A hadseregben is helytállnak bányász fiataljaink, jól elsajátítják a harcászati kiképzés anyagát, fegyvereztetik, jó katonákká válnak.

A KIMSZ megalakulásának 50. évfordulóján szeretettel köszönti KISZ-tagjainkat, a kizsistákkal együttműködő fiatalokat, minden becsléssel bányász ifjút.

MSZMP MECSEKI SZÉN-BÁNYÁK BIZOTTSÁGA

EMLÉKEZZÜNK!

Egy bányász mártír születésnapján

Feltig Imre

1906. december 18-án született. Nyolcan voltak testvérek. A család a jobb megélhetés szempontjából Németországba vándorolt. Feltig Imre is ott született. Életében ezt mindig eltitkolta. „En Somogyban születtem” hangoztatta. Szíve mindig magyar volt. A Feltig család életében is bekövetkezett az, amit mi honvágyának nevezünk. Ők a jobb kereseti viszonyok mellett is hazavágytak. Magyarul beszéltek, magyarul ál-

modtak az erősödő faszizmus országában. Visszatértek újból hazájukba.

Feltig Imre mint kovácsinas kezdte pályáját. Az idő múlásával csészerező, majd légműködővezető lett. 17 évig dolgozott István-aknában. Már fiatalon megismerkedik a dolgozók problémáival. A szakszervezetben tisztsége volt. Az utátrá jutást csak szívós kitartó és kitűnő munkájával kerülte el. Egy alkalommal a bányagazgatóság hívta Feltig Imre édesapját — aki

szintén az aknán dolgozott — és tudatták vele, hogy fia „kommunisztikus irányzatokat” követ.

Figyelmeztették, hogy esély akadályozza meg, vagy ellenkező esetben az eltávolítottak listájára jut. A nagy világgazdasági válság idején a bányászat megkezdte sztrájk-sorozatát. Ő aktív harcos az eszmének. Aldozata lett a horthysta rendszer brutálisításának. Arván hagyta gyermekeit, akik közül a legfiatalabb 9 hónapos s a legidősebb 11 éves volt. Felesége hiába kért segítséget 4 gyermeke eltartásához. A rendszer ezt megtagadta tőle. Két gyermek útja az árvaházba vezetett. Az otthon maradt 9 hónapos és 3 éves gyermekeket az édesanya kapálással, kosztosok fogadásával, mosással és különböző alkalmi munkák elfogadásával tartotta fenn. Boldog családi élet csak a felszabadulás után jutott osztályrésztül számukra.

1937. február 24-én oltotta ki életét Feltig Imrénél a néppellenes tőkés hatalom. Csendőrok lötték agyon Csertetőn Hegedűs Mihályt és Keller Jánossal együtt, amikor a nyomor ellen tüntető tömegbe löttek.

Gyűlölettel gondolunk az embertelen hatalomra és szeretettel mindazokra, akik bátrak voltak lázadni ellene — szeretettel gondolunk Feltig Imrere is, december 18-án volt születésnapja alkalmából.

SZEN. CIGARETTAFILTEREK

Az amerikai Pittsburgh Acélvadé Carbon Company, Pittsburgh, ez év szeptemberében, Hamburgban szerette meg a német piacot is megismergetni az aktív granulált szén cigarettaszűrőként történő alkalmazásával. Az USA-ban már hosszabb idő óta használják a granulált szenet füstszűrőkért, amely állítólag kevésbé rák okozó. (Bergbau, 68/7.)

AUSCHWITZ

E tájon legelhetett birkanyáj, szelíd terelésre nyújtva botját békésen baktathatott a pásztor, nem ütött végig a bódros nyájon.

S astán elnémult kolomp és nóta, barakkok rendje sorakozott fel, s vezényszóra állt a cefkos tábor, vért köpött a ketrebe zárt pásztor.

Sárga csillagos árnyak inogtak az óriás szögesdrót falakon; — és hörgött a kín és tombolt a vad, cicsgázott testre zuhant a bot.

Kavicsokon nyoszörgött a bakancs, hideg csontokban kihűlt a velő, e csoszogó szám egykor ember volt; munkálkodott s néha talán dalolt;

E kapu mögött tárult a pokol, hol embereket öltek játékból; itt gépesítve kaszált a halál, a bűnjel, a gázkamra most is áll.

Komiszan csip a szél a tájon áll, derékon csapja a hajló nyírfa. Szállós az emberi hamu s a hó, nincs e szegényre elég takaró.

Halt! — Ez itt Auschwitz; sötétben komorlik a barakk-sorban a tizenegyedik, hol ezren és ezren rogyant térdre, omlottak le a „halálfa” tövében...

Testvér, te sírsz? sírok, sírunk, sírhatunk. (Oswiecim, 1968. december 7.)

SZAMOSI MATYÁS

Kiváló ifjúsági klubok

A KISZ Központi Bizottsága, a Művelődésügyi Minisztérium, a Honvédelmi Minisztérium, a SZOT, a SZÓVOSZ és a Népművelési Intézet által közösen meghirdetett II. Kiváló Ifjúsági Klub Pályázat értékelésére került sor az elmúlt napokban, a KISZ Központi Művészegyüttesének Székéházában, Budapesten. Megyeinkből, a pályázatra benyújtott 25 klub közül öt klub — a Pécsi Orvostudományi Egyetem, a Mecseki Szénbányák Széchenyi-akna, a Mecseki Erőbányászati Vállalat, a mészési, és a bere-mendi „Guevara” — nyerte el a kiváló cím viselésére jogosító díszes oklevelet. Az oklevél mellé a Pécsi Orvostudományi Egyetem ifjúsági klubja ötezer forint pénztalomban, a többi klub értékes tárgyjutalomban részesült.

Kedvezményes színházjegytalványok

A Művelődésügyi Minisztérium az 1968-as kormányrendelet értelmében a miniszter elvtárs rendelkezésére álló kulturális alapról az 1968/69-es színházi évadra 600 ezer forintot biztosított kedvezményes ifjúsági akcióra.

A KISZ Baranya megyei Bizottsága a rendelkezésére bocsátott 2400 db utalványt szétosztotta a járási, városi bizottságok között azzal a céllal, hogy az akcióprogramok sikeres teljesítésében, a KISZ különböző politikai, kulturális, sport- és más akcióinak végrehajtásában élenjáró fiatalokat, alapszervezeteket

juttalmazzanak a kedvezményes utalványokkal. Az utalvány színházjegyenként 5,— Ft kedvezményre jogosít, s az ország bármely színházának előadására — beleértve a tájelőadásokat is — érvényes.

A Pécsi Nemzeti Színház alábbi előadásaira érvényesek az utalványok: *Velamennyi opera- és balettelőadás, Miller: Pillantás a hídról; Shakespeare: Sok hűhó semmiért.* A kedvezményt előreláthatólag jövő év februárjától más előadásokra is kiterjesztik, azok jegyzékét közzélni fogjuk.

KÉRI TAMÁS:

SUNYÓ

— Kules nincs? — kérdezték kintől.
Végre feltárult az ajtó. Három-négy ember tödült be a cellába, puskával, gumibottal, hegesztőpisztollyal felfegyverkezve.
— Testvérek! Eljött értetek a forradalom! — mondta egy forradalos arcú, és karját kinyújtotta Sunyó felé.
Sunyó ügyesen elhajolt, és hatalmas pofont helyezett el a forradalón. A forradalom becsúszott a prices alá, ahonnan rögtön ezután egy pirosfekete csfkos gránát gurult ki.
A következő felemelte a gumibotját. Sunyó felemelte a kezigránátot.
— Tárgyaljunk! — zihálta Guttman úr.
— Testvérek! — mondta óvatosan a gumibotos, és két lépést hátrált. — Testvérek! Számít ráok a forradalom!
— Nekünk nem szabad elmenni innen. Mi vagyunk a rabok.
— Kiszabadítunk benneteket! Lent vár a teherautó, megyünk Pestre, harcolni a szabadságért.
— Ha úgyis kiszabadulunk, minek harcolni?
— Es különben is, ilyen ruhában... — Csicsó még tétovázott.

— A csfkos ruhának becsülete van — hallatszott a prices alól, de újabb kezigránát nem gurult ki.
— Nagyon sajnálom — sóhajtott Albert —, de az a helyzet, hogy mi még nem kaptunk ebédet.
— Ne legyetek örültek, már üres a börtön. Na! Jöttök vagy nem?
— Hát, ha így áll a helyzet...
Csicsó kísértelt az ajtón, és eltűnt a kanyarban. Utána Guttman úr is. Albert nyílt egyet, arca szomorú volt, mint búcsúzásakor szokás, aztán őt is elnyelte a kód.
— Hát maga? — érdeklődött Sunyó, és előráncigált a prices alól egy embert.
— Még találkoznék! — mondta az, és fenyegetően, ugyanakkor gyorsan távozott. Sunyó egy darabig szótlanul szívtá a megkerült fegyvertől kapott cigarettát, aztán becsukta az ajtót, mert ilyenkor októberben már nem kellemes a huzat.
Es az ebéd még egyre később.
Sunyó elgondolkodva ballagott az országúton. Elegáns rendőrgyeneruha foszlalt hatalmas termetén, kivéve a hátát, ott fel volt szakadva. De

hát a börtönudvar nem ruha-tár, örült, hogy egyáltalán át tudott öltözni.
A gyaloglás egyébként nem esett nehezére, mert csizma helyett egy remek barna lakcipőre akadt, csak zoknit nem talált az istennek sem.
Egy Weapont tűnt fel az úton. Sunyó megnyugtató karmozdulattal intett tovább, tudta, milyen idegesítő dolog egy rendőr, még lakcipő nélkül is. A sofőr nyilván félreértette a mozdulatot, mert beléteposott a fékbe. Két géppisztolyos figura termelt előtte.
— Igazolja magát!
— Fura világ! — gondolta Sunyó. — A rendőrt igazoltatták.
— Sajnálom — mondta udvariasan —, én egy olyan rendőr vagyok, akinek nincs igazolványa.
— Ne is mondd, elarult a cipő!... Na, ugrás, fel a kocsira! Gyerünk, mire vársz! Örülj, hogy nem lövünk habba. Egyelőre...
— A helyzet az — szölt Sunyó, és tarkóját vakarta —, hogy nokem Pesten van dolgom. De ha ragaszkodtok hozzám? — mondta vigyorogva, mert a géppisztollyal csiklan-

dozták a mellét. — Na, ne izélj már!
— Ennek a félelem elvette az eszt — magyarázta a bökdős, majd hozzafordult:
— Szökni akartunk?
— Látom, mindent tudtok! — sóhajtott Sunyó. — Nem akartunk, de aztán úgy alakult. Hová megyünk? A börtönbe?
— Aha! — csillant fel a sofőr szeme. — Ez biztos tud valamit a föld alatti börtönökről... Mondd, te hullajelölt! Tényleg húsdarálással dolgoztok?
— Ugyan! Én érettségiztem! Az elvtársak mivel foglalkoznak?
— Elvtárs az öregenyád! Egyébként semmi közöd hozzá!
— Mondhatok valamit?
— Nem!
— Csak azt szeretném megjegyezni — zsebéből előhúzott egy pisztolyt —, hogy eldobnám ezt a vacakot, mert nem tudok vele bánni. De ha valamelyiketek megtanítana...
— Azonnal emeld fel a kezéd, mert kettéfűrészellek egy sorozattal! — mondta a géppisztolyos, aki ezek szerint nyilván favágó volt és idegesen rángatta a závarzatot.
— Te sem értesz hozzá, mi? — kérdezte Sunyó megértően.
— Hát, persze, azt még nehezebb megtanulni. És ti? Miért nem segítetek a főnöknek? Csak nem?
Szörnyű gyanú rakott fészket a lelkében: Ezek a barát-

ságtalan emberek talán lopták a fegyvereket.
— Egy percig sem megyek tovább veletek! — kiáltott önérzetesen és lehúzott egy olyan pofont a főnöknek, amelyet mindenkinek szokott. Az autó éppen hogy elkerülte az útszélt árkot. A főnök behorpasztotta a hűtőt.
Sunyó leugrott a kocsirol, és futni kezdett. Mögötte lövés dörrent.
— Aha, a start... — gondolta, és cikeakkban folytatta a futást.
A sofőr ismét leállította a kocsit, és káromkodva látott a durrdéfekt megjavításához...
Sunyót Pest határában állította meg egy parasztember.
— Biztos elvtárs! Csak nem akar ebben a gúnyában befutni a városba? Jöjjen, adok egy rabruhát. Az mégis biztonságosabb.
— Köszönöm, bátyám, de jobban szeretem a középutat. Nincs véletlenül egy ócska civilruhája?
— Csak ócska van. De hát az kell nekem is. Tudja mit, addig irthagyja a rendőrgúnyát. Aztán majd visszajön érte. Ha vége lesz ennek a hacacárnak.
— A rabgúnyát is úgy hagyták itt? — érdeklődött Sunyó.
— Igen. De azért nem jönnek vissza.
Késő este egy jól megteremtett parasztember csengett a Csobánka utca egyik házá-

nak kapuján. Kissé már hűvös volt a levegő, ezért hámarosan kopogtatni kezdett, majd valakinek a barna lakcipőjével rugdalta a kaput. De ez is csak annyit ért, mintha csengett volna. Ekkor lenyomta a kilincset...
A lépcsőházban a nyomorék Szegeci jött vele szemben, púpján keresztülvetett géppisztollyal.
— Szent isten! — csodálkozott. — Maga az, Friedrich úr? Rehabilitáltak?
— Nem. Ehes voltam. De ez a piszkos házmester nem nyitotta ki a kaput. Sőt. Be se csukta.
— Maga még nem tudja? Elhagyta az országot. A kapukulcsot is magával vitte.
— Hadd hulljon a férgese! Maga mikor megy?
— Még van kedve viccelni? — Szegeci sajnálkozva nézett rá.
— Komolyan kérdeztem.
— Azért! Nincs véletlenül egy felesleges dobtára?
A lakásban sötét volt. Sunyó már le akart menni a kulcsért a házmesterhez, amikor végre kinyílt az ajtó, és egy villamoskalauz jött ki a feleségével... Egy szál gatyában. És még ő volt mérges, hogy megzavarták. Sunyó szótlanul, szomorúan ütötte a fejét (nem a sajátját), magában igazat adott neki: ilyenkor mindig az asszony a hibás.
(Folytatása következik)

TÁJÉKOZTATÓ

I. ÉVFOLYAM
II
SZÁM

A MECSEKI SZÉNÁNYÁK IGAZGATÓSÁGA MŰSZAKI-GAZDASÁGI-SZERVEZÉSI TÁJÉKOZTATÓJA

Előkészületek Szabolcsbányán egy fejtés komplex-gépesítésére

A lehetőségek felmérése Szabolcsbányán

Üzemünk 1968. márciusában részletes vizsgálatokat végzett a lépegető-biztosítás alkalmazási lehetőségeire és az adottságoknak megfelelő típus kiválasztására vonatkozóan. A fejtések komplex-gépesítése szempontjából a telepek és mellékközvetek geológiai adottságai, az alkalmazott fejtésmód, valamint a fejtési tömbök méretei jönnek számításba, figyelembevéve, hogy az utóbbiak csak viszonylagos értelemben adottságok, mivel ezeket (sok más egyéb mellett) maga a fejtési technológia is befolyásolja.

A mecseki szénmedence műveléstechnikai jellemzői mind csapás-, mind dőlésirányban erősen változóak, így a technológiai problémák megközelítéséhez nem nyújtottak támpontot az átlagértékek, ezért a rendelkezésre álló adatok alapján a leggyakoribb értékeket, a változások jellegét, mértékét és gyakoriságát vizsgáltuk. Mellőzve a részleteket, az alkalmazás lehetőségeit illetően az alábbi megállapítások tehetőek.

1. A területet három nagy (20-60 m elvetési magasságú) harántvölgy tagolja, ezek gyakorlatilag meghatározzák a keresztvágatmezők határait. Ezen belül a település — a medence egyéb területeihez viszonyítva — tektonikai szempontból nyugodt településű, amely az alkalmazás szempontjából kedvező.

2. A vizsgált telepések a kedvező és kedvezőtlen adottságok nagyszámú kombinációját adják. Ezért a költségesebb, de univerzális berendezések beszerzését javasoltuk.

3. A telepések jellemző vastagsága alapján a szénvagyongosztlása a következő:

1,5 m alatt	13%
1,2-2,0 m	18%
2,0-2,5 m	20%
2,5-3,0 m	20%
3,0 m felett	30%

A telepéseken belüli vastagság-ingadozást figyelembevéve a megoszlás ettől természetesen eltér, de irányadó az 1,5-3,0 m fejtési magasság.

4. A zavart település és a mellékközvetek minősége indokolja, hogy minél kisebb legyen a biztosítatlan felület. Ezt a szempontot mind a jövesztő-, mind a szállító-, mind a biztosító-berendezések megválasztásánál érvényesíteni kell.

A támpontes biztosított szelvény meghatározásánál — a szén kis szilárdsága miatt — a jövesztő- és szállítóberendezés helyigényén kívül a kialakult rézsút is figyelembe kell venni.

5. Kisebb átlagdőlésű fejtési tömbökben is számítani lehet nagyobb meredek szakaszokra, továbbá a dőlésszög a mélység felén növekvő tendenciát mutat. Ezért nagy dőlésre alkalmas szerkezetek és stabilizáló berendezések alkalmazása indokolt.

6. A mellékközvetek kis szilárdsága miatt minél nagyobb felületű talplemezek és süvegterendák szükségesek.

A Mecseki Szénbányák és a NIKEX képviselői által

1968. július 4. és 15-e között teljesített tanulmányút során sikerült olyan berendezéstípust kiválasztani (és megfelelő módosításokban meg egyezni), amely a fentiekben ismertetett adottságokat előreláthatóan kielégíti.

A kiválasztott gépi berendezések

A Gullick cég által szállítandó biztosítókereteket az 1. sz. ábra szemlélteti. A berendezés fő részei a következők: 1. alaptest, 2. fejrész, 3. hidraulikus támpók, 4. előtoló henger, 5. stabilizáló hengerek, 6. távtartó sarú, valamint az alapterezhez erősített vezérlőpult.

A jövesztést maróhengeres fejtőgép, a szállítást páncélkaparó végzi. A keret állóhelyzetében a hidraulikus hengerek a fejrészt alkotó 2 csuklós süveget a főtéhez szorítják.

A fejtőgép elhaladása után a fejrészt leengedjük és a keretet a páncélkaparóhoz csatlakozó előtoló hengerrel előre vonjuk a fogásmélységnek megfelelően. Közben

téjéhez és talpához rögzíthetők, egymáshoz képest pedig hidraulikus hengerrel mozghatnak, így biztosítható a kaparófej rögzítése és mozgathatása.

A fejtés valamennyi hidraulikus berendezését központi szivattyú látja el, szükség esetén nyomásfokozók közbeiktatásával.

Felkészülés a berendezés fogadására és üzembehelyezésére

Az üzembehelyezésig esedékes feladatok megoldásában közvetlenül részt vesz a Beruházási és Fejlesztési Osztály, a Gépészeti Osztály, az Anyagellátó üzem, a Kossuth-bányagépüzem, a Villamos üzem és természetesen Szabolcsbánya üzem. A végrehajtás napra meghatározott ütemterv szerint folyik. A Beruházási és Fejlesztési Osztály feladatai az egyes osztályok és üzemek tevékenységének koordinálása és a szállító-céggel a kapcsolat tartása. A Gépészeti Osztály részt vesz a berendezések szállítása, valamint az energiaellátás tervezésében, intézi az emulzió előállításával kapcsolatos teendőket, megvizsgálja

meltetésére, szállítására és karbantartására.

A következőkben sorra vesszük az üzemet közvetlenül érintő feladatokat.

A berendezések tárolására alkalmas raktár rendelkezésre áll, hátra van a belső mozgatható szükséges daru felszerelése. A szétszedett keretek pályakocsin jutnak az aknáig. Az alaptestet előreláthatóan kastétón adjuk le, mivel szélesebb a belső kaméretnél. Az aknarakodón az alkatrészek ismét pályakocsi-ba kerülnek és így a fejtés felső kijáratához szállíthatók. A fejtésben a mozgatható összeszerelt állapotban görgősoron, vagy deszkákon, vílla segítségével történik. A jelenleg előkészítés alatt álló fejtésnél bonyolítja a helyzetet, hogy légszintje a 3/a osztás szint (lásd 2. sz. ábra), emiatt egy ereszkén és az osztás szint harántvágatán is szállítanunk kell a kereteket. Az összeszerelést a célnak megfelelő méretekben kialakított és darupályával ellátott osztás szint harántban végzük el.

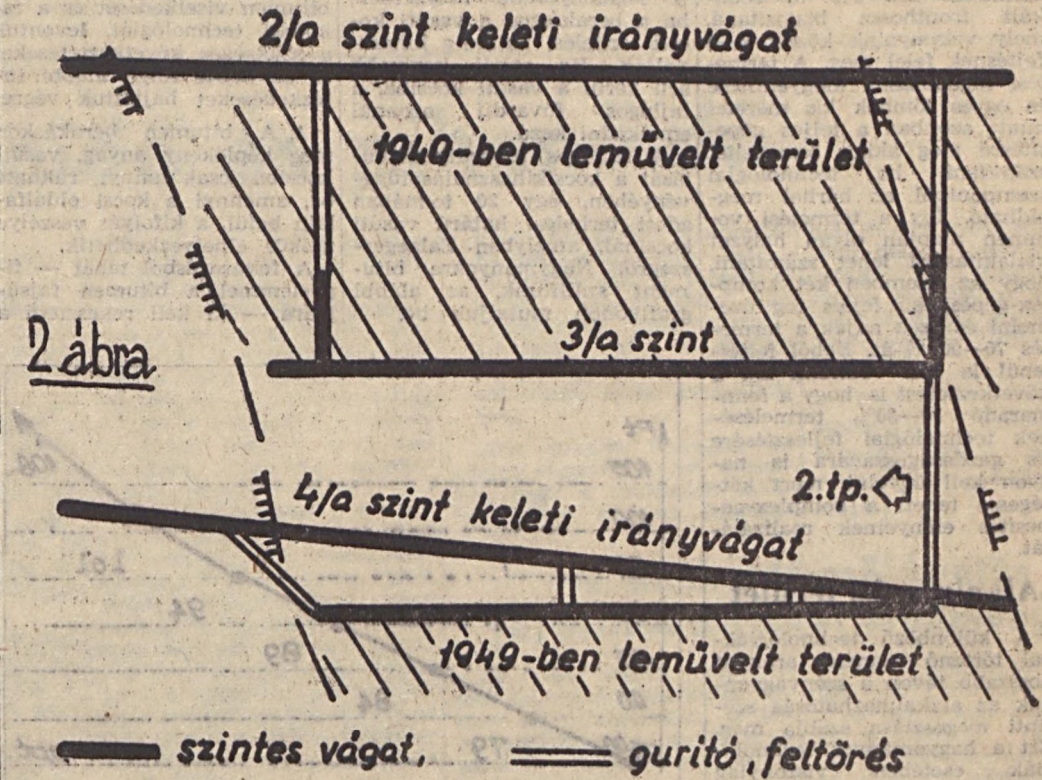
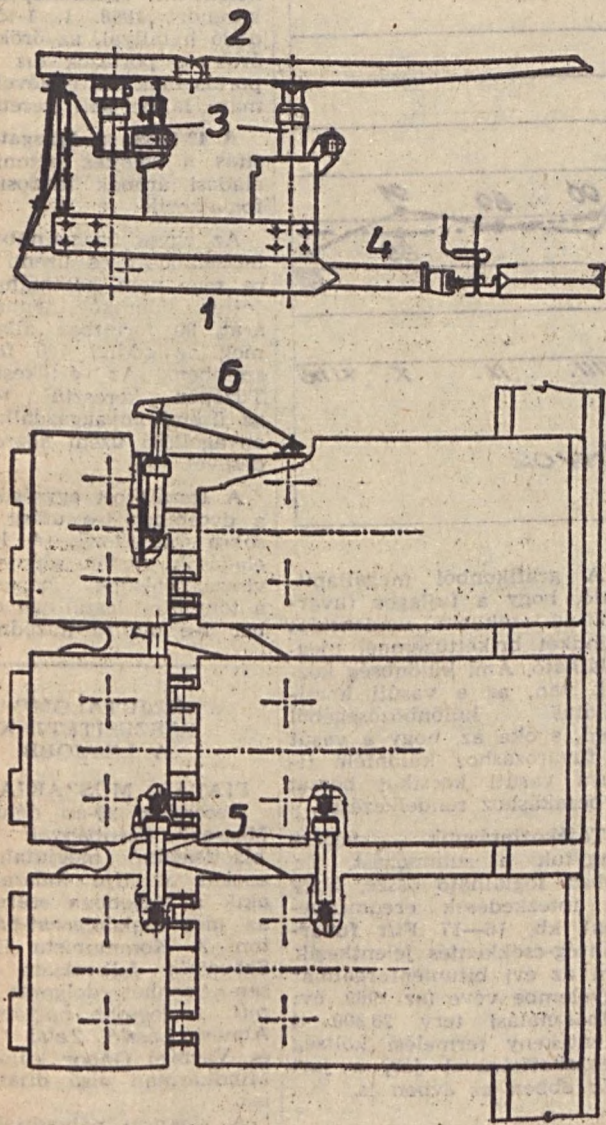
A fejtésindító bányatársaság szélessége — a beszállítást és beforgatást figyelembevéve — 4 m lesz és a kiváltási lehetőség biztosítása érdekében egyedi fémtámpókra biztosítjuk. Kialakítására több lehetőség kínálkozik, a kihajtás időpontjától és a közetviszonyoktól függően (fával, vagy

A komplex fejtésgépesítés szükségszerűsége a mecseki szénmedencében

A fémtámpók, a fejtési kaparóberendezések alkalmazása, a védőháló technológia bevezetése jelentős lépést jelentett fejtéseink korszerűsítésében. Ezek azonban nem növelték olyan mértékben a fejtési teljesítményt, nem csökkentették annyira a fizikai munkát, amennyire az ma már kívánatos. Valamennyi korszerűnek ítélt módszerünk közös gyengéje, hogy csak egy-egy munkafolyamatot érintenek. Különösen szembetűnő a biztosítási munka- és időigényessége fémtámpós biztosítás esetén is. Ismeretesek másirányú erőfeszítéseink is — szénvályu, maróhengeres fejtőgép alkalmazása fémtámpós fejtésekben, fűrészes jövesztés, Rammerát

— amelyek részben sikerrel, részben kudarccal végződtek, de egyöntetűen felszínre hozták a részleges gépesítés buktatóit.

A jelenleg alkalmazott korszerű rész megoldásoktól és korábbi kísérleteinktől egyenes út vezet a fejtések komplex, valamennyi munkafolyamatra kiterjedő gépesítéséhez. Nem kétséges, hogy az új gazdasági mechanizmus bevezetése ezt egyrészt szükségessé, másrészt lehetővé is teszi. Indokolt volt tehát, hogy a vállalatunk — jelentős anyagi áldozatot és kockázatot vállalva — 1968-ban egy komplex gépi berendezés szállítására és kísérleteire szerződést kötött az angol Gullick-céggel.

a kaparó helyzetét csapásirányban a szomszédos keretek előtoló-hengerei rögzítik. A következő fázisban az előtoló-hengerek a páncélkaparót a homlokhoz tolják. A távtartó sarúkkal az egyes keretek egymáshoz viszonyított helyzetét szabályozzuk.

A stabilizáló hengerek megakadályozzák a keretek esetleges felbillenését.

A maróhengeres fejtőgép és a páncélkaparót a BJD-cég szállítja. A fejtőgép kéthátasú. Vezetőpályája a páncélkaparón van kiképezve. A kaparó 2 meghajtófeje a fejtés alap-, illetve légvágatában helyezkedik el és egy-egy hidraulikus önjáró berendezéshez csatlakozik, amelyek közül a felsőt a nyugatnémet Glückauf cég szállítja.

A berendezés fő részét két keret képezi, amelyek hidraulikus támpókaj a vágat fő-

egyek alkatrészek vállalatán belüli gyártásának lehetőségét és előkészíti a gyártást. Az Anyagellátó üzem gondoskodik a vagonban érkező berendezések kirakásáról, átvételéről és az üzembe való szállításáról.

A Kossuth-bányagépüzem gyártja a keretek szállítására szolgáló pályakocsikat, az omladék-felfogót és esetleges egyéb kiegészítő berendezéseket.

Szabolcsbánya kollektívája végzi az üzemi tárolás, a bányabeli szállítás, összeszerelés megtervezését, valamint elkészítette az első komplex-gépesítésű fejtési tömb előkészítési, lefejtési, szállítási és szellőztetési tervét, amelynek alapján a kivitel munkák jelenleg folynak. Az üzem feladata a dolgozók felkészítése a berendezések üze-

TH-val biztosított gurítóból képezzük ki, vagy eleve fémtámpós gurítót hajtunk). A fejtés légvágatának szelvényét a szokásos szempontokon felül a fejállomás speciális igényeknek megfelelő szelvényben hajtjuk ki. Az alapvágatban helyezkedik el a központi szivattyú és emulziós tartály, valamint a szénszállító berendezés, így annak szelvényét ezek a berendezések határozták meg. A szállítás a 4/a szint K-1 irányvágatig folyamatos szállítóberendezéssel és rövid feltöreseken keresztül történik.

Az alapvágatban elmarad a kaparó-rövidítés, mivel a fejtéshez csatlakozó egység magasabban helyezkedik el és a rövidülésnek megfelelő mértékben a következő egység fölé csúszik.

(Folytatás a 4. oldalon).

Előkészületek Szabolcsbányán egy fejtés komplex-gépesítésére

(Folytatás a 3. oldalról)

A zavartalan szállítás érdekében az irányvágatban csillapított képezzük, ehhez megfelelő rendezőt alakítunk ki. Az energiaellátást a 2/a. és 4/a. szinten létesítendő 500 kVA-es transzformátor-állomással oldjuk meg.

A folyamatos alkalmazás kilátásai Szabolcsbányán

Ebből a szempontból két kérdés megoldása lényeges: 1. megvalósítható-e a gépesített fejtési biztosító- és jüvesztőberendezések folyamatos, hosszabb távú üzemeltetése, 2. hány fejtés és milyen frontosság gépesítésére célszerű berendezkedni.

Ezeket a felméréseket azért kell minél korábban elvégezni, mert következményei már a közeljövőben jelentkeznek (pl. létszámkérdések, fémtámállomány stb.).

A felmérést — az átcsoportosítás lehetőségére való tekintettel — vállalati szinten is el kell végezni a kísérleti időszak tapasztalatai alapján. A következőkben Szabolcsbányán vonatkozásában áttekintjük a befolyásoló tényezőket és becslést végzünk várható hatásukra.

A termelés volumene

A jelenlegi szállítási kapacitás 2500—2700 t/nap mélyművelésű szén termelését teszi lehetővé. Az a sajátos helyzet alakult ki, hogy a termelési kapacitás a már meglévő létesítmények viszonylag kis költséggel megoldható rekonstrukciójával és az egyébként is szükséges kapacitástartó beruházások módosításával 1974-ig 3500 t/napra növelhető.

Napi 3,0—5,0 m előrehaladást, 3,5 t/m² telep-területi termelést feltételezve, ezt a termelést 210—340 m redukált frontosság biztosítaná, mely viszonyaink között 2—4 fejtésnek felel meg. A termelési ingadozások kiegyenlítése és egyes tömbök kis méretei miatt azonban a teljes gépesítésre még akkor sem lehet számítani, ha technológiai szempontból ez bárhol megoldható. Így a termelési volumen alapján olyan helyzet kialakítására lehet számítani, hogy az üzemen két komplex-gépesítésű fejtés fog üzemelni és ezek adják a termelés 70—90 %-át. Ebből feltétlenül le kell vonnunk azt a következtetést is, hogy a fennmaradó 10—30% termelésnek technológiai fejlesztésére és gazdaságosságára is nagyon kell ügyelni, mert kétségteljesen teheti a komplex-gépesítés előnyeit realizálhatatlanná.

Alkalmazási terület

A különböző technológiákkal történő termelés arányát hosszabb távon a szénvagyonnak az alkalmazhatóság szerinti megoszlása szabja meg. Ezt a hagyományos technológiák esetében viszonylag könnyen meg lehet oldani, mert többnyire fennáll a helyettesítés lehetősége és gazdasági mutatóik között sincs nagyságrendi eltérés. A fejtések komplex-gépesítése ezen a téren minőségileg új problémákat vet fel.

Ezek lényege a következő: 1. Megváltoznak a művelési kritériumai. Ha ugyanis minden — eddig kitermelhetőnek ítélt — teleprészhez ragaszkodnánk, nem lehet a gazdaságosságnak megfelelő mértékig kiterjeszteni a komplex-gépesítésű fejtések arányát.

2. A teljesítmények közötti nagyságrendi eltérés miatt adott létszám mellett az átcsoportosítás a termelés ugárráse új változását vonja maga után.

Mindebből következik, hogy amikor a geológiai adottságok alapján a folyamatosan üzemeltethető frontosszra kívánunk következtetni, akkor azt is figyelembe kell

vennünk, hogy esetenként gazdaságos lehet egyes tömbök teljes felhagyása, vagy hagyományos technológiával való termelés olyan tömbökben, ahol komplex-gépesítésre is lehetőség van. Mind-ezen tényezők számbavétele

Dőlésszög	—35°	—35°	40°	—40°
Fejtési magasság m	1—5,—2,5	1,2—3,0	1,5—2,5	1,2—3,0
Szénvagyon %	15	25	20	35

Ez azt jelenti, hogy ha a táblázatban szereplő vastagsági és dőléshatárokat nem tudjuk túllépni, egy komplex-gépesítésű fejtés folyamatos üzemeltetésénél többre nem lehet számítani és ehhez is nagyfokú előkészítettség szükséges, az egyes területeknek az állagtól való eltérése miatt.

A kisebb vetők, gyűrődések, a vastagság változásának hatását helyi tapasztalatok híján nem lehet becsülni, de feltételezhető, hogy a fenti értékek lényegesen nem befolyásolják.

A fejtések magasságát illetően tekintettel leszünk arra, hogy ez nem adódik egyértelműen a telepvastagságból, a többpados telepek, a közelfejtő telepek és a vastag telepek esetében.

A folyamatos és gazdaságos üzemeltetés érdekében olyan technológiák kialakítására

helyi tapasztalatok híján — egyelőre lehetetlen, tanulmányos azonban a várható nagyságrendek becslése különböző feltételek mellett.

Ha csak a dőlés és a vastagság hatását vizsgáljuk, helyzetre lehet számítani:

Dőlésszög	—35°	—35°	40°	—40°
Fejtési magasság m	1—5,—2,5	1,2—3,0	1,5—2,5	1,2—3,0
Szénvagyon %	15	25	20	35

kell törekedni, hogy ez a lehetőség bővüljön, közelebb kerüljön:

— a 20—30 cm-es beagyalások elkülönített jövesztését és

— a vastag telepek többszöretes művelését kell megoldani.

A magassági határok bővítésén, a dőlésszög növelésén kívül ezek a műszaki feltételei az alkalmazási terület növelésének.

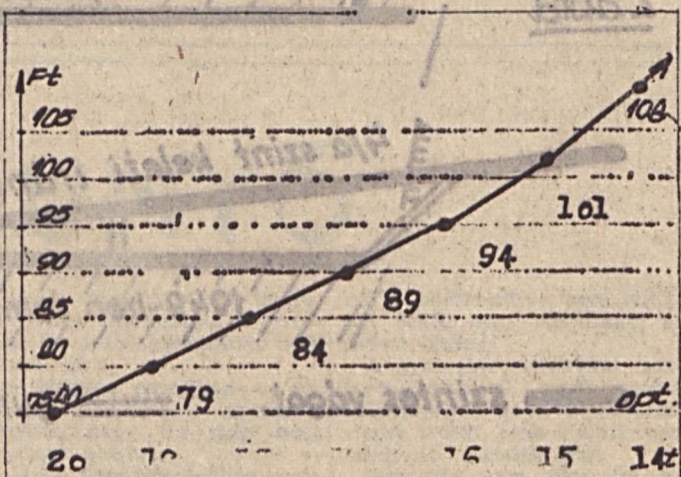
Hosszú és küzdelmes út vár még a vállalat és az üzem dolgozóira, amíg a komplex gépesítés tért hódít a mecseki szénmedencében. Reméljük, jövőre már ennek egy sikeres állomásáról számolhatunk be üzemünk.

Gerentsér Imre — Pető Géza
okl. bányamérnökök,
Szabolcsbánya

A vasúti kocsik helyes megrakásából származó előnyök

A Magyar Államvasutak 1968. január hó 1-én új áru-díjszabást léptetett életbe. Az új díjszabásban az a legfontosabb változás, hogy a fuvardíjat — a kivételeket most nem érintjük — a vasúti kocsik terhelési határát kitevő súlyért kell számítani. Ennek következtében a fuvarozás költségviselője akkor van a legelőnyösebb helyzetben, ha a berakásnál a vasúti kocsik terhelési határát kihasználják. Ha ennél kevesebb áru kerül a vasúti kocsiba, a fajlagos fuvardíj azonnal emelkedni kezd.

A fajlagos fuvardíj alakulását a kocsikihasználás függvényében, egy 20 tonnában adott terhelési határú vasúti kocsinál, amelyben Zalaegerszegről Nagymányokra bitumment szállítunk, az alábbi grafikonon mutatjuk be.

Ismervén ezt a változást, január végén, amikor az első fuvardíjterhelések a vállalatához befutottak és így vizsgálat céljára rendelkezésre állottak, átnéztük a brikettgyártási alapanyagok fuvarleveleit (50 db-ot) és azt a megállapítást tettük, hogy a bitumment szállítás fajlagos fuvardíja 113 Ft körül mozog.

A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy a fuvardíjak csökkentésére intézkedést kellett tenni. — Ez meg is történt! Kiderült azonban, hogy a brikettüzemek — kirakási nehézségekre hivatkozva — azt követelik, hogy a vasúti kocsikba minél kevesebb bitumment kerüljön.

Az első pillanatban egyszerűnek látszó probléma a brikettüzemek kívánsága miatt

rendkívül bonyolultá lett, mert olyan megoldást kellett keresni, ami mellett a vasúti kocsik jobb kihasználását, és ezzel a fuvardíjcsökkentést biztosíthatjuk, de nem tesszük nehezebbé (esetleg költségesebbé) a brikettüzemek kirakási munkáját.

Zalaegerszegen és a brikettüzemekben tanulmányozva a bitumment viselkedését és a rakodási technológiát, levontuk a szükséges következtetéseket és az ebből folyó alábbi intézkedéseket hajtottuk végre:

1. A bitumment berakásakor még képlékeny anyag, vasúti kocsiba csak annyi rakható be, amennyi a kocsik oldalfalain belül, a kifolyás veszélye nélkül elhelyezkedhetik.

A fuvarozásból tehát — figyelemmel a bitumment fajsúlyára — ki kell rekeszteni a

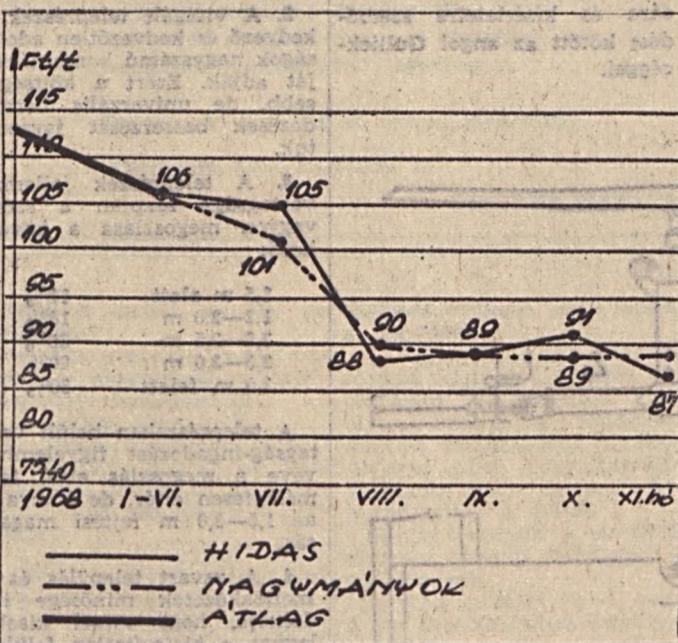
ba kell rakni, hogy a bitumment vastagsága relatíve — a berakott súly növelése esetén is — kedvező maradjon a kirakás szempontjából.

A KPM az előbb említett rendelkezésében arra is utasította Zalaegerszeg állomást, hogy kocsihelyzetéhez képest, a bitumment berakáshoz nagy rak felületű vasúti kocsit állítson ki.

A kőolajipari vállalat pedig arra nézve vállalt kötelezettséget, hogy a vasúti kocsik kihasználását érdekeinknek megfelelően alakítja.

natkozó kérésünket ellenvetés nélkül teljesítve, a bitumment rakodási idejét a 34/1968. sz. Közlekedési Közlönyben közzétett Hirdetményben általánosságban 6 órától 8 órára felemelte, és kilátásba helyezte, hogy nyáron, amikor a bitumment még kirakáskor is képlékeny állapotban van — külön rendelettel — 12 órára kirakási határidőt fog alkalmazni.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

3. A kirakási nehézségek egyik oka az, hogy a bitumment a vasúti kocsik oldalfalához ragad, aminek ellensúlyozására az oldalfalak lemeszelése nyújt védelmet.

A kőolajipari vállalat a kocsik lemeszelését elvállalta.

4. Valamennyi intézkedésünkkel azt céloztuk, hogy a vasúti kocsikba — a fajlagos fuvardíj csökkentése érdekében — a korábbinál több bitumment rakjanak. Ez gyakorlatilag mégis azt eredményezte, hogy a vasúti kocsikból csakannyal kifejlesztendő bitumment rétegvastagsága megnövekedett, a rakodási idő pedig meghosszabbodott. Gazdasági számítással igazoltuk, hogy a vasúti kocsik terhelésének jobb kihasználásával a vasút jelentős mennyiségű kocsiorát takarít meg, így a rakodási idő felemelésére vo-

lalkozó kérésünket ellenvetés nélkül teljesítve, a bitumment rakodási idejét a 34/1968. sz. Közlekedési Közlönyben közzétett Hirdetményben általánosságban 6 órától 8 órára felemelte, és kilátásba helyezte, hogy nyáron, amikor a bitumment még kirakáskor is képlékeny állapotban van — külön rendelettel — 12 órára kirakási határidőt fog alkalmazni.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Az üzemek jelentése alapján a fajlagos fuvardíjról, illetve annak alakulásáról ugyancsak szemléletes grafikon szerkeszthető.

Sajtószemle

37 ÚJ ERŐMÜBLOCK 1971-IG

Az NSZK ipari és közellátási vállalatai 1971-ig 9290 MW összkapacitással rendelkező 37 új erőművet akarnak üzembehelyezni. Ennek keretében a kőszén részese

6010 MW (64,8%), az olaj és földgázé 1520 MW (16,3%), a barnaszéné 1200 MW (12,9%) és a magenergiáé 560 MW (6,0%). (Bergbau, 68/10.)

A SZÉNANYÁSZAT NÖVELI BERUHÁZÁSAIT

Az EWG (Közös Piac) 1968-ban kerekén 976 millió márkát kíván beruházni főképpen kőszénüzemek és üzem

tesztésére. A Brüsszelben kiadott tájékoztatás szerint 1969-ben a beruházások nagysága megközelítően 783 millió márkára tehető. (Bergbau, 68/10.)

FRANCIAORSZÁG 15,4 MILLIÓ TONNA SZENET IMPORTÁLT

Az Association Technique de l'Importation Charbonnière adatai szerint Franciaország 1967. évi szénimportját elérte a 15,422 millió tonnát az 1966. évi 15,897 millióval szemben (—3,9%). Ebből a legfőbb Nyugat-Németország szállította 8,741 m. t., s ennek

keretében 2,564 mil. t. kőszén. A második legnagyobb szállító az USA volt, amely eddigi 1,7 mil. t-ot szállított, 2,2 mil. t-ra növelte különösen a termikus erőművek számára. A Szovjetunió szállítása megmaradt az évi 1,5 millió tonnánál. (Bergbau, 68/10.)

JOBB „KÉT-LÁBON” MEGÁLLNI

Az USA-ban 14 millió márkát költséggel egy nagy kutatóintézetet hoztak létre, s arra számítanak, hogy a benzín szénből való előállításának költségei a felére csökkenthetők. Mily magasra értékelhető ennek az új eljárásnak a gazdaságossága, azt leginkább az mutatja, hogy az üzem alkalmazásig folyó kutatás-fejlesztés költségeit egy olajtársaság fedezi. Röviddel ezelőtt a Continental Oil Comp. megvásárolta az USA legnagyobb bányatársas-

ágát, a Consolidated Coal Co-t, amely laboratóriumban kikísérletezte az üzemanyag szénbázison alapuló olcsó előállításának eljárását. Az egymással igen erősen konkuráló üzemanyagfajtának a Continental Oil társaság általi fuzionálása iskolapéldát állít a többi olajtársaság számára, s az amerikai közvéleményben azt az álláspontot erősítette, mely szerint mindenestre jobb az energiaellátásban két lábón állni. (Bergbau, 68/10.)

A SZENKERESKEDELEM A CSOMAGOLT SZÉN FORGALOMBAHOZÁSÁÉRT

Az értékesítési nehézségek, melyek a kőszén tekintetében az elmúlt években a háztartásokban is felleptek, arra kényszerítik a szénkereskedőket, hogy a fűtőolajjal és földgázzal folytatott versenyükben vonzóbbá tegyék a felhasználó számára a szén. A német tüzelőanyag-ker. a jövőben nagyobb mértékben papírszakokba csomagolva akarja a háztartási szénét kínálni. (Bergbau, 68/7. sz.)

A szén és brikett — melyet az üzemekben bepermeteznek, s ezáltal portalanítanak — 25—35, vagy 50 kg-os egyedi papírszakokba csomagolva kaphatók, és pincékben könnyen és tisztán tárolhatók. Az ilyen módon értékesített szén, — bár még csak 2—3%-át teszi ki a háztartási szén-felhasználásnak — de a kényelmesebb kezelés alapján e részarány emelkedése várható. Plasztikszakok alkalmazása is szöbakerült, melyek felütnetik a súlyt, a tüzelőanyagfajtát, és a kereskedő nevét. Ez kitűnő megoldás lenne a porosodás és a hulladékkepződés megelőzésére.

Rendeletek, utasítások

40. sz. Igazgatói utasítás tárgya az örök, portások szabadnapos munkarendjének bevezetése.

Az intézkedés szerint a kéthetenkénti szabadnapos munkarendet 1968. I. 1-től kezdődő hatállyal, az örök, iparörök és portások (az üdülők portásainak kivételével) számára is be kell vezetni.

A 42/1968. sz. Igazgatói utasítás a selejtes betonidomkö eladási árának módosításával foglalkozik.

Az egyes üzemekben felhasznált és üzem céljára már nem használható selejtes idomkö tonnánkénti árát, 80 forintban állapította meg az eddigi 120 forinttal szemben. Az értékesítés a Tüzepon keresztül történik az üzem anyaggazdálkodó és anyagellátó üzem közreműködésével.

A leszállított egységár csak a december 1-e utáni eladásokra vonatkozik. A korábbi eladások esetén akkor sincs visszafizetésnek helye, ha a tényleges leszállítás december 1-e utánra húzódik át.

PENZJUTALOMBAN RÉSZESÍTETTÉK A LEGJOBB

FIATAL MŰSZAKIAKAT December 20-án délután a Mecseki Szénbányák KISZ-bizottságán megjutalmazták azokat az ifjú műszakiakat, akik a legjobban szerepeltek az idei szakdolgozat-pályázaton. A Kommunista Ifjúsági Szövetség felhívására összesen tizenhét dolgozat érkezett. A legjobb pályamunkát Almási László, Zalai György és Várbiro Gábor küldte be. Mindhárman első díjat kaptak.

A kiosztott pályadíjak összege meghaladja a 11 ezer forintot.

Dr. Szotyori Árpád
Szénértékesítési osztály

Allandó fogyasztóink igényeit a jövőben is kielégítjük

Pártbizottsági ülés a gazdálkodás idej tapasztalatairól

Kibővített ülést tartott december 20-án, pénteken a Mecseki Szénbányák Pártbizottsága a mézesi munkásszálló kultúrterében. Az év utolsó pártbizottsági ülésének programjában több fontos napirendi pont szerepelt. Elsőként Garamvölgyi János vállalatigazgató adott tájékoztatást a befejezéshez közeledő 1968-as esztendő gazdasági tevékenységének néhány főbb tapasztalatáról és vázolta az igazgatóság programját az 1969-es évről.

Bevezetőül Garamvölgyi elvtárs hangsúlyozta, hogy a most végéhez közeledő esztendő gazdaságpolitikai szempontból jelentős fordulópontra áll az ország életében; a közvélemény nagy figyelemmel és kíváncsisággal várta, milyen eredményekhez vezet az új gazdaságirányítási rendszer első esztendeje. S noha sem népgazdasági,

sem vállalati szinten nem készülték még el a mérleg, amelyek véglegesen és egyértelműen tükröznék gazdasági tevékenységünk, máris sok hasznos tapasztalat birtokába jutottunk.

Megállapíthatjuk, hogy vállalatunk kollektívja a tervezett gazdasági feladatokat nagy általánosságban, szinte maradék nélkül teljesítette.

Mindez természetesen nem járt nehézségek nélkül. Amint várható is volt, az új irányítási rendszerre való áttérés, mind az év kezdetén, mind menet közben számos objektív és szubjektív problémát vetett fel. A tapasztalatlanág egyes esetekben bizonytalanságot okozott, de a vállalat egészségének munkájában, eredményességében nem keletkezett zavar. Ehhez természetesen hozzájárult az is, hogy jól előre és sokoldalúan megkezdték a felkészülést és a gazdasági vezetés minden tevékenységében érezte a párt-és tömegszervezetek aktív támogatását.

A GAZDASÁGI HATEKONYSÁG

Az új mechanizmus bevezetése — folytatta Garamvölgyi elvtárs — nem kampányfeladat, nem egyetlen esztendő munkája. A továbbiakban is növelni kell a gazdasági hatékonyságot a népgazdaság minden területén, s természetesen a Mecseki Szénbányáknál is. Sőt, a szénbányászatban két látszólag ellentmondó feladatot kell megoldani egyidejűleg: az ésszerű koncentrációnak megfelelő fokozatos visszafejlesztést és a gazdaságosság további növelését. Felhívta a figyelmet arra, hogy iparágunk visszafejlesztése nem csupán tonnákban nyilvánul meg, hanem bizonyos létszámcsökkentéssel is jár. Ez pedig a lehető legnagyobb humanizmust és aktív politikai tevékenységet kívánja mindenkintől.

Vállalatunk legközvetlenebb feladatai között is elsősorú a gazdaságosság növelése — jelentette ki az igazgató elvtárs. — Ennek megvan a feltételei és ismertek azok a területek, ahol a munka hatékonyságát e cél érdekében javítani kell.

A gazdaságosság fokozása kétirányú teendő. Mindenek előtt olcsóbbá kell tenni a termelést. Ez — az önköltség csökkentése — a vállalat belső ügye. Emellett azonban törekedni kell arra, hogy a piacra is, a vásárlók, a fogyasztók olcsóbban jussanak szénünkhöz. A pillanatnyilag érvényben lévő

szénárrendszer — mivel fix árakat ír elő — nem tette lehetővé áránk módosítását. E tekintetben jelentős változás várható az új esztendőben életbelépő árrendelettel.

Mivel a szénfélések árai ezentúl a maximált kategóriába tartoznak, mód lesz arra, hogy termelési és kereskedelmi megfontolások alapján árkedvezményeket biztosítsunk vásárlóinknak. Az ilyen árcsökkentések természetesen csak a gazdaságosabb termelésen alapulhatnak.

A JÖVŐ ÉVI TERVEK

Garamvölgyi elvtárs, ezután az 1969-es program vázlatot ismertetése tért. Elmondotta, hogy a termelési tervet a várható igényeknél alacsonyabb szinten állapították meg. A pillanatnyilag ismert és vállalatunkkal szemben támasztott igények mintegy 4 millió 300 ezer tonnát tesznek ki. Ezt azonban a várható túlteljesítések esetén sem tudjuk teljes mértékben kielégíteni. Erre vall az idei tapasztalat is: mintegy 450 ezer tonnányi szénigényt el kellett utasítani.

A szén önköltségét az idén várható 317 forint/tonnáról jövőre 312 forintra kell csökkenteni. Más viszonylatban:

az egymillió kalória kitermelésére fordított költséget a jelenlegi 78-ról 76,50 forintra szükséges redukálni.

A tonnánkénti szénárbevétel ezzel együtt a mostani 363 forintnál mintegy 3 forinttal lenne magasabb. A széntermelésből származó nyereséget az idei 171 millió forinttal szemben 203 millióra kell növelni a jövő évben. A vállalati eredményt — amely az idén 99,7 millió forint körül várható — kerekén 25 millió forinttal szükséges növelni.

A jövő évi program a létszám némi csökkenésével számol. A mostani 18 044 fővel szemben 1969-ben 17 241 főre csökken vállalatunk létszáma. Ezt a csökkentést a természetes lemorzsolódással meg lehet oldani, anélkül, hogy elbocsátásokra sor kerülne.

Ebben az évben két esetben volt vállalatunknál béremelés. Első ízben 2 százalékkal emelték a béreket a bérkeret terhére, s másodsor, november elején — élve az új mechanizmus adta lehetőségekkel — a nyereség terhére további egy százalékkal növelték a béreket. Az új esztendőre a vállalat igazgatósága 2 százalékos bérfelzárkózást tervez. Emellett, ha a fentebb ismertetett gazdaságmutatók a tervezettnél kedvezőbben alakulnak, mód kínálkozik további bérfelzárkózásra is.

A szociális és kulturális célokra tervezett kiadásokat a vállalat az 1968-as szinten kívánja tartani.

Rendkívül nagy figyelmet kell szentelni 1969-ben az állóeszköz lekötsz csökkentésére. Vállalatunk igazgatója hangsúlyozta: igen kedvezőlen befolyásolja gazdasági helyzetünket a körülmény, hogy a magyar szénbányászat állóeszközeinek mintegy 20 százalékát — kerekén 5,4 milliárd forint értékben — a Mecseki Szénbányák köti le. A felesleges állóeszközök értékesítését, illetve selejtezését szoros összhangba kell hozni a termelő-és beruházó tevékenységgel.

Az új évre tervezett beruházási költség — állami dotációból, saját fejlesztési alapból és az EMSZ közös alapjából — 250 millió forint. A

beruházó tevékenység — Zobák-akna kivételével — nem fejlesztő jellegű, hanem

a kapacitástartásra, illetve az önköltség csökkentésére irányul. Zobák-akna esetében egyéb vonatkozásban — például a létszám növelésében és stabilizálásában is — szorgalmazni kell a fejlesztést.

Ezért — a fentebb említett létszámcsökkentés mellett — a jövő esztendő egyik legfontosabb munkaügyi feladata némi létszámátcsoportosítás lesz. Már az év elején szükségessé válik kb. száz dolgozót Zobák-aknára irányítani, elsősorban azokból az üzemekből — Vasas-bányáról, Pécsbányáról és István-aknáról — ahol munkaerőfelesleg mutatkozik. Az átcsoportosítást bizonyos pénzügyi előnyök adásával is támogatni kívánja a vállalat-igazgatóság.

TÁJÉKOZTATÓ JELENTÉSEK

Garamvölgyi elvtárs végül köszönetet mondott a pártbizottság tagjainak azért a támogatásért, amellyel az idei rendkívüli gazdasági feladatok megoldását segítették és kérte további segítségüket.

A pártbizottsági ülés további részében megtárgyalták és elfogadták a nemrég lezajlott vezetőség-választások tapasztalatairól készült jelentést. — Egyhangúlag elfogadták továbbá azt a jelentést, amely a IX. pártkongresszus, majd az 1966. évi vállalati küldöttértekezlet határozatai kapcsán a munkásszabály helyzetét vizsgálta. Végül ismertették a pártbizottság tagjaival a Központi Bizottság legfrissebb külpolitikai tájékoztatóját.

Kettős halálos baleset Anna-aknán

December 19-én csütörtökön este 7 óra 5 perckor halálos kimenetelű bányászerecséltenség történt Komlón, Anna-aknán. A IV. szintű főkeresztyágtól nyugatra, a 14-es teletti kamrafejtésben omlás keletkezett. A lezúduló szén mag alá temette Pálfi Antal és Lázár János vajúrokat, akik a helyszínen meghaltak. A szerencsétlenséget egyedül Gebei Sándor ipari tanuló élte túl, akit a bányamentők sietlenül hoztak napszintre.

A halálos baleset ügyében megindult nyomozásba bekapcsolódott a Bányaműszaki Felügyelőség és a Rendőrkapitányság képviselője is.

A zobáki aknatorony 1968-ban

Munkaidő és pihenőidő

A munkaidő-csökkentés feltételei

Amikor Magyarországon az MSZMP IX. kongresszusa állást foglalt és határozatot hozott a munkaidő csökkentéséről, talán nem sokan gondolkodtak el azon, hogy milyen óriási jelentőségű fordulat ez a magyar munkásszabály történetében.

1968. második felében a munkaidő-kedvezményt élvezők száma meghaladja az egymilliót. Egymillió embernek jut több ideje pihenésre, szórakozásra, művelődésre.

1968. január 1-től kísérletként 62 vállalat és 8 szövetkezet már csökkentett munkaidőben dolgozott, és tapasztalataik kedvezőek voltak. Az eredmények azt bizonyították, hogy a munkaidőcsökkentés jobb teljesítményekre, szervezettebb munkára ösztönzött és rendkívül népszerű a dolgozók körében.

A kísérletben résztvevő vállalatok tapasztalatai igazol-

ták, hogy azok a feltételek, melyeket a kormány a munkaidő-csökkentés bevezetésére meghatározott, teljesíthetők.

Többesgűk önerőből — tehát változatlan létszámmal s a korábbi termelési és kereseti szintet fenntartva — tért át a 44 órás munkahétre, sőt ugyanolyan mértékű fejlődést ért el a termelésben és a keresetek növelésében is, mint a 48 órát dolgozó üzemek.

A 70 vállalatnál 3,3 százalékkal csökkent a munkaidő. Ugyanakkor a termelés 5,9, a termelési költség pedig 3 százalékkal emelkedett.

A munkaidő-csökkentés előkészítése évek óta folyamatban van. Nagyon alapos felmérések és számítások után döntöttek úgy az illetékesek, hogy az első szakaszban — 1970 végéig — az iparban és az építőiparban valósul meg a munkaidő csökkentése.

A munkaidő-csökkentést önerőből kell megoldani

A munkaidő-csökkentés miatt kieső munkaidő-alapot — 8,3 százalékot — belső területekből kell fedezni, mert erre központilag nem biztosítanak anyagi fedezetet, anélkül pedig nem lehet kötelezővé tenni a munkaidő-csökkentést. Bevezetni tehát ott lehet, ahol a lehetőséget megteremtették. Ha az átállásnak nincsenek meg a feltételei, óhatatlanul áremelkedésekkel kellene számolnunk idehaza, külföldön pedig értékesítési gondok jelentkeznek. Indokolt tehát, hogy a kormány megszabja a munkaidő-

csökkentés feltételeit és alapelveit. Mint mondtuk, önerőből kell megtörténnie: a technológiai folyamatok tökéletesítésével, jobb üzemszervezéssel, műszaki fejlesztéssel és a munkaidő jobb felhasználásával kell pótolni a kiesett időt.

Mindez nyilvánvalóan nagyobb felelősséget, lelkiismeretesebb munkát követel, hiszen kevesebb idő alatt ugyanannyit kell termelni. Ez csak úgy oldható meg, ha jobban kihasználják a munkaidőt, kevesebb selejtet gyártanak, a legegyszerűbben szer-

vezik meg az anyag és késztermékek adagolását, illetve elszállítását stb.

Az elmondottak megvalósítása nem kíván túlzott erőfeszítést, a munkaintéztetés egészégtelen fokozását, de megkívánja a társadalmilag elvárható munkateljesítményt. Ez pedig, öszintén meg kell mondani, szigorúbb munkarendet követel.

Az egyik üzemben, amikor azt kutatták, hogyan lehet 200 ezernél több munkaórát megtakarítani, kiderült, hogy annak egyötödét évről évre elviszik a kilépések, a különböző hivatalos és magánügyek intézése, a sportolók versenyei, a mozgalmi szervezetek aktivistáinak megbeszélései és nem utolsósorban a társadalmi tevékenység munkaidő alatti intézése.

Ebben az üzemben — és mind több üzemben — döntöttek úgy a párt-és szakszervezeti vezetőségek, egyetértésben a gazdasági vezetőkkel, hogy a társadalmi munka legyen valóban társadalmi munka, és csak a legszükségesebb mozgalmi tennivalókat végezzék munkaidőben. Így lehet valóban tekintélye a társadalmi munkának. Az új munkarend sikerének titka: a jó munkaszervezés, a helyes műszaki intézkedések. A legtöbbször nem nagy dolgokról van szó. Nem forgatták fel az egész üzemet, csupán „a sok kicsi, sokra megy” gyakorlata érvényesült. A Szerzámipari Művekben például a munkák műveltetveit nemcsak a munkás, hanem a raktár is megkapja, és a terv alapján jó előre összeállítja a feladat végrehajtásához szükséges készüléket, műszereket s egyszerűen kiadja őket a dolgozóknak.

A munkaidő-csökkentés igazi közüggé vált. Forrása és

egyik módja lett a munka-életkörülmények további javításának. A megnövekedett szabafidőhöz való ragaszkodás olyan energiaforrássá lett, amilyenre korábban kizárólag csak beruházások révén gondolhattak.

Ami nagyon lényeges, az eddigi vizsgálatok azt mutatják, hogy a munkaidő csökkentésében érintett üzemek-

nél 30—35 százalékkal kevesebb baleset fordult elő, és csökkent a megbetegedések száma is. Mindez a nagyobb regenerálódási lehetőséggel, a pihentséggel hozható összefüggésbe.

Ahogy Marx kifejtette: a szabadidő tulajdonképpen roppant nagy termelőerő, visszahat a munkás termelőerejére.

A munkaidő-csökkentés új szükségleteket eredményez

Az 1968. végéig végrehajtott munkaidő-csökkentés hatása a közlekedésben, a kereskedelemben és egyéb szolgáltató jellegű üzemeknél is megmutatkozik.

A szolgáltatók összehangolása az üzemek és a dolgozók megváltozott igényével elsősorban a tanácsokra és részben az érintett minisztériumokra, valamint a szakszervezetekre hárul.

A vállalatok intézkedési terveket készítenek a munkaidő-csökkentés végrehajtására, amelyeket azután a felügyeleti szervek egyeztetnek. Tudni kell, mikor, milyen számban térnek át a dolgozók a csökkentett munkaidőre, hogy az adatok birtokában kellőképpen felkészülhessen a közlekedés és a kereskedelem.

A közlekedésben például számítani kell a menetrendi változásokra, a csúcsidő eltolódására, újabb járatok beállítására. Várható, hogy megnövekszik a forgalom a szabadnapokon, amikor jó időben ugrásszerűen megnő a kirándulók száma.

Változásokkal kell számolni a

kereskedelemnek is. A vásárlási idő bizonyára eltolódik, s az árucikkek iránti kereslet is változik. Így például már jóelőre gondolni kell arra, hogy a szabadszombatos dolgozók kirándulni mennek és ezért több konzervet, tartós élelmiszert vásárolnak, de várható a hétvégi hűsítőszobák emelkedése is.

Mindebből adódik például, hogy a kereskedelmi dolgozók szabadnapja nem tehető szombatra, mert az üzletek egy részét szombaton is nyitva kell tartani. Valamennyi szempont alapos mérlegelése után kerülhet sor a szabadszombatok lehetőleg páros hetekben történő kéthetenkénti biztosítására.

A családtagok szabadnapját célszerű egyeztetni, mert a pihenés szempontjából is jobb, gazdaságilag is megfelelőbb, mintha naponta elaprózva vagy hetenként két órányi időt adnának.

A többi szabadidő szűlt új szükségleteket tehát folyamatosan tanulmányozni kell, és olyan intézkedéseket kell tenni, hogy a dolgozók jól élhessenek a kedvezménnyel.

Szodalom MŰVÉSZET

A kék halak titka

Szia Kati! — Ezek szerint pechem van...
 — Talán hozzánk indultál?
 — Eltaláltad. És te?
 — Sehová, csak lejöttem. Képtelen vagyok magolni.
 — Kiszűtött a nap, igaz?
 — A — nem azért, — fáj a fejem...
 — Fogd csak meg a pad támláját, — tedd ide a kezed, nyúlt a fiú a lány keze után és odaszorította a lány tenyerét a padhoz:
 — Egészen átmelegedett igaz? Ulj le, tartsd oda az arcod. Áldozd már néhány percet a szépség istennőjének. Úgyis tudom, azért jöttél le, hogy napozz. Kivételes kegy január öfenségétől, fogadd már el.
 A fiú leült és odahúzta a lányt maga mellé. Valami kaparászta, csiklandozta a nyakát. Önkéntelenül odakapott és odatartotta a lány tenyerét a padhoz.
 — Nézd csak milyen nagyok az aranyeső bimbói. — Széthasította a kövér bimbót és odatartotta a lány elé:
 — Nézd, milyen sárga már belüll!
 — Ez neked sárga?
 — Hát, olyan zöldessárga... mindegy, mégis azt jelenti, közel van a tavasz! Mire kinyílik, itt a tavaszi szünnet, attól már csak egy ugrás az év vége. Erre gondolt és akkor mindjárt könnyebben megy minden! En mindig így fogom fel... fáj még a fejed?
 — Kicsit...
 A fiú a kabátja zsebében kotorászott. Kezei közül selyempapír zizegés hallatszott. Egyszerre csak furcsa-félszeg hangon szólalt meg:
 — Nem szeretted a nippet, ugye nem?
 — Hát ezt honnan szeded, hogy nem szeretem a nippetket?
 — Csak úgy... gondoltam... De nézd, ez egészen más, — és tenyerén nyújtotta a lány elé az aprócska porcelánfigurát.
 — Nézd csak, kék halak!
 — Jópofák, de hogy jutott eszedbe? Mi van ma névnap, évforduló vagy kitüntetés? Ne haragudj, semmi sem jut eszembe, minek tulajdonítsam az ajándékozást!
 — A, semmi... csak hát miért ne hozhatnék neked ajándékot? Egyszer csak meg kell kezdeni, nem igaz?
 — De miért pont ma?
 — Hát mert olyan szépen süt a nap, jó kedvem van, meg aztán rájöttem, hogy te vagy nekem az igazi. De ha ez sem elég, akkor vegyülök úgy, hogy most jöttem meg a tenger mellől, ahol kiküldetésben voltam, mondjuk valami tudományos kutatómunkán.

— Te kutatómunkán, ne röhögtesd! — nevetett fel a lány.
 — No igen, de tegyük fel, már felnőtt lennék. Ilyesmít nem tudsz elképzelni?
 A lány körülforgatta tenyerén a kis nippet és kissé fintorogva, mosolyogva nézett hol a fiúra, hol az ajándékra és furcsa félreérthetetlen hangszállal ismételte:
 — A kék halak...
 — Látom rajtad, nem hiszed, hogy vannak kék halak... pedig vannak! A kék szín a boldogság színe, a boldogság kék madara! — sóhajtott a fiú... és miért ne lehetne a mi boldogságunk szimbóluma, a kék halak?
 A lány eltűnődve nézett maga elé s unottan sóhajtott:
 — Felőlem lehet...
 A fiú egy kis ideig a szökőkút üres medencéjébe bámult elmélázva, majd átszellemült arccal beszélni kezdett:
 — A tenger, a csodás déli tájak, a fűszeres illatú babér, a füge- és olajligetek elbűvölnek az embert. Fejembe szállt a mámor és átkozottul hiányoztál. A kikötő forgatagából lejutottam egy eldugott kis öbölbe. Ültem a hófehér sziklákra. Messze néztem. A nyílt tenger éggel ölelkező horizontját, a távoli szigeteket és rád gondoltam. A sziklákhöz verődő hullámok ütemes csattogásának zajában a hangodat hallottam, így búcsúztál: — Nem divat a hűség, de nemes és én tudom, hogy boldogít! És ekkor valami csillámlás villant a szemembe. Elöttem a sziklák között a kristálytisza vízben ragyogtak, mint lenge fátylak kergetőztek, majd kecsesen szerelmesen egybefonódtak a kék halak. Lenn a homok és kavics között kagylónyi mélyedés. Elkészítve a kicsi bölcső. E fölött járták boldog diadalmas táncukat.
 — Tényleg... szakította félbe a lány a lelkesen mesélő fiút.
 — Nem mesélnéd el azt is, honnan szeded ezt a szentimentális ömlengést? — mondta gúnyolódva.
 — Olvastam egy könyvet: A kék halak titka. Meg aztán én is biológusnak készülök, tudod!
 — Nem tudtam, mióta?
 — Hát mostantól... Holnap már megyek szakkörrel!
 — Micsoda önmagadra döbbenés! Haláli!
 — Képzeld csak el, valami kasi felfedezés sikerülne, mondjuk például az algákkal...
 — Köszí az algákat, én inkább a rántott csirkénél maradok. Ez vagy te, most is az algákkal traktálsz, nem elég a suliban a halszemű sügér dumáját hallgatni! Elegem van a tájból, meg a fű, ja, virágból. Mélységesen elegem van

a naiv meséiddel, unom, vedd tudomásul! Öszintén szólva, rájöttem, — nem vagy nekem az igazi!
 — No ne mondd, mióta és miért? — kérdezte meglepődve a fiú.
 — Ne haragudj, de nincs bennem semmi férfiaság, bátorság, olyan igazi izgalmas valami!
 — Azt hiszem, ha ez ember elhatározza, hogy majd leszáll a tenger mélyére, az nem sétatér, polip, cápa és egyéb veszedelemmel szembenézve küzd egy nemes célért, az neked nem elég bátorság? Szerintem hőstett, vedd tudomásul!!!
 — Már megint a tenger... De éjjel toronyházak tetejére felkúszni, volna e bátorságod?
 — Nem vagyok én holdkóros!
 — Nem kell ahhoz holdkórosnak lenni, Mondjuk, rablógyilkos lennél, vagy detektív...
 — Isten őrizz, rablógyilkos! Mi jut eszedbe?
 — Hát akkor detektív...
 — Nem érzek hivatást ahhoz.
 — No látod, hogy nincs benned egy szikra fantázia! Biztos nem is láttad a Melissát!?
 — De láttam, de abban nem volt kúszás, az a Mariban volt.
 — Igaz is, összekevertem. Nos, ha láttad, — ki ölte meg Melissát?
 — Fogalmam sincs, csak azt tudom, hogy még most is ir-

tódom az orvos titkárnőjének a meredt szemű hullájától. Lélekromboló história!
 — No ne add a szendét öregem... azért megnézted!...
 — Megnéztem-megnéztem, azt nézi az ember, amit adnak, világos?
 — Teged engednek otthon?
 — Egy frászt, tudod nálunk olyan falba épített cserépkályha van, a kályha mellett egy kis nyílás. Ott kuporgok olyankor, mert onnan szerencsére pont odalátok a TV-re.
 — Ha-ha-ha, én is pontosan így...
 — Ha már illegálisan végignézed, legalább lenne benned annyi önfegyelem, hogy ne áruld el magad. Jössz nekem megkerülve hátulról, hogy nem vagyok férfias, meg bátor meg meggyás. Ha annyira akarod, hogy bizonyítsak, összeverem a gitárost, aki bukik rád. Vagy álljak be egy galeriba és teperjek le nőket? Vagy megcsókoljalak?
 — Ezt nem szokták bejelenteni!
 — Hát ha ez sem jó, akkor legközelebb, bejelentés nélkül!
 — A dolid kész legalább?
 — Még semmi...
 — Egész délután fáj a fejed a Melissza miatt, meg a kúszóról ábrándozol, — és még én vagyok a szentimentális meg romantikus!
 — Most aztán szedjük a lábunk, húzd a csikot, mikor leszel kész?
 Fekete Istvánné

Az anya és a gyermekek (Takács Dezső linóleummetszete)

„Cepeg az eszö, kiszűt a nap”

Torzonborz fiúkák a képernyőn.
 December 12-én láttam őket a Magyar Televízióban a „Halló fiúk halló lányok” műsorában. Glóriát tartottak a kezükben, rázták a farukat, az elejüket, a fejüket s aztán megdermedtek.
 Bummbe! Megint bele a gitárba, üvöltés jobbra rikkantás balra és kezdődött újra a szivdöglesztő slágerféleség: „Cepeg az eszö, kiszűt a nap...” Így: esz-betüvel, többször is, szokszor isz, sziszegve, de dalolgatva.
 Elszörnyedve gondoltam arra, hogy ezek magyar gyerekek. Meg arra is, hogy tulajdonképpen jó ritmusérzékű fiúk. És arra, hogy ha nem volna ekkora lósörényük, tán akkor is tudnának énekelni. A sincs kizárva, hogy ha nem selypiténnek ilyen bántó módon, akkor is színe engednék őket a rendezők.
 Na, persze, lehet hogy mégsem.
 Lehet, hogy a „Halló fiúk, halló lányok” műsorában nem. Valamelyik másik műsorban — talán. Mondjuk: a „Szi-szegő fiúk, szelypítő lányok” című új műsorban. Hogy még jobban épüljön, szépüljön, nemesedjék a mi szép magyar nyelvünk, zenei, irodalmi ésatöbbi műveltségünk.
 Ejnye fiúk, ejnye lányok! Ejnye Magyar Televíziót

Gy. K.

MOZI MŰSOR

Park (Pécs): 26—1-ig: Tiltott határátlépés. Francia film. Előadások kezdete: fél 5, fél 7 és fél 9 óraker. Matiné 26-án: Finom kis háború, 29-én: Bolondos historia.
Kossuth (Pécs): 26—1-ig: Egri csillagok I—II. Magyar film. Dupla helyár. Előadások kezdete: 10, 2 és 6 óraker. ART KINO: 30-án: Magánélet.
Petőfi (Pécs): 26—1-ig: Egri csillagok I—II. Magyar film. Dupla helyár. Előadások kezdete: 2 és 6 óraker. Matiné 26-án: A koppányi aga testamentuma. 29-én: Cherburgi esernyők.
Jószerecsent (Pécsszabolcs): 26—27-ig: Isten és ember előtt. Magyar film. Csak 16 éven felülieknek. 28—29-ig: A „Satur-nus” nem válaszol. Szovjet film. 29-én: Pár lépés a határ. Magyar filmsorozat. 30—1-ig: Folytassa cowboy! Angol film. Előadások kezdete: hétköznap: 5 és 7, vasárnap 3, 5 és 7 óraker. Matiné 26-án: A titokzatos szakács. 29-én: Betyárok.
Fekete Gyémánt (Gyárváros): 26-án: Romeo a csatátér. Szovjet film. 28—29-ig: Az elrabolt expresszvonat. Amerikai film. 30—31-ig: Tündéri nők. Olasz—francia film. Csak 16 éven felülieknek. 1-én: Fejlődés. Magyar film. Csak 16 éven felülieknek.
Meszes: 27, 29: Árnyak a Notre Dame felett. NDK-film. 31—1-ig: A holtak visszajárnak. Magyar film. Előadások kezdete hétköznap 6, vasárnap 4 és 6 óraker.
Puskin (Vasas I.): 27, 29: Bo-

TV MŰSOR

1968. december 23., hétfő
 9,00: Nótaszó (ism.) — 9,20: Angyal kalandjai. Uri hölgyek (ism.) — 10,40: Varietéműsor. — 11,15: Ebédszünet. — R riportműsor (ism.) — 11,40: Sorsok a nagy családban. R riportfilm (ism.) — 16,40: Szép szó. Magyar kisfilm. — 17,10: Hírek. — 17,15: Magyar rövidfilmek a képernyőn. — 18,05: A magyar tudomány nagy őrgei: Hevesi Gyula akadémikus. — 19,00: A TV Jelenti. — 19,45: Cicavíz. — 20,00: TV-híradó. — 20,20: Shaw: Warren mestersége. — (A Katona József Színház előadása, felv.-ról) — Kb. 22,45: TV-híradó — 2: — 23,05: Jó éjszakát, felnőttek!

1968. december 24., kedd
 9,58: Uttörőhíradó. — 10,15: Lányok, figyelme! — 10,35: Hanzlik útja. Magyarul beszélő csehszlovák film. — 11,40: 100 kérdés — 100 felelet. — 17,08: Hírek. — 17,20: Kezdő fotósok műsora. — 17,50: Bartók—Kodály útján. Főlszállott a páva. TV-változat (ism.) — 18,25: Rubinvirág. TV-mesejáték. — 19,45: Esti mese. — 20,00: Karácsonyest műzika... — 20,30: A vendég: Ruttikay Eva. Házigazda: Abody Béla — 21,20: Ajándéktosár. Irodalmi összeállítás.

1968. december 25., szerda
 9,58: Homokvár. Magyarul b. francia film. — 10,55: Zenés irodalmi összeállítás. — 11,20: Egy ismeretlen ismerős. — 14,00: Tessék választani! — 14,05: A világ nagy vasújtjai. 1. Teljes gőzzel előre. — 14,30: Lövés. Szovjet film. — 15,45: Próza a pódiumon. Mórlec: Hét krajcár (ism.) — 16,00: A Liverpool Cirkusz műsorából. — 17,30: Aranyermesek. Mexikó '68 — I. — 18,30: Viharlovag. 12. A. Ioham. — 19,00: Slágerkupa. I. középdöntő. — 19,45: Esti mese. — 19,55: Hírek. — 20,00: Egy, kettő három. Molnár Ferenc egyfelv.-nak tv-változata. — 21,25: A népdal- és néptáncverseny győztesének műsorából. — 21,55: Nagy si-

ker volt. Forgószél. Magyarul b. amerikai film. — 23,30: Vezényel és közreműködik: David Ojstrah.

1968. december 26., csütörtök
 9,58: Zambezi. Angol természetfilm. — 10,30: Hónyó. Magyarul b. NDK-mesefilm. — 11,30: Zseb-tv. — 11,18: Repülő csészéaljak. Kisfilm. — 14,40: A világ nagy vasújtjai. 2. Bagdadi vasút... (ism.) — 15,10: A képzőművészeti rovat magazinja. — 15,50: Az anakonda. Svéd dok.-film. — 17,15: Othello. Keresztmetszet Verdi operájából. — 18,00: Aranyermesek. Mexikó '68 — II. — 19,00: Slágerkupa. II. középdöntő. — 19,50: Esti mese. — 20,00: Hírek. — 20,05: Világírodalmi Magazin. — 21,35: Etűdök szabadban. Revüfilm.

1968. december 28., szombat
 17,26: Pedagógusok fóruma. — 17,58: Hírek. — 18,10: Igor Sztravinszkij — zeneszerzői arckép. — 18,40: A világ térképe előtt. — 18,50: Tájak, városok, emberek. Romániai képek. — 19,10: Esti mese. — 19,20: Lapok az 1918—19-es forradalmak irodalmából. December. — 19,30: Beszélgetés Apró Antallal, a Minisztertanács elnökhelyettesével. — 20,00: Tv-híradó. — 20,20: Fekete? Fehér? Igen? Nem? A IX. és a XXI. kerület vetélkedője. — 21,30: Ruha teszi a nőt. A moszkvai GUM áruház divatbemutatója. — 22,00: Tv-híradó — 2.

1968. december 29. vasárnap
 17,48: Hírek. — 17,55: 50 éves a KISZ. Közv. a KISZ KB jubileumi üléséről. — 18,35: Vagyunk az ifjú garda. — A KISZ ünnepi műsora. — 19,50: Esti mese. — 20,00: Tv-híradó. — 20,20: Hatoldali háromszög. Magyarul beszélő angol rövidjátékfilm. — 20,50: Randevu... A Rádió könnyűzenei bemutatója. — 21,50: Tv-híradó — 2.

MECSEKI BANYASZ

A Mecseki Szénbányák dolgozóinak hetilapja. Felelős szerkesztő: dr. Gyevi Károly. Szerkesztőség: Pécs, L. Komját Aladár utca 8 (Mecseki Bányász Szálló) Telefon: 31-87 36-07: 91-es mellékállomás. Felelős szerkesztő: 52-00: 52-es mellékállomás. Vállalati telefonon: 11-85-86. A szerkesztőség üzemi telefonszáma 11-41 és 11-85. Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Braun Károly. Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-32. 15-33. 21-60. 60-11 Nyomja a PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs. Munkácsy Mihály utca 10. Felelős vezető: Melles Rezső. TERJESZTI A MAGYAR POSTA Előfizethető a Mecseki Szénbányák dolgozó részére az üzemi bérszámfűzőnél. Nyugdíjasok és intézmények részére Pécs, Déryné u. 9. szám, a pénzügyi osztályon. Telefonja 22-28. 26-60. (21-36-os mellékállomás.) Előfizetési díj a Mecseki Szénbányák dolgozóinak fél évre 16,- Ft, egész évre 26,- Ft. Index: 23.017.